

உ

கணபதிதுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சைவநூலிண்பரிசுரம்.

இஃது

தமிழ் வழங்கும் நிலமெனினிவ்

சைவநாயிகள் சகலருக்கும்

எளிதில் உபயோகமாகும் பொருட்டு,

யாழ்ப்பாணம்

வேதாகமோக்த சித்தாந்த

சைவப் பிரகாச சமாசீயரால்

கத்திய ரூபமாகச் செய்து,

சென்னபட்டணம்

வாணிநிகேதனவச்சுக்கடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

துன்மதிவரு - சித்திராண

இரண்டாம் பதிப்பு.

MAHARAJA HOPADHYAYA
LIBRARY

உ

சிவமயம்.

க ட வு ள் வ ண க் க ம்.

சீர்பூத்த கருவிநா லுணர்ச்சி தேங்கச் *
சிவம்பூத்த நிகமாக மங்களோங்கப் *
பார்பூத்த புறச்சமய விருள்க ணீங்கப் *
பரம்பூத்த சைவநிலை பாரோர் தாங்கப் *
பேர்பூத்த சிவானந்தத் தினிது தூங்கப் *
பிறைபூத்த சடைமவுளிப் பிரானார் தந்த *
வார்பூத்த வறிவிச்சை தொழிலென் றோது *
மதம்பூத்த விநாயகன்றாள் வணங்கி வாழ்வாம்.

போற்காதம்.

அநாதி பகவனாகிய பரசிவன் அருளிச்செய்த வேதாகமங்களால் உணர்த்தப்படும் சைவ சமயமே சற்சமயமாம். இச்சற்சமயம் வழங்கும் நமது ஆரியகண்டத்திலே மிலேசசாகளாகிய பாதிடிகள் புருந்து, இச்சைவத்தை விளக்கும் சிவசாத்திரங்களைச்சிறிதும் அறியாமையினாலும், தாங்கள் முன்னேதழுவிக்கொண்ட தூர்ச்சமயமாகிய கிறிஸ்துமதத்தின்மேல்வைத்த தூயிமானத்தினாலும், அப்புன்மதத்தைப் பிரசாரித்தலே தங்களுக்கு எளிதிற் பொருள் வரும்வழியாய் இருத்தலாலும், இச்சைவத்தை வாய்மொழியாலும் குருட்டுவழிமுதலிய பல புத்தகங்களாலும் அறியாயமாகவே தூஷிக்கின்றார்கள்.

நமது சிவசாத்திரங்களைச் சிறிதும் அறியாதவர்களும், அப்பாதிரிகளது பொய்நூலாகிய விவிலியநூலை முற்றும்வாசி யாதவர்களும், தருக்கநூலிலே அற்பமேனும் பயிலாதவர்க ளுமாகிய சிலசனங்கள் அத்துஷணங்கள் ஒக்குமென்று மதி மயங்கி, கிறிஸ்துசமயப் படுகுழியில் வீழ்ந்துகெடுகின்றார்கள்.

யாம் அதனைக்கண்டிரங்கி, சைவத்தின்மேல் அப்பாதகர் களால் ஏற்றப்படும் துஷணங்களாலே ஒருவரும் கெடாது சைவத்தின்வழியே நின்று உய்யும்பொருட்டி, அத்துஷணங் கள எல்லாவற்றையும் நியாயமாகவே களைந்து மெய்யறிவுச் சடாகொளுத்துகின்ற இந்தச் சைவதுஷணபரிகாரம் என்னு ம் பிரபந்தத்தை, பரமகாருணிகராகிய பரசிவனது திவ்விய பபிரசாதத்தினாலேயே, செய்தோம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வேதநாயகனே போற்றி விண்ணவர் தலைவா போற்றி *
மாதொரு பாகா போற்றி மறுசம யங்கண் மாளப் *
பேதகஞ் செயவாய போற்றி பிஞ்ஞகா போற்றி யான்செய்*
பாதக மனைத்தந தீர்க்கும் பராபரா போற்றி போற்றி. *

திருச்சிற்றம்பலம்.

சூ சீ ப த் தி ர ம்,

பக்கம்.

முதலாவது பதிப்பிரகரணம்.	க
இரண்டாவது புண்ணியஸ்தலப்பிரகரணம்.	ச
மூன்றாவது ஆலயப்பிரகரணம்.	அ
நான்காவது இலிங்கப்பிரகரணம்.	க
ஐந்தாவது அபிஷேகப்பிரகரணம்.	கங
ஆறாவது வைவேத்தியப்பிரகரணம்.	கச
ஏழாவது தூபதிப்பிரகரணம்.	கசு
எட்டாவது தீபப்பிரகரணம்.	கள
ஒன்பதாவது வாத்தியப்பிரகரணம்.	கஅ
பத்தாவது புண்ணியகாலப்பிரகரணம்.	உ௦
பதினொருவது சிவாசாரியப்பிரகரணம்.	உக
பன்னிரண்டாவது நாரசுத்திப்பிரகரணம்.	உங
பதின்மூன்றாவது ஆசௌசப்பிரகரணம்.	உச
பதினாலாவது நிபந்தத்திரவியப்பிரகரணம்.	உசு
விவேசனம்.	உஅ
பதினேந்தாவது சிவசின்னப்பிரகரணம்.	ஙஉ
பதினொருவது தியானாதிப்பிரகரணம்.	ஙச
பதினேழாவது நமஸ்காராதிப்பிரகரணம்.	ஙரு
பதினெட்டாவது சிவபுராணப்பிரகரணம்.	ஙசு
பத்தொன்பதாவது புண்ணியதீர்த்தப்பிரகரணம்.	ஙஎ
இருபதாவது சுவர்ணதானப்பிரகரணம்.	ஙக
இருபத்தொராவது அன்னதானப்பிரகரணம்.	சக
இருபத்திரண்டாவது தவப்பிரகரணம்.	சங
விவேசனம்.	சசு
சூசனம்.	எசு

பட்டணத்துப்பிள்ளையார்பாடல்.

இப்பிறப்பை நம்பி யிருப்பையோ நெஞ்சகமே *
வைப்பிருக்க வாயின் மனையிருக்கச் சொப்பனம்போல் *
விக்கிப்பற் கிட்டக்கண் மெத்தப்பஞ் சிட்டப்பைக் *
கக்கிச்செத் துக்கொட்டக் கண்டு. *

மேலு மிருக்க விரும்பினையே வெள்விடையோன் *
சீல மறிந்திலையே சிந்தையே - கால்கைக்குக் *
கொட்டையிட்டு மெத்தையிட்டுக் குத்திமொத்தப் பட்டவுடற் *
கட்டையிட்டுச் சுட்டுவிடக் கண்டு. *

ஒன்பதுவாய்த் தோற்பைக் கொருநாளைப் போலவே *
யன்புவைத்து நெஞ்சே யலைந்தாயே - வன்கழுக்க *
டத்தித்தத் திச்சட்டை தட்டிக்கட் டிப்புட்டுக் *
கத்திக்குத் தித்தின்னக் கண்டு. *

இன்னுற் பிறக்க விசையையோ நெஞ்சமே *
மன்னரிவ ரென்றிருந்து வாழ்ந்தவரை - முன்ன *
மெரிந்தகட்டை மீதி லிணைக்கோ வணத்தை *
யுரிந்துருட்டிப் போட்டது கண்டு. *

விட்டுவிடப் போகுதுயிர் விட்டவுட னேயுடனாக *
சுட்டுவிடப் போகின்றார் சுற்றத்தார் - பட்டதுபட் *
டெந்நே ரமுஞ்சிவனை யேத்துங்கள் போற்றுங்கள் *
சொன்னே னதுவே சுகம். *

காலன் வருமுன்னே கண்பஞ் சடைமுன்னே *
பாதுண் கடைவாய் படுமுன்னே - மேல்விழுநதே *
யற்றா ரமுமுன்னே யூரார் சுடுமுன்னே *
குற்றலத் தானையே கூறு. *

ஒழியாப் பிறவி யெடுத்தேங்கி யேங்கி யுழன்ற நெஞ்சே *
யழியாப் பதவிக் கவுடதங் கேட்டி யநாதியனை *
மழுமா ன் கரத்தனை மால்விடை யானை மனத்திலுன்னி *
விழியாற் புனல்சிரந்தி விம்மி யழுநன்மை வேண்டுமென்றே. *

ஸ்ரீ

வேதாகமோகத சித்தாந்த
சைவப்பிரகாசசமாசீய
விக் கியாபனம்,

அகிலலோகபூஷணமாய், அவித்தியாசோஷணமாய், அநாசாரபேஷணமாய், அநந்தசுகபோஷணமாய், அசேஷாரிகுல பீஷணமாய், ஆதிசச்சுருதி கோஷணந்தாங்கி அதுலசம்ஸகிருதபாஷணமோங்கி விளங்காநின்ற புண்ணியபூமியாகிய பரதகண்டத்திலே, வடக்கின்கண்ணே திருவேங்கடமும், தெற்கின்கண்ணே குமரியும், எல்லையாகவுடைய திராவிடம் என்னுந்தமிழ்நாட்டின்கண்ணும், அத்தமிழ்நாட்டாரோ பெரும்பான்மையுங் குடியேற பபெற்ற ஈழதேசநதின்கண்ணும், வசிக்ரும்.

சைவசமயிகளே,

அநாதிலமுததராய், சர்வவியாபகராய், நித்தியராய், நித்தியாநந்தராய், சுவதந்திரராய், சர்வஞ்ஞராய், சாவானுக்கிராகராய், சர்வகாத்தாவாய், அசலராய், சின்மாத்திரமூர்த்தியாய், அதுலராய், அதிருக்குமராய், அதிமகானாய், சாந்தராய், சர்வதோமுகராய், நிருபாதிகராய், சுவபரப்பிரகாசகராய், அதிபரமாப்தராய் உள்ளபரசிவனே, எம்மாற்சேவிக்கப்படும் பரமபதி.

அப்பரசிவனுனவர், அநாதிசித்தமூலமலபெத்த பசுக்களாகிய ஆன்மாக்கண்மேல் வைத்த பெருங்கருணையினாலே, பஞ்சசத்திருப பஞ்சமந்திரதனுமானாகிய சதாசிவனுய், பிரதமமகாசிருஷ்டியாரம்பத்திலே, முதனூலாகிய சுருதியை அருளிச் செய்தார். சுருதியாவது பரமாப்தரால் உபதேசிக்கப்பட்ட

பாரமார்த்திகவாக்கியமாய், ஆன்மாக்களுக்குப் புத்தி முத்தி சாதனோபாயஞ் சாஸ்திரமாம். அநதச் சருதி, சாமானிய விசேஷபேதத்தால், வேதம் ஆகமம் என இரண்டு விபாகமாய் இருக்கும்.

அவற்றுள், வேதமானது இருக்கு யசு சாமம் அதர்வம் என நான்காம். இவை அற்பச்சுருதிவாக்கியம், பிரபலச்சுருதிவாக்கியம் என இருபகுதிப்படும். அவற்றுள், அற்பச்சுருதிவாக்கியம் கர்மானுட்டானக் கிரமங்களைச் சொல்லும். பிரபலச்சுருதிவாக்கியம் அத்தியான்மகருணத்தைச் சொல்லும். இது முப்பத்திரண்டு உபநிஷத்தாய் இருக்கும். இவ்வேதங்களுக்கு வழிநூல் சைவம் முதலிய புராணங்களும் ஸ்மிருதி களுமாம். சாராபுனால் கற்பகுத்திரம் முதலிய அங்கங்களாம்.

ஆகமமானது காமிகம் யோகஜம் சிந்தியம் காரணம அகிசும தீப்தம் சூகதமம் சகச்சிரம அஞ்ஞமான் சுப்பிரபேதம் விசயம் நிசசுவாசம் சுவாயம்புவம் ஆக்கினேயம் வீரம ரொஸ்ரவம் மருடம் விமலம் சந்திரஞ்ஞாம் முகலிம்பம் புரோ றதீதம் லனிதம் சித்தம் சந்தானம் சர்வோக்தம் பாரமேசு ரம் கிரணம் வானுளம் என இருபத்தெட்டாம். இவ்வாகமங் கள் மாந்திரமேனவும், தந்திரமேனவும், சித்தாந்தமேனவும் பெயர்ப்பெறும். இவை சதாசிவனால் அநாதேசரருக்கும், அநந்நேசரரால் ஸ்ரீகண்டருக்கும், ஸ்ரீகண்டரால் தேவர்களுக் கும், தேவர்களால் முனிவருக்கும், முனிவர்களால் மனுடரு க்கும், மனுடரால் மனுடருக்கும், உபதேசிக்கப்படும். இங்ங னமுபதேசிக்கப்படுங்கால் உளவாகிய சம்பந்தம் ஆறுமத மு றையே பரசம்பாதம் மகாசம்பந்தம் அந்நிராஸமபந்தம் திவ வியசம்பந்தம் திவ்வியாதிவ்விய சம்பந்தம் அதிவ்வியசம்பந தம் எனப்பெயர்ப்பெறும். இவ்வாகமங்களை தனித்தனியே, ஞா னபாதம் யோகபாதம் கிரியாபாதம் சரியாபாதம் எனநான் கு பாதங்களை யுடையனவாயிருக்கும். அவற்றுள், ஞானபாத ம் பதி பசு பாசம் என்னுந் திரிபதார்த்தங்களின் ஸ்வரூபத்தை யும், யோகபாதம் பிராணாயாமம் முதலிய அங்கங்களோடு கூ டிய சிவ்யோகத்தையும், கிரியாபாதம் மந்திரங்களின் உத்தார ம் சந்தியாவந்தனம் பூசை செபம் ஓமம் என்பனவற்றையும்

சமய விசேஷ நிர்வாண ஆசாரியாபிஷேகங்களையும், சரியா பாதம் சமயாசாரங்களையும், உபதேசிக்கும். இவ்வாகமங்களுக்கு வழிநூல் நாரசிங்கம் முதல் விசுவாந்மகம் ஈருகிய உபாகமங்கள் இருநூற்றேழாம். சார்புநூல் இரத்தினத்திரயம் மோக்ஷகாரிகை பரமோக்ஷநிராசகாரிகை முதலிய பிரகரணங்களாம். இச்சாத்திரங்களெல்லாம் மூலபாஷையாகிய சம்ஸ்கிருதத்தில் உளவாம்.

நமது தமிழ்நாட்டினருக்கு உபயோகமாகும் பொருட்டு, திருஞானசம்பந்தமுர்தநாயனார் முதலிய சமயகுரவர்கள் நாலவராலும் வேதங்களின் அர்த்தத்தைப் பெருமபாலும் அனுசரித்து அருளிச்செய்யப்பட்ட தேவாரம் திருவாசகம் என னுந் திராவிட வேதங்களும், மெய்கண்ட தேவர்முதலிய சிவானுபூதிமான்களால் ஆகமங்களின் அர்த்தத்தையனுசரித்து அருளிச்செய்யப்பட்ட சிவஞானபோதம் சிவஞானித்தியார முதலிய திராவிட சித்தாந்தங்களும், உளவாம்.

இந்நூல்கள் எல்லாவற்றாலும் உணர்த்தப்படும் சைவ மே சதசமய லக்ஷணங்களெல்லாம் குறைவற அமைந்த சத்திய சமயமென்று எருதி யுத்தி அருபூதிகளாலே நிச்சயித்து, ஆங்கிலந் தொடங்கிப் பரதகண்டத்திலுள்ள நமது முன்னோர்களாகிய சகல மகான்களும் அறினையே அங்கீகரித்துக் கொண்டிருந்தனர். அவ்வாறே நாமனவரும் அந்தச்சைவமே சதசமயமென்று நிச்சயித்து, அங்கீகரிக்கின்றோம். அங்ஙனமாக.

இப்பொழுது, சிலகாலத்தொழுநீன, இங்ஙிலாந்து அமரிக்கா என்னுந் தேசங்களிலுள்ள ஆர்ப்பலாகிய சிலயிலேச்சாகள் ஒருங்கு திரண்டு, அந்நாட்டிலுள்ள சனங்களிடத்திலேபோய், பரதகண்டவாசிகளுக்குச் சமயக்கொள்கை ஒன்று விளங்காதென்றும், தாங்கள் அவர்களைத் திருத்தல்வேண்டுமென்றும், கபடமாகத் தெரிவித்து, இரகசங்காட்டி, காலநதோறும் பலபொருளனுப்ப உடன்படுத்தி, தாங்கள் பாதிரிநியோகத்தைப் பெற்றுக்கொண்டு, இரதப் பரதகண்டத்திலே புதுந்து, எங்கள் சமயத்தின்மேலுமைய அறியாமையாலும், தாம்பிடித்த தூபிமானத்தினாலும், எளிதற் பெரும்பொ

ருள் பெறும்வழி வேறின்மையாலும், இக்கலியுகத்திலே மோசேமுதலிய பலபெரும்பாதக சிரோமணிகளாலே கற்பிக்கப் பட்டதாப்ப பர சீவ பந்த லக்ஷணங்களையும் முத்திஸ்வரூபத்தையும் முத்திசாதனோபாயத்தையும் பிறவற்றையும் சிறிதாயினும் உள்ளபடி விளக்காததாய் இருக்கும் தூதனமதமாகிய தங்கள் கிறிஸ்துசமயத்தை இங்கே பரப்பும்படி, முயன்று திரிந்தார்கள்.

இந்நதப் புன்மதத்தை இங்குள்ளாரொருவரும் அங்கேரியாமையை அறிந்து, ஒருசூழ்ச்சி செய்துகொண்டு, இக்காலத்திலே சீவனத்துக்குப் பெரும்பாலும் வேண்டும் பாவையாகிய இவகிலிஷைப் படிப்பித்தும், ஒவ்வோர் நியோக வியாசத்தாற் பொருள்கொடுத்தும், சறபுத்தியுஞ் சமயபத்தியுமில்லாத சில ஏழைச்சனங்களைத் தங்கள் வசமர்க்கினார்கள். அந்தச்சனங்கள், முன்னே தாங்கள் அனுஷ்டித்த சைவநிலையை விட்டமைபாலும், பின்னர்த்தாங்கள் சார்ந்த கிறிஸ்துமதத்தைப் பொருள்வாஞ்சைபற்றிப் புறங்கொண்டதன்நிச்சிதிரும் உட்கொள்ளாமையாலும், உபயசமயப்பிரஷ்டராய், எரிவாய்நரகத்திற்கு ஆளாயினார்கள்,

இன்னும், அப்பாதிர்கள் பணச்செருக்கினும், மதமயக்கதனுலும், சற்றுங்கூசாமல், சிவன் கடவுளல்லரென்றும், அவர் பிசாசென்றும், வேதாகமங்கள் பொய்நூலென்றும், சைவசமயம் துர்மார்க்கமென்றும், சைவர்கள் அஞ்ஞானிகளென்றும், அவர்கள் பிசாசின் அடிமைகளென்றும், பெருநூலுணங்களைப் பேசித் திரிந்து, குருட்டுவழி மும்மூர்த்தி லக்ஷணம் தூராசாரவிருத்தாந்தம் முதலிய பலநூலுணபுத்தகங்களையும் அச்சிற்பதிபித்துப் பரப்பி, சைவநூல்களினுண்மையை உணராத சிலபேதைகளை மயக்கிக் கெடுக்கின்றார்கள்.

சிவனொருவரே பரமபதியென்றும், சைவமே சற்சமயமென்றும், துணிந்த சைவர்களாகிய நாங்கள், மேற்கூறியவாரே இந்நதப் பாதிரிப்புல்லர்கள் செய்யும் சிவநூலுணம் சிவசாஸ்திர நூலுணம் சிவாசாரிய நூலுணம் முதலிய அதிபாதகங்களைக் கண்டும் அவர்களைக் கண்டியாது மௌனமாக விருத்தலும், அவர்களால் ஆரோபிக்கப்படுந் நூலுணங்களை,

சைவநூலுணர்ச்சி சிறிதுமின்மையால், மெய்யென்று மயங்கி, அவர்களுடைய கிறிஸ்துமதப் பிசுபுழியிலே சிலர் வீழ்ந்து கெடுதலைக் கண்டும் அத்துஷணங்களைப் பரிகரித்துச் சைவத்தின் மகிமையையுபதேசித்துக் கிறிஸ்துசமயத்தை நிராகரியாது வாளாவிருத்தலும், அதிபாதகமேயாம்.

ஸ்ரீ. சிவதுஷணம் முதலியன செய்தலும், அவற்றைக் கீகட்டுக்கொண்டு வாளாவிருத்தலும், அதிபாதகம் என்பதற்குப் பிரமாணம் வருமாறு,—

சர்வோக்தம் என்னும் சிவாகமத்தின் உபபேரம்

ஐந்தனுள் ஒன்றாகிய சிவதருமோத்தரம்,

அருவது பாவவியல்.

தாரகன் தன்னைச் சாதத் தடங்கடற் றளர்வார் தம்மைப் *
பாரகன் த்னையும் பாரும் படைத்தவன் த்னையும் பாவகாற் *
காரகன் தன்னை வாங்குங் கடவுளைக் கயந்த நெஞ்சா *
நாரகர் மீளு நாளும் பிறிதியி னவிற்று வாமே, (எ)

(இ-ள்.) பிறவியாகிய பெரிய கடலின்கண் அமிழ்ந்தி வருநதுவோரை (அக்கடலினின்றும்) கடப்பிப்பவராயும் (உலகத்தைக்) காக்கும் விஷ்ணுவையும், பூமியையும் (பிற உலகங்களையும்) படைக்கும் பிரமாவையும், மூறைவமுமாமல் சிருட்டிப்பவராயும், சங்கரிப்பவராயும் உள்ளபரமசிவனை இகழ்ந்த மனத்தினையுடையவர்கள் நரகத்தின்கண்ணே நெடுங்காலம் கிடப்பார்கள். (அவர்கள் அங்கே ஆதுபவிக்ஞம்யாத்னையையும்,) அநநரகத்தினின்று திரும்புங்காலத்தையும், மேல்வருஞ் சுவர்க்கநரகவிபலின்கண்ணே சொல்வாம். (எ-று)

ஒப்பிலி யநாதி முத்த னேகிய வேத மாதிக் *
கொப்புயர் வுரைப்பார் நிர்தை யுரைப்பவ ருன்னுவாரும் *
வெப்பெரி நிரயந் தன்னுள் வீழ்ந்துவெந் துருகி யீயார் *
எப்பொழு தேறு வாமென நினைத்தினைத் தேங்கு வாரோ(அ)

(இ-ள்.) தமக்குநிகரில்லாத அநாதிலமுத்தராகிய சிவன் அருளிச்செய்த வேதாகமங்களுக்கு ஒப்பாகவேனும் உயர்வாகவேனும் பிறிதொருநூலைச் சொல்லுவோரும், (அவ்வேதாக

மங்களை) நிந்தைசொல்வோரும் (நிந்தையை மனசிஞலே) நினைப்பவரும், வெம்மையையுடைய எரிவாய்நரகத்தின்கண் வீழ்ந்து, (உடம்பெல்லாம்) வெந்து, (ஊனெய்யெல்லாம்) உருகி, (இங்ஙனம் துயருறவும்,) (அந்த யாதனாசீரத்தினின்றும்) நீங்காராகி, (இந்நரகத்தினின்றும்) எக்காலங் கறாபேறுவோமென்று வாடிவாடி ஏக்கமடைவார்கள். (எ-று.)

ஒப்பிலா வநாகி முத்த னோகிய பனுவ லோர்ந்து *
தப்பறச் சாற்று மாசான் றன்னையு மிகழ்ந்து சாற்றில் *
வெப்பெரி நிரயந் தன்னுள் வீழ்ந்துவெந் துருகி வியா *
எப்பொழு தேறு வாமென் நினைத்தினைத் தேங்கு வாரோ. (௧)

(இ-ள்.) தமக்குநிகரில்லாத அநாதமலமுத்தராகிய சிவன் அருளிச்செய்த வேதாசமங்களை அறிந்து சந்தேக விபரீதமறப் போதிக்கு மாசாரியையும் இகழ்ந்துபேசுவார்களாகில், அவர்களும் வெம்மையையுடைய எரிவாய் நரகத்தின்கண் வீழ்ந்து, (உடம்பெல்லாம்) வெந்து, (ஊனெய்யெல்லாம்) உருகி, (இங்ஙனம் துயருறவும், அந்த யாதனாசீரத்தினின்றும்) நீங்காராகி, (இந்நரகத்தினின்றும்) எக்காலங் கறாபேறுவோமென்று வாடி வாடி ஏக்கமடைவார்கள். (எ-று.)

அரன்றிர வியத்தை யாசா னரும்பொரு ளதனை யார்க்கும்*
பரம்பரன் பகர்ந்த வாக்கைப் பரித்தபுத் தகத்தைப் பற்றிக்*
கரந்தவர் முன்னஞ் சொன்ன கரிசர்க ளொருமு வர்க்கும் *
வரும்பல முடையர் பாவ மனைத்தையு மருவி னாரோ. (௧0)

(இ-ள்.) சிவத்திரவியத்தையும் அருமைபாகிய குருத்திரவியத்தையும் யாவர்க்கும் மேலாகிய சிவன் அருளிச்செய்த திருவாக்கை எழுதிய திருமுறையையும் விரும்பிக் களவுசெய்தவர்கள் முற்கூறிய (சிவநிரதகர் வேதாசமநிரதகர் குருநிரதகர் என்னும்) மூவர்களுக்கும் வரும் தீவினைப்பயனகளை உடையவராவர். (அங்ஙனமன்றி) எல்லாப் பாவத்தையுஞ் செய்தவருமாவர். (எ-று.)

அறைந்த விவர்க ளனைவர்களு மதிபா தகரோ யெனவறிக *
சிறந்த வினையே தீவினையு ளதிபா தகந்தா னெனத்தெனிக *

நிறைந்த துயரோ நெடுநாளோ மிதனிற் பலமு மெனநினைக *
பிரிந்த வதிபா தகபேதந தனையு மினியாம் பேசவமே. (கக)

(இ-ள்.) (இங்ஙனம்) கூறிப் போந்த சிவநிந்தகர் முதலிய இவர்களெல்லாரும் அதிபாதகர்களென்றறியக் கடவாய இவ்வதிபாதகமே சகலபாவங்களுள்ளும் அத்தியந்தகோரபாவமென்று உணரக்கடவாய், இவ்வதிபாசகத்தினால் வருந்துயரமும் பெருந்துயரமென்றும் அதை அனுபவிக்குங்காலமும் நெடுங்காலம் என்றும் சிந்திக்கக்கடவாய்; இதன்சூருகிய அதிபாதகபேதததையும் இனியாமசொலவாம். (எ-து.)

வேதம், மந்திரம்.—மொழிபெயர்ப்பு.

“சனங்களினிடத்து (அநதரியாமியாய் நிற்கும்) பராகுரிய *
அநத உருத்திரனைப் புத்தியினால் உள்ளே பறறுபவாகள *
சசியத்தை நாவினால் கிரகிப்பவர்கள்.” *

(இ-ள்.) பரன-எல்லாரினும் உயர்ந்தவன். உருத்திரன்-(ஆணவமாகிய) நோயை ஒட்டிபவன். சசியம்-தானியம். அதற்கு இங்கே தானியவிகாரமாகிய அன்னம் எனப்பொருள்கொள்ளப்படும். குதர்க்கதோஷிகளாய அவ்வுருத்திரனை உள்ளே பறறுதவர்கள் மலத்தையே நாவினால் கிரகிப்பவர்கள் என்பது அபபிரஸ்துதப் பிரசம்ஸாலங்காரத்தாற் பெறப்படும். இதற்கு உபவிருங்கணம் வருமாறு;—

பராசரஸமிருதி.—மொழிபெயர்ப்பு.

நற்றகை யுருத்திர நாய கன்றனைப் *
பெற்றிடு புந்தியாற் பெரித கத்திடைப் *
பற்றிடு வோர்நிதம் பரிந்து நாவினாற் *
குற்றமி லமுதினைக் கொள்ளு வார்களால். *

உற்றிடு முமைபுண ருருத்தி ரன்றனைப் *
பெற்றிடு புந்தியாற் பெரித கத்திடைப் *
பற்றிடாத் தியர்கள் பரிந்து நாவினாற் *
குற்றமா மலத்தினைக் கொளவ ருண்மையே. *

இங்கே முதற் செய்யுளால் மந்திரத்தின் வாச்சியார்த்தம் காட்டப்பட்டது. இரண்டாங்கு செய்யுளாலோ கம்மியார்த்தம்;

இது இங்கே மறுதலைப்படுத்தலால், நிந்திக்கப்படும்சீவனம் எனப்பொருள்படும்.

திருவாசகம், அச்சப்படுத்து.

வெருவரேன்வேட்கைவநதால்வினைக்கடல கொள்ளுமஞ்சேன
 இருவரான மாறு காண வெம்பிரான் றமபி ரானும் *
 திருவுரு வன்வி மற்றோ தேவொத் தேவ னென்ன *
 அருவரா தவணாக் கண்டா லம்மநா மஞ்சு மாறே. (௨)

கந்தபுராணம், உமைவருபடலம்.

முண்டக மிசையினான் முருநத னுடியே *
 பண்டுனா வரியதோர பரணை பாடியாக் *
 கொண்டில ரெளனிய கொடுமை யோர்க்கெலாந *
 தண்டம்வந திடுமென மறைகள் சாற்றாமால். (௫௫)

கூர்மபுராணம், பிராயசசித்தமுனாததவத்தியாயம்.

திங்களங் கண்ணி வேயநத செல்வனை யிகநந்த பாவ *
 மிங்கிது தன்னிற நீரா தெண்ணதும் விரத மாற்றிப் *
 பொங்கழ னுப்பண் வைகி யருந்தவம் புரிந்திட்டாலு *
 மங்கவ னருளி லன்றித் தீர்ந்திட லரிய தாமால். (௩௧)

சித்தாந்தசிகாமணி, பத்தஸ்தலம்.

சுண்டன னாயின் முக்கட் கடவுளை நிந்திப் போனைத் *
 தண்டனை புரிநது கொல்க வரிசென்ற சமிகக* நின்று *
 மண்டனில் வலிய னன்றேல் வானசெவித துணைகள் பொத்திக்
 கொண்டவ னாகன்று செல்க குலைகுலை தமல பத்தன.(௨௭)

*சமித்தல்—தடுத்தல்.

ஏயுமா சார நிரதை யாண்டுள தவ்வி டத்தி *
 போயுற லொழிக வென்றும் புகல்சிவ நிரதை செய்வோன் *
 நியக முருது நிற்க சிவநிரதை யவர்க்கு நூருண் *
 டாயினும் பரிகா ரஞ்செய் தகற்றிடற் கரிது மாதோ. (௨௮)

இன்றும், தக்கன் சிவதூஷணம் செய்தபொழுது, அச்சத்தி னாலும் பொருளாசையாலும் அதனைக்கேட்டுக்கொண்டு மெள னமாக இருந்த தேவர்கள் முனிவர்கள் முதலாயினோ, வீர

பத்திரராலே தண்டிக்கப்பட்டு, பின்னர்ச் சூரன் முதலிய அசுரர்களாலே தூற்றெட்டுகம் வருத்தமடைந்தனர் என்னும் சரித்திரம் கந்தபுராணத்திலே விஸ்தரிக்கப்பட்டமை தெளிக.

உ. பரசமயங்களை நிராகரியாமையும், சைவத்தை ஸ்தாபியாமையும் பாதகம் என்பதற்குப்பிரமாணம் வருமாறு;—

சிவதருமோத்தரம், பத்தாவது சிவஞான
யோகவியல்.

நிறுத்திடவல் லானமல னானெறியை யென்றும் *
மறுத்திடவல் லானவல் மார்க்கமய லுறறே *
நிறுத்திலன்ம நுத்தில னென்றகரிச னேசம் *
அறுத்தவனை மாறகரி சல்லவற மாமே. (கஉங)

(இ-ள்.) எனறும் அவலமாக்கம் மறுத்திடவல்லான-வ; காலத்தும் குற்றம்பொருந்திய புறச்சமயங்களை நிராகரித்த றகு வல்லவனும்—அமலன் தூல் நெறியைநிறுத்திடவல்லான- அநாதிமலமுதற்காகிய சிவன் அருளிச்செய்த வேதாசுவக ளால் உணர்த்தப்படும் சைவசமயத்தைத் தாபிக்கவல்லவனு மாயிருப்பவன்,—(அப்புறச்சமயிகள் சைவத்தைத் துவித்து, தங்கள் மதத்தைச் சாதிக்கவந்தவிடத்தும) —மயல உறுவ- அவாகளுக்கு அஞ்சுகலினாலேனும், அவர்கள்மேற்கொண்ட னனபினாலேனும், அவர்களைப் பிரிப்பதிததிப் பொருளபெற விருமபுதலினாலேனும்)மயக்கம்பொருத்தி,—மறுத்திலன் நிறு த்திலன் எனில்- அவாக ருடைய சமயத்தை நிராகரியாதவனு ம் தனது சைவத்தைத் தாபியாதவனுமாய இருப்பானாகில்,— கரிசன் - அதிபாதகனாவன்.—நேசம் அறுத்து அவனை மாறச கரிச அல்ல அறமாமே- (அந்த அதிபாதகனிடத்து வைத்த) நேசத்தை ஒழித்து, அவனைச் சீயென்று வெறுத்தல் குற்றம னது; அதுவே பரமமாகிய தருமம். (எ-று.)

ஸ்ரீமத் அப்பதீக்ஷிதர் அருளிச்
சிவத்தனுவவிவேகவிருத்தியில் உத்தர
சுலோகத்தின் மொழிபெயர்ப்
நிகாறுநற் சிவதரும சிவஞானத்தை
நிறுத்திடுவோ னிலமுயர்ந்தோ னிலத்தி ,

பகர்பரம சிவயோகி யவனே யாகும் *
 பரிவினிதுத் திடுமாற்றல் படைத்து முய்தி *
 யகலுமய லானிதுத்தா தொழிந்தோன் யோகி *
 யாயினுமீ சுரப்பிரிய னல்ல னன்னான் *
 புகருறுதீ நரகினிஓட வீழ்ந்து புன்கண் *
 பொருந்திடுவ னெனமறைகள் புகலு மன்றே. *

இப்படியே சிவசாத்திரங்கள் செப்புகையால், சிவனுஷ்ணம் முதலிய பாவங்களைச்செய்யும் அஞ்ஞானிகளாகிய பாதி ரிகளைக் கண்டித்தலும், அவாகளுடைய புனமதமாகிய கிறிஸ்துசமயத்தைப் பலபெருநியாயங்களினாலே நிராகரித்தலும், சந்தமயமாகிய நமது சைவத்தை அதிபிரபலப் பிரமாணங்களினாலே வியவஸ்தாபித்தலும், மிக அவசியமாகச் செய்ய வேண்டிய உயரொப்பில்லாத சிவபுண்ணியங்களாம்.

இதற்கு, நீங்கள் இதுவரையிலும் கூறியது சத்தியம் ஆயினும், நம்மை ஆளும் இங்கிலிஷார் கிறிஸ்து சமயானுசாரிகள் ஆகையால், நாம் தங்கள் சமயத்தைக் கண்டிக்கவும் நமது சமயத்தை ஸ்தாபிக்கவும் புகும்கால், எம்மேற்குரோதங் கொள்வார்களன்றோ? அதற்கு நாம் யாது செய்வோம்! என்பீர்களாகில்; சுவதந்திரராகிய சிவன் நாமசெய்த வினைகள் எல்லாவற்றையும் ஒருங்குணர்ந்து, அவ்வினைகளுள் இன்னகாலத்திலே இன்னவினையை அனுபவிக்கப்பண்ணுவோம் என்று நியமித்து, ஊட்டுமாறன்றி, இவ்விடத்துப் பரதந்திரராகிய பிறர் ஒருவரால் நமக்கு ஓர்தீதுவந்தடையாது; அது “இன்னவினை யின்னதலத்தின்னபொழு தின்னதனா-லின்னபடி யாய்ப்பொருந்து மென்றறிந்தே-யின்னவினை-யின்னதலத் தன்ன பொழு தன்னதனா லன்னபடி-யின்னமறக் கூட்டும் பிரான்.” என்பதனால் அறிக. நம்மை ஆளும் ஆற்றலுள்ள நாயகராகிய அரசர்களால் எமக்கு ஓர்தீது உருதா எனில், அச்சிவன் சர்வலோகைக நாயகராதலால், அவரையன்றி இவர் ஒரு தீதுசெய்தல்கூடாது; அது, “அரசனுஞ்செய்வ தீசனருள்வழி” என்பதனாலறிக. அங்ஙனம் சர்வலோகைக நாயகராயினும் அவரறிபாமல் இவர்தீதுசெய்தல் கூடாதாவெனில் அச்சிவன்

அநாதிசித்த சருவஞ்ஞர் ஆதலால், அவர் அறியாமல் இவர்தீ
துசெய்தல்கூடாது. அவர் அறியாமல் இவர்தீது செய்தல் கூடா
தாயினும், இவா தீதுசெய்யுமிடத்து அவர்வந்து தடுப்பாரா?
எனில், அவர் பரிபூரணா ஆதலால், அவரைவிட்டு இவர் இரு
த்தற்கும் செய்தற்கும் இடமேயில்லை. ஆதலால், 'பரமேசுரனா
கிய சிவனே தீவினைக்கு ஈடாக ஒருதீது தருவார் எனில், அத
னை யாவர் நீக்கிக்கொள்வார்? ஒருவருமில்லை. ஆகையால் நம்
மினும் நமக்கு இனியராகிய சிவன் ஒருவனே நமக்குத் துணை.
அது "ஈசனே காப்பி னல்லால் யானாயும் பிறரார் நம்மா-
லாசறப் போற்ற லாகா ததுதுணி வாறும்." எனபதனால் அ
றிக. இங்ஙனம் இருத்தலாலும், அச்சிவனே பரமதகிராகரண
மும் சைவஸ்தாபனமும் ஆகிய சிவபுண்ணியத்தை விதித்தவ
ராதலாலும், அப்புண்ணியஞ் செய்பவர்களுக்கு யாதோரிட
னாயும் வருவியாது பேரருள்புரிவொன்பது நிச்சயம்.

இன்னும், இங்கிலிஷரசினர் கிறிஸ்தவர்களாயினும், நாம்
ஆளுந தேசங்களெங்கும் உள்ளாக்கு, தம்மாலும், தமது
பரிவாரத்தாலும், பகைவராலும், திருடராலும், உயிர்களாலு
ம், வரற்பாலனவாகிய ஐந்துபயத்தையும் நீக்கி, எல்லாச்சம
யிகட்கும் ஒப்பமுடிந்த சாமானிய தருமத்தைப் பரிபாலனம்
பண்ணுபவர்களென்றி, சைவசம்பாபிமானம்பற்றிப் பகைபாதி
களாய், மற்றைய சமயங்கனிலுள்ள விசேஷ தருமங்களுக்க
கு, பூருவகாலத்திருந்த சமணர் பௌத்தர் மகம்மதீயர் முத
லியவர்கள்போல, கிறிதாயினும் இடைபூறு செய்பவர்களல்ல
ர். துரபிமானமும் பொருளாசையும் விபரீதசிறதனமும் அநீ
தியுமேநிறைந்த பாதிரிகள மானிப்பாய் முதலிய இடங்களிலு
ள்ள நமது தேவாலயங்களுக்கு இடைபூறுசெய்யும்படி பல
தாம் முயன்றமையை அறிநது, கல்விவினம் அதன்பயனாகிய
அறிவினம் அதன்பயனாகிய நீதியினும் சிறந்துவிளங்கும் நம
து இங்கிலிஷரசினர், அவ்விடைபூறுவாராமல் நீக்கிக்காத்து
க்கொண்டு, நீங்கள் இன்னும் இவ்வாறு பிறசமயிகளுக்கு இ
டைபூறுசெய்ய முயல்வீர்களெனில், நாம் உங்களை இந்நாட்
டினின்றும் ஒட்டிவிடுவொமென்று அப்பாதிரிகளுக்குத் துக்
காரத்தண்டம் செய்தமையே அதற்குச்சான்றும்.

இனி, இவ்வரசர்களால் நீர்க்குமிழிபோல நிலையில்லாததாகிய இநதச்சரீரத்துக்கு ஒர்திதுவருமெனிலும், வருக; நிலையுள்ளதாகிய ஆன்மலாபத்தின்பொருட்டு, பிரணந்தியாகம் பண்ணியும், சைவஸ்தாபனம்பண்ணுதலே அத்தியாவசியகம், நாம் காத்தல்வேண்டுமென அவாவும் இச்சரீரத்தை நாமபெற்றது முத்திபெறும் பொருட்டன்றோ? சிவதூஷணம் முதலிய அதுபாதகங்களைப் பரிகரித்தற்பொருட்டுச் சரீரத்தைவிடுத்தவர் முத்திபெறுதல் சத்தியமென்பது சிவசாத்திரங்களாலே சாதிக்கப்பட்டதன்றோ? அங்ஙனமாதலின், நாம சிவதூஷணம் முதலியவற்றைப் பரிகரிக்குங்கால் ஒரோவழி வரற்பாலதாகிய சரீரநாசத்தை ஏற்றுக்கொடலினாலே முத்திபெறுவேமென்பது சத்தியமாமே. ஆமெனில், முத்தியாகிய சாத்தியம் சித்தித்தவழி இச்சரீரமாகியசாதனம் இருந்தென்! ஒழிந்தென்!

ஆதலால், நாங்கள் நித்தியாநந்தமாகிய முத்தியைப்பெறல்வேண்டுமெனத்துணிந்து; பரந்திரராகிய இவாகருக்கு அஞ்சி இதத்தைச்செய்யினும், இவர்களாற் சிறிதுங்காக்கப்பட்டது, “வினைப்போக மேயுறுந் தேகங்கண் டாய்வினை தானொழிந்தாற்-நினைப்போ தளவு நில்லாது, எனச் சானரோர் கூறியவாறே விமூவதாகிப் இச்சரீரத்தின்மேல் ஆசையினாலே இவர்களுக்கு அஞ்சாமல், சுவதந்திரபதியாகிய பரசிவனுக்கே அஞ்சி, அவரை அனுசரதானம்பண்ணி, அவருடைய திருவருளையே முன்னிட்டுக்கொண்டு, சிவதூஷணம் முதலியன செய்யும் பாதிரிகளைக்கண்டித்து, அவர்களுடைய புனமதமாகிய கிறிஸ்துமதத்தை நிராகரித்துவிட்டு, சற்சமயமாகிய சைவத்தை ஸ்தாபிக்கும்படி, முயலக்கடவோம்.

நாங்கள் முயலும் இச்சிவபுண்ணியம் அவசிய கர்த்தவியமாகிய உலோகோபகாரமாதலானும், செய்தல் செய்வித்தல் உடன்படல் என்னும் மூன்றும் ஒக்குமாதலானும், நீங்கல்யாவரும் இப்புண்ணியம் சபலமாகும்பொருட்டு, உபகாரர்களாய் இருத்தல்வேண்டும். நீங்கள்உபகரிக்குமாறு கூறுதும்,

க. நீங்கள் எல்லாரும், தினந்தோறும், சந்தியாவந்தனம் சிவபூசை சிவதரிசனம் முதலியனசெய்யும் பொழுதெல்லாம்;

ண்டிவார் வேண்டியதே ஈயும் பரமகாருண்ணிய்சாகரமா
காய பரசிவனை, அழலிடைப்பட்ட மெழுகுபோல மனங்கசிர
துருக, உரோமஞ்சிலிர்ப்ப, கண்ணீர்சொரிய, அன்பினோடுசி
நதித்துத்துதித்து வணங்கி, இறிஸ்துமதத்தை நிராகரித்துச்
சைவஸ்தாபனம்பண்ணுதலாகிய இச்சிவபுண்ணியம் நிர்விக்கி
னமாய நிறைவேறும்பொருட்டு அருள்செய்யுமென்று, பிரா
ர்த்தித்தல்வேண்டும்.

உ. இச்சிவபுண்ணியஞ் செய்தற்குச் செல்வப்பொருளும்
இன்றியமையாக் கருவியாய் இருத்தலால், நீங்கள் எல்லாரு
ம் சிறிதாயினும் உலோபயின்றி, உங்களுங்களர்லியலும் பொ
ருளுதவி காலந்தோறும் செய்தல்வேண்டும்.

ங. அப்பொருள்கொண்டு நாங்கள் அச்சிறப்பிப்பிக்கும் புத்
தகங்களை, நீங்களெல்லாரும் வாங்கி, சித்தசமாதானத்துடனே
பலமுறை வாசித்துணர்தல்வேண்டும்.

ச. நீங்கள்வாசித்தவற்றைப் பிறருந் தெள்ளிதின் அறியும்
படி உணர்த்தி, நமது சமயிகள் இறிஸ்துசமயப் படுகுழியில்
வீழாதொழியுமபடி, சாவதானமாகக் காத்துக் கொள்ளல்வே
ண்டும்.

ரு. பாதிர்களாயினும் அவர்களைச்சேவிக்கும் பரிசனங்க
ளாயினும் சைவனாஷணஞ்செய்து இறிஸ்துமதத்தைச் சாதிக்க
வந்தால், அவர்களைப் பிரீதிப்படுத்தல் வேண்டுமென்னுங்க
ருத்துச் சிறிதுமின்றி, எதிர்நதுநின்று, சைவத்தின்மேல் அ
வாகள் ஏற்றுந்நாஷணங்களைப் பரிகரித்து, அவர்களுடைய
மதத்தைக்கண்டித்து, அவர்கள் வாயை அடக்கிவிடல் வே
ண்டும்.

சு. நீங்களெல்லாரும் உங்களுங்கள் பிள்ளைகளை, பரசமயி
களோடு பரிசயம்பண்ணவிடாமல், தருந்தபருவத்திலே 'சிவ
ஜிகைபெறுவித்து, அவரவர் பக்குவத்துக்கு ஏற்ப, சைவத்
ல்களை, தருந்த ஆசிரியரைக் கொண்டு, ஐயந்திரிபறக் கற்பி
த்து, சைவாசாரங்களை அனுஷ்டிப்பித்தல் வேண்டும்.

எ. நிகண்டு இலக்கணம் தருக்கம் முதலியகருவிநூல்களை
லும் திருவள்ளுவர்குறள் முதலிய நீதிநூல்களிலும் இலவா
களாய், பாவங்களைவெறுத்துப் பாவநாசகாரம் செய்பவ

ர்களாய், சிவதீகைப் பெற்றவர்களாய், தேவாரம் திருவாசகம் திருவிசைப்பா திருப்பல்லாண்டு பெரியபுராணம் என்னும் அருட்பாவைந்தையும் அத்தியயனம்பண்ணினவர்களாய், நான்கு பாதத்தையும் பிரதிபாதிக்கும் ஒரு தந்திரத்தையாயினும் முற்றக்கற்றவர்களாய், திராவிடசித்தாந்தம் பதினான்கையும் உணர்ந்தவர்களாய், குருவிங்க சங்கமபத்தி விசிஷ்டர்களாய் இருக்கும் புருஷர்களைத் தெரிந்து, சைவப்பிரசாரகர்களாக நியோகித்து, ஊர்தோறும் தேவாலயம் மடம் முந்லிய பரிசுத்தஸ்தானங்களிலே சர்வஜ்ஞபகாரமாக வாரந்தோறும் சைவப்பிரசாரம் செய்வித்தல் வேண்டும்.

இவ்வெழுவகையாலும் நீங்கள் எல்லாரும் இந்நன்முயற்சிக்கு உபகாரகர்களாய் இருப்பீர்களாகில், நமது தமிழ்நாடெங்கும் புறச்சமயமாகிய இருள்கெடச் சைவசமயமாகிய பேரொளி தழைத்தினிதோங்கும்; ஒங்கில், அநேகர் பிறந்திறநதுழலும் பசுக்களாகிய பிறரைப்பொருளென மதியாது, பரமபதியாகிய சிவனது மகிமையை உணர்ந்து, அவரோ பரம்பொருளெனத் துணிந்து, அவனையே மெய்யன்பினோடு விதிப்படி வழிபட்டு, நித்தியானந்த முத்தியை அடைவார்கள். இங்ஙனம் அனேகர் முத்திபெறையுடந்த ஏதுவாய் இருத்தலால், இச்சிவபுண்ணியமே எல்லாப் புண்ணியங்களினுஞ் சிறந்தது. நமக்கெல்லாம் இறக்கும்பொழுது துணையாய் உடன்வருவது 'இச்சிவபுண்ணியமே ஆகலானும், நமது தேகம் இக்கணம் இருக்கும் இக்கணம் நீங்கும் என அறிதல் கூடாமையானும், நாம் அனைவரும் சிறிதும் தாழ்க்காமல், நமக்கு எக்காலத்தும் உற்ற உறவாகிய சிவனது திருவருளையே முன்னிட்டுக்கொண்டு, இவ்வருமருந்தன்ன பெரும்புண்ணியத்தைவினாவிலே முயன்றுநடத்தக்கடவோம்.

சிவதருமோத்தரம், எட்டாவது சன்னமரணவியல்,

- பாம்பழல் வாயினுற் பற்ற மண்டிகற் *
- தேம்பிநிற் துயருறுஞ் சீவன் நேயுநாள் *
- ஓம்பிட வல்லரோ வுற்ற மற்றையார் *
- போம்பொழு தருந்துணை புரிந்த புண்ணியம். (அ)

கரு

பட்டணத்துப்பிள்ளையார்பாடல்.

அத்தமும் வாழ்வு மகத்தமட் டேவிழி யம்பொழுது *
மெத்திய மாதரும் வீதிமட் டேவிம்மி விம்மியிரு *
கைத்தலை மேல்வைத் தழுமைந் தருஞ்சுடு காடுமட்டே *
பற்றித் தொடரு மிருவினைப் புண்ணிய பாவமுமே. *

நாலடியார்.

புன்னுனிமே னீர்போ நிலையாமை யென்றெண்ணி *
யின்னினியே செய்கு வறவினை யின்னினியே *
நின்றா னிருந்தான் கிடந்தானறன் கேளலறச் *
சென்றா னெனப்படுத லால். *

நின்றன நின்றன நில்லா வெனவுணர்ந *
தொன்றின வொன்றின வலலே செயிறசெயக *
சென்றன சென்றன வாழ்நாள் செறுத்துடன *
வந்தது வந்தது கூற்று. *

திருநாவுக்கரசு நாயனார் தேவாரம்.

திருவங்கமாலை, பண் சாதாரி.

உற்று ராருள ரோ! உயிர் கொண்டு போம்பொழுது *
குற்ற லத்துறை கூத்தரல் லால் நமக் *
குற்று ராருளரோ!!! *

யாழ்ப்பாணம்.

பிரமாதிசஸ்ர

தைப்பூசம்.

} இங்ஙனம்
சைவப் பிரகாசசமாசியா.

கணபதி துணை.

சைவ தூஷணபரிகாரம்.

முதலாவது

ப தி ப் பி ர க ர ண ம்.

பாதிரியே,

பெருங்கருணையினாலே, படைத்தல் காத்தல் அழித்
தல் மறைத்தல் அருளல் என்னும் பஞ்சகிருத்திய
ங்களையும் தம்பிரயோசனங் குறியாது ஆன்மாக்களது பிரயோ
னங்குறித்துச் செய்தருளும் பதி ஒருவரே என்றும், அவர்
முற்றறிவு வரம்பிலின்பம் இபற்கையுணர்வு தன்வயம் குறை
விலாற்றல் வரம்பிலாற்றல் என்னும் ஆறுகுணங்களும் நிறை
ந்த சிவனே என்றும், நாங்கள் மெய்நூல்களெனத் துணிநத
வேதாகமங்கள் உணர்த்துகின்றன. அதுபற்றி அச்சிவனையே
நாங்கள் வழிபடுகின்றோம். ஆதலால், நாங்கள் சைவர்கள்
எனப்படுவோம். நீ இக்கருத்தைச் சிறிதாயினும் ஆராய்ந்து
அறியாது, எங்களைப் பலரைத் தெய்வம் என்று வணங்கும்
அஞ்ஞானிகள் என்று இகழ்கின்றாய். யெகோவா பரிசுத்தாவி
கிறிஸ்து என்னும் பலரைத் தெய்வமென்று வணங்கும் அஞ்
ஞானி நீயே.

சிவனையேயன்றி விஷ்ணுமுதலியபிறரையும் நீங்கள் வண
ங்கக் காண்கின்றேனே என்பாயாகில், சத்தியம் நீ சொல்லி
யது; ஆயினும், நாங்கள் அவர்களைப் பரம்பொருளாகிய பதி
களெனக்கொண்டு வணங்குவதில்லை; பதியாகிய அச்சிவனு
டைய அடியார்களெனக்கொண்டு வணங்குகின்றோம். கடவு
ளையேயன்றி அவருடைய அடியார்களை வணங்குவது தகுதி
யன்றே என்பாயாகில், சிவஞானவர்தம்முடைய அடியார்களை

வழிபடுபவர்கள் தம்மையே வழிபடுபவர்களென்றும், தாம் அவ்வடியார்களை அதிர்ஷ்டத்துநின்று அவ்வழிபாட்டை ஏற்று அதுசெய்தவர்களுக்கு அனுக்கிரகம் செய்வாரென்றும், தம் மூடைய அடியார்களை நிந்திப்பவர்கள் தம்மையே நிர்திப்பவர்கள் என்றும், தாம் அந்நிந்தையின்பொருட்டு அவர்களுக்கு த்தண்டஞ்செய்வாரென்றும், வேதாகமங்களிலே திருவாய்ம லர்ந்தருளியிருக்கின்றமையால், அவ்வணக்கந் தகுதியேயாம்.

உன் சமயநூலாகிய விவிலிய நூலிலும், ஆதி. யெ. அதி. உ. வசனத்தில் ஆபிரகாம் தேவனுதர்கள் மூவரைப் பூமிக்கு நேராய்த் தாழ்ந்து வணங்கினான் என்றும், யோச. ௩௫ அதி. யெ. வசனத்தில், யோசுவா யெகோவாவின் சேனைக்கதபதியைத் தரையிலே முகங்குப்புறவிமூந்து நமஸ்காரம்பண்ணினான் என றும், மத். ௨௩ அதி. சய. வசனத்தில் உன்தேவனாகிய கிறி ஸ்து தமதன்பருக்குச் செயதவைகள் எல்லாம் தமக்கே செ ய்தவைகள் என்று சொன்னார் என்றும், சொல்லப்பட்டிருக்கி ன்றது. அதுகண்டும், நாங்கள் சிவனடியார்களை வணங்குதலே நீ இகழ்வது மடமையன்றோ?

சிவனுக்கு உருவமுண்டென்று உங்கள் வேதாகமங்கள் சொல்கின்றனவே; உருவமுடையவர் கடவுளாவது எங்ஙனம்? என்பாயாகில்; ஒகோ! அவருடைய உருவம், தனனைப் பந்தித் த மூலமலகாரணத்தினாலே தான் முன்செய்த கன்மானுசார மாகத் தோல் எலும்பு முதலிய சத்ததாதுக்களாலாகிய சரீரங் கொண்டு ஒரு மாதாவின் யோனிவாய்ப்பட்டிப் பிறந்து பெரு ந்துயரம் அனுபவித்து இறந்த மனிதனாகிய உன்னுடைய கிறி ஸ்துவின் உருவைப்போலும் என்று நினைநதாயா? எங்கள் சிவ ன் அப்படிப்பிறந்தகதையுங் கேளேம்; பேருலகில்வாழ்ந்துண் டிறந்த கதையுங்கேட்டிலேம். அவருடைய உருவம் ஆன்மாக்க ளின் நிமித்தம் பஞ்சகிருத்தியங்கள் செய்யும்பொருட்டும், தம்மை வழிபடும் அடியார்களுடைய தியானாதிக்கு எளி தாம்பொருட்டும், வேதாகமங்களைத் தோற்றுவித்தற்பொருட் டும், தமது அருட்சத்தியாலாக்கப்பட்ட சரீரமேயாம். அப்ப டியாமாயில், கடவுட்டன்மைக்குக் ரூறைவு என்னை! அறிவு மறிதும் இல்லாதவனே, சொல்லு, சிவனுக்கு அங்கப் பிரத்தி

யங்க சாங்க உபாங்கங்களெல்லாம் சிவசுத்திருபமாமென்பது ஸ்ரீவாதுளாகமத்தில் விஸ்தரிக்கப்பட்டது.

உங்கள் சிவன் பார்வதிதேவி என்பவளை விவாகஞ்செய்து அவளேயுமி உகந்த புணர்ந்தார் என்றும் அவளைப் பிரிந்தார் என்றும் உங்கள் சிவபுராணங்களிலே சொல்லப்படுகின்றதே; ஆன்மாக்களைப்போலக் காமியாய் இருப்பவரைப் பரம்பொருள் என்பதெப்படி? அவர் உங்களை இரட்சிப்பதெப்படி? என்பாயிசில்; ஆண் பெண் அலி என்னும் மூன்றுமல்லாத அநாதிமலமுத்த பதியாகிய சிவத்தையே, சர்வான்மாக்களையுந்தோற்றுவித்தலால், ஆண்பாற்பறித்துப் பிதாவெனவும், சூரியனுக்குக் கிரணம்போல அச்சிவத்துக்கு அபின்னமாயுள்ள சத்தியையே, நிமித்தகாரணமாகிய அச்சிவம் அத்தொழில் இயற்றுதற்குத் துணைக்காரணமாயிருத்தலால், பெண்பாற்பறித்து மாதாவெனவும், அச்சிவம் அச்சத்தியோடு கூடி உத்தியோகித்துச் சங்கற்பித்தலையே, அவ்வான்மாக்களது தோற்றத்துக்குக் காரணத்தொழிலாகையால், உகந்து புணர்தல் எனவும் அச்சங்கற்பம் இல்லாமையையே, பிரிதல் எனவும் சொல்லியதென்றிக. இந்த ரகசியம் சமாதிகொடுக்கும் சாக்ஷாத்காரவான்களுக்கு வெளிப்படும். இவ்வுண்மையை அறியாமலும், சிவபுராணங்களிற்றானே பலவிடங்களிலே சிவன் ஆணவம் மாயை கர்மம் என்னும் மும்மலங்களையும் அநாதியேயில்லாதவொன்றும் ஞானந்தானுருவாகியநாயகர் என்றும் சொல்லப்பட்டிருத்தலால் அவர் பார்வதியைப் புணர்ந்தார் பிரிந்தார் என்பன முதலியவற்றிற்கு வேறுபொருள் இருத்தல் கூடும் நாம் அதனை ஆராயாமல் இகழ்தல் தகுதியன்று என்று சிந்தியாமலும் எங்கள் கடவுளை வாயில் வந்தபடியே துணித்துக்கொண்டிருநியும் அதிபாதகனாகிய நீ, உன் விவிலியநூலிலே சலோமோன் எழுதிய உன்னதகீதத்திலே, கிறிஸ்துவாகிய புருஷன் ஒருபெண்ணைக்கண்டு மயங்கினான் என்றும், அவளுடன்கூடி மகிழ்ந்தான் என்றும், அவளுடைய அழகைப் புகழ்ந்தானென்றும், அவளைப் பிரிந்தானென்றும், அதனால் அவள் துயருற்றுத்தேடித்திரிந்தாளென்றும் சொல்வதை நிந்தியாது அங்கீகரிப்பது என்னை!

இன்னும் முதனூல்களாகிய வேதாகமங்களிலே கூறப்பட்டவிஷயங்களுட் பல சிவபுராணங்களிலே குறிப்பாகப்பொருள் கொள்ளக் கிடக்கும். அது ஸ்ரீமந் மாணிக்கவாசகசுவாமிகள் முதலிய சிவானுபூகிமான்கள இயற்றிய பல சூத்திரங்களாலும் குருசம்பிரதாயத்தாலும் தெள்ளிதிற்றுணியப்பட்டது. மலபரிபாகம் உடைபவர்களாய், சைவாசாரியர்களை அடைந்து வழிபட்டுக் கேட்கில், அவர்கள் சிவபுராணங்களுக்கு முதனூல்களோடு விநோதமறப் பொருள் உணர்த்துவார்கள். அவைகளை எனக்கு விளங்கச் சொல்லல்வேண்டும் என்பாயாகில், சிவதுஷணம் கோமாமிசபக்ஷணம் முதலிய பெரும்பாதகங்களே செய்யும் உணக்கும் உன்போலிகளுக்கும் அவைகளைச் சொல்ல, எங்களுக்குச் சிவனுடைய அனுமதியில்லை. நீ இவ்வுண்மையை அறியாது, சிவபுராணங்களிலே குறிப்பிப்பொருளாகக் கொள்ளுபாலனவற்றைச் செம்பொருளாகக்கொண்டு, அதுவே மெய்ப்பொருள் என்று துணிந்து, சற்சமயலக்கணங்களெல்லாங் குறைவற அமைந்த சத்தியசமயமாகிய எங்கள் சைவத்தின்மேலே 'குறறங்கள் ஏற்றப் புருந்தமை மண்குதிரையை நம்பி ஆற்றின் வழிக்கொள்ளப் புருந்தமைபோலும்.

இரண்டாவது

புண்ணியஸ்தலப்பிரகரணம்.

தன்கொடிகட்டப்பட்ட தேசமெங்கும் தன் ஆணைசெல்லும்படி அரசியற்றும் இராசாவானவன் குறைவேண்டினேரும் முறைவேண்டினேரும் தன்னை எளிகில்வந்து காணும்படி அத் தாணியில் வீற்றிருத்தல்போல, சர்வலோகாதிநாயகராகிய சிவன் தம்மாலே பயன்பெற விரும்பிய சர்வான்மாக்களும் தம்மை வந்து வழிபட்டு உய்யும்படி சிதம்பரம் முதலிய தலங்களிலே விசேஷமாக எழுந்தருளியிருப்பார். ஆதலால், அவைகள் புண்ணியஸ்தலங்களெனப்படும். இராசாவானவன், தன்

மும் சர்வஞ்ஞத்துவமும் இல்லாதவனாகையால் சமஸ்தரும் தனனை எளிதிறகாணுமபடி அததாணியில் வீற்றிருத்தல்வேண்டும் என்பது ஒக்கும்: கடவுள் அவனைப்போலனறிச் சர்வவியாபகத்துவமும் சர்வஞ்ஞத்துவமும் உடையவராகையால், அவரை எவ்விடத்தினும் எவாகளும் வழிபட்டு அதுக்கிரகம்பெற்றுக்கொள்ளலாமே எனபாயாகிலு; அது மெய்ம்மையே: ஆயினும், தேவர்கள் இருடிகள் முதலிய பெரிபொர்கள் ஒவ்வோரிடங்களிலே கடவுளை அன்போடு பூசித்து, அவர் சத்திகாரிய சரீரங்கொண்டு தங்களுக்குப் பிரசன்னரானபோது, அவரை வணங்கித் துதித்து, தாங்கள் தாங்கள் விரும்பிய வரங்களைப் பெறற்பின்பு, அவரை நோக்கி, கிருபாசமுத்திரமாகிய சுவாமீ! தேவரீர் சர்வவியாபியாயினும், அடியேங்கள் தேவரீரைப் பூசித்த இந்நதஸ்தானத்திலே சதாகாலமும் விசேஷமாக எழுந்தருளியிருந்து, இவ்விடத்தில் வந்து தேவரீரை வழிபடும் சர்வானமாக்களுக்கும் விசேஷபத்தி ஜனிப்பித்து, அவர்கள் செய்யும் தானங்கள் தவங்கள் ஒன்று அநந்தமாய விருத்தியடையவும், அவர்கள் முன செயத பாவங்கள் குறையவும், அவர்களுக்கு அதுக்கிரகம் செய்தருளும் என்று பிரார்த்திக்க; வேண்டிவாரவேண்டியதே யீவாராகிய அக்கடவுளானவர், ஆன்மாவானது சரீரமுழுதும் வியாபித்திருப்பினும் சாக்கிரமுதலிய அவஸைகைகளிலே விசேஷமாக நிற்பதுபோல, தாம் அங்கங்கெனாதபடி எங்கும் வியாபித்திருப்பினும், அபபுண்ணியஸ்தலங்களிலே விசேஷமாக எழுந்தருளியிருப்பாராயினார் என்று சிவசாத்திரங்கள் செபபுகின்றன.

க. இரா. யக. அ. இலீசா தேவமலையாகிய ஒரேப்பைச்சேர்ந்தான். யாத். ஈ. க. ரு. மோசே ஒரேப் என்னுந் தேவமலையைச்சேர்ந்தான். யெகோவா நீ இந்நதஸ்தானத்திற்குச் சமீபித்துவராதே; நீநிற்குமிடம் பரிசுத்தமுள்ளபூமி: உன்பாதரட்சையைக்காலினின்றுகழற்றிவிடு என்றார். ஷெ. யக. ௨, ௩௨. சீனிய வனத்திற்போய் அந்தவனத்திலிறங்கினார்கள; இஸரவேலர் அங்கேமலைக்கெதிராகப் பாளையமிறங்கியபின்பு, மோசே தேவசந்நிதியிலேறினான். நீ சனங்களைநோக்கி, நீங்கள் மலையிலேருதபடிக்கும், அகினிடிவாரத்தைத் தொடாதபடிக்கும் எச்சரிக்க

கையாயிருங்கள் என்று சொல்லி, அதின் சுற்றிலும் ஒரு எல்லையைக் குறித்துவிடு. மலையைத் தொடுகிறவனெவனும் நிச்சயமாகக் கொலைசெய்யப்படுவான். சங்.க. யக. சீயோனிலே வாசமாயிருக்கிற யெகோவாவைக் கீர்த்தனம்பண்ணுங்கள். ஷே.கக.க. நம்முடைய தேவனாகிய யெகோவாவைக்குறித்து மேன்மைபாராட்டுங்கள், அவருடைய பரிசுத்தமலையில் நமஸ்காரம்பண்ணுங்கள். க.சாமு. உயி. ஈ. நான் என்கே என்று உமதுபிதாக்கேட்டால், தாவீது தன்னாராகிய பேத்லகேமிலே தன்வமிசத்தார் யாவரும் வருஷாந்தர பலியிடுகிறபடியால் அங்கேபோகும்படி என்னிடத்தில வருந்துக்கேட்டானென்று சொல்லும். ஷே. யி. நு. நு. தேவனுக்கு ஆராதனை செய்யும்படி பெத்தேலுக்குப்போகிற மூன்றுமனிதர் உன்னைக்கண்டு சந்திப்பார்கள், அப்பால் பெலிஸ்தியரின் பாளையமிருக்கிற தேவமலைக்குப்போவாய். உ. பேதுரு. க. யி.அ. அவருடனே நாங்கள் பரிசுத்தமலையிலிருந்தபொழுது, வானத்திற்பிறந்த அநுசந்தத்ததைக்கேட்டோம். க.இரா. யக. யி.ந. நான்தெரிந்து கொண்ட யெருஷலேமின் நிமித்தமும், க.நாளா. உ.ந. உ.நு. இஸ்ரவேலரின் தேவனாகிய யெகோவா சதாகாலமும் யெருஷலேமில் வாசம்பண்ணி, தமதுசனங்களுக்கு ஆறுதலைக்கொடுத்தார். எஸ்ரூ. க.உ.ந. பரமண்டலத்திலுள்ள தேவனாகிய யெகோவா, பூமண்டலத்திலுள்ள சகல இராச்சியங்களையும் எனக்குத் தந்துவிட்டார்; யூதாதேசத்திலுள்ள யெருஷலேமிலே தமக்கு ஒரு ஆலயத்தைக்கட்டும்படி எனக்குக்கட்டினையிட்டிருக்கிறார். அவருடைய எல்லாச்சனங்களிலும் எவன் உங்களுக்குள் இருக்கிறானோ, அவன்தேவனாகிய யெகோவா அவனோடிருப்பாராக; அவன் யூதாதேசத்திலுள்ள யெருஷலேமுக்குப்போய், அவருக்கு ஒரு ஆலயத்தைக் கட்டுவானாக. யெருஷலேமிலிருக்கிற இஸ்ரவேலரின் தேவனாகிய யெகோவாவே தேவன். யோவா. ச. உயி. எங்கள்பிதாக்கள் இந்தமலையில் ஆராதனைசெய்தார்கள் நீங்களோ தொழுதுகொள்ளவேண்டிய ஸ்தானம் யெருஷலேமில் உண்டென்று சொல்லுகிறீர்கள் என்றான். மத். ச. நு. பிசாசானவன் அவரைப் பரிசுத்தநகரத்திற்குக்கொண்டுபோய் அவரைத் தேவாலயத்தின்மேல் உபரிகையில் நிறுத்தி, மத். நு. நு. நு.

யெருஷலேமைக்கொண்டு சத்தியம்பண்ணலாகாது; அது மகாராசாவின் நகரம்.

சலோமோன் யெகோவாவை நோக்கிச்செய்த விண்ணப்பம். உ. நாளா. சு. யௌ—உக. இஸரவேலின் தேவனாகிய யெகோவாவே, உமது தாசனாகிய தாவீதுக்கு நீர்சொல்லிய வாக்கு மெய்ப்படும்படி அருள்செய்யும். தேவன் நிச்சயமாய்ப் பூமண்டலத்திலே மனிதருடன் வாசம்பண்ணுவாரா? வானமும் வானங்களுக்குமேலுள்ள வானமும் உம்மைக்கொள்ளாதே, நான் கட்டின வீடு உம்மைக்கொள்வது எப்படி. என்தேவனாகிய யெகோவாவே, உமது அடியான்செய்யும் பிரார்த்தனையின்மேலும் விண்ணப்பத்தின்மேலும் சிறதைவைத்தருளும்; உமது அடியான் உமதுசமூகத்தில் இடும் ஒலத்தையும் அவன் பிரார்த்தனையையுங் கேட்டருளும். எனது நாமம் அதில் நிறுத்தப்படும் என்று நீர்குறித்த இரதஸ்தானத்துக்கு நேரோ, உமது அடியான்செய்யும் பிரார்த்தனையைக் கேட்குமபடி இரவும்பகலும் இரதவீட்டின்மேல் நீர் கண்திறந்நிருப்பீராக. உமது அடியானும் உமது சனமாகிய இஸரவேலரும் இரதஸ்தானத்துக்கு நேராய்ச்செய்யும் விண்ணப்பங்களைக் கேட்பீராக. ஷே. நட, நட. மேலும் புறத்தேசத்தார், உமது மகாநாமத்தையும், உமது வலிமையான கரத்தையும், ஒங்கிய உமது புயத்தையுங்குறித்துக் கேட்டிருப்பார்களே; ஆதலால் உமது சனங்களாகிய இஸரவேலரிலே சேராத அவர்கள், உமது நாமத்தினியித்தம் தூரதேசத்திலிருந்து வந்து, இந்த ஆலயத்துக்கு நேராகப் பிரார்த்தனைபண்ணினால், நீர் உமதுவாசஸ்தலமாகிய வானத்தினின்றுங் கேட்டு, உமது சனங்களாகிய இஸரவேலரைப்போலவே, பூமண்டலத்திலுள்ள சகலசனங்களும் உமதுநாமத்தை அறிந்து உமக்குப் பயப்படும்படிக்கும் நான்கட்டின இரத ஆலயத்தகீகு உமதுநாமம் இடப்பட்டதென்று அறியும்படிக்கும், அந்தப் புறத்தேசத்தார் உம்மைநோக்கிப் பிரார்த்திப்பதெல்லாவற்றையும் அவர்களுக்குச் செய்தருளும்.

யெகோவர் சலோமோனுக்குச் செய்த வாக்குத்தத்தம்.— உ. நாளா. எ. யௌ—யசு. யெகோவா இரவிலே சலோமோனு

க்குத் தரிசனமாகி, அவனை நோக்கி, நான் உன்பிரார்த்தனையை
க்கேட்டேன், எனக்குப் பலியிடும் வீடாக இந்நஸ்தானத்தைத்
தெரிநதுகொண்டேன். மழைபெய்யாமல் நான் வானத்தை
அடைத்தாலும், தேசத்தை அழிக்கும்படி வெட்டுக்கிளிள் வ
ரக்கட்டளையிட்டாலும், நான் என சனங்களுக்குள்ளே கொள்
ளையோயை அனுப்பினாலும், என்னுமம் தரிக்கப்பெற்ற என்சன
ங்கள் தங்களைத் தாழ்த்திப் பிரார்த்தனைசெய்து, என்முகத்தை
த்தேடித் தங்கள் துன்னெறிகளினின்று திரும்புவார்களாகில்,
நான் வானத்தினின்று கேட்டு, அவர்கள்பாவத்தை மன்னித்து
அவர்கள்தேசத்தை ஆற்றுவேன். இந்நஸ்தானத்திற் செய்யப
பிடும் பிரார்த்தனைக்குக் கன்றிறநது செவிசாய்ப்பேன், என
நாமம் சதாகாலமும் இந்ந ஆலயத்திலே தங்கும்படி, நான்
இதைத் தெரிநதுகொண்டு பரிசுததப்படுத்தினேன். என கண
ணம் எனமனமும் சதாகாலமும் இதிலே தரித்திருக்கும்.

இவ்வசனங்களினாலே உன் கடவுளுக்கும் விசேஷஸ்தலங்
கள் உண்டென்பது துணியப்படுகின்றது. அதுகண்டும், நாங்
கள் சிவனுக்கு விசேஷஸ்தலங்கள் உண்டென்று எங்கள் சா
த்திரங்களாலே துணியநது, அவைகளுக்கு யாத்திரை செயத
லே நீ இகழ்வது அறியாமையன்றோ?

மூன்றாவது

ஆலயப்பிரகரணம்.

புண்ணியஸ்தலங்களிலே அறிவுளளவர்களும் அறிவில்லா
தவர்களும் ஆகிய சகலருங் கூடிக் கடவுளை அன்போடு வழி
பட்டு உய்யும்பொருட்டு விதிப்படி ஆலயங்களைக் கட்டிப் பிர
திட்டை பண்ணுதல் புண்ணியமென்று சைவாகமங்கள்சொல்
லுகின்றன.

யாத். நடு ம் அதிகாரர் தொடங்கி சயி ம் அதிகாரம் வ
ரைக்கும் மோசே என்பவன் உந்தேவனுடைய ஆளுகைப்படி
அவனுக்கு ஒரு ஆவாசத்தை உண்டாக்கிப் பிரதிட்டை பண
ணிநான் என்று சொல்லப்படுகின்றது. உ. நாளா. சு. எ—க.
இஸ்ரவேலின் தேவனாகிய யெகோவாவுக்கு ஒரு ஆலயங் கட்ட

இலிங்கப்பிரகரணம்.

(1291) க
(663)

என் பிதாவாகிய தாவீது அபிப்பிராயங் கொண்டிருந்தார். யெகோவா என்பிதாவைநோக்கி, என்பேரால் ஒருஆலயங்க ட்ட நீ அபிப்பிராயங் கொண்டாய், நீ கொண்ட அபிப்பிரா யம் நல்லது; ஆனாலும் நீ அந்த ஆலயத்தைக் கட்டமாட்டாய். உன்னுதரத்திறேன்றும் புத்திரனே என்பேரால் ஒரு ஆல யங் கட்டிவான் என்று சொல்லியிருந்தார். க. இராசா.சு. ம, அ ம் அதிகாரங்களில் சலோமோன் யெரூஷலேமிலே உன் தேவனுக்கு ஒரு ஆலயத்தைக் கட்டிப் பிரதிட்டை செய்தா னென்றும், எஸ்ரூ. சும் அதிகாரத்திலே யெரூஷலேமிலே உனதேவனுடைய ஆஞ்ஞைப்படி ஆலயம் நிரும்பவும் கட்டிப் பிரதிட்டை செய்யப்பட்டதென்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கின் றது.

இவ்வாறே உன் கடவுளுக்கும் ஆலயங்கட்டிப் பிரதிட்டை செய்தல் புண்ணியமென்றும், அதனைப் பலர் செய்தார்களென றும், உன் சமயநூல பேசுகின்றது. அஃதுணர்ந்தும், நாங் கள் எங்கள் கடவுளுக்கு ஆலயங்கட்டிப் பிரதிட்டை செய்தல் புண்ணியமென்று எங்கள் சாத்திரங்களாலே தெளிந்தது, அவ வாறுசெய்தலும் அங்கே கூடி அவரை வழிபடுத்தலும் விருதா வென்று நீ புலம்புவது எனனை!

நான்காவது

இலிங்கப்பிரகரணம்.

வியத்தலிங்கம் அவவியத்தலிங்கம் வியத்தாவியத்தலிங்கம்* என்னும் மூவகை இலிங்கங்களை, வரிவடிவெழுத்தை ஒலிவடி வெழுத்திற்கு அறிகுறிபாகக்கொள்ளுதல்போலக் கடவுளுக்கு அறிகுறிபாகவும், அதிட்டேயமாகவும் கொண்டு, அவரை அவ றறினிடத்தே விதிப்படி ஆவாகனம் பண்ணிப் பூசித்து வழிப

* வியத்தலிங்கம் — எல்லா அவயவங்களும் வெளிப்பட்டிருக்கும் சந்திரசேகரர்முதலிய இருபத்தைநது விக்நிரகங்கள். அவ்வியத்தலிங்கம்—அவைகள் வெளிப்படாததாய்ப் பீடமும் சிவலிங்கமுமாய் இருப்பது. வியத்தாவியத்தலிங்கம் — முகமூட தோள்களுமாத்திரம் வெளிப்பட்டிருக்கும் சிவலிங்கம்.

டில், பாலானது பசுவினுடம்பெங்கும் வியாபித்திருப்பினும், கனறைக்கண்டபொழுது முலைவழியாகவே ஒழுகுதல் போல, அவர் தாம் சமஸ்தப்பிரபஞ்சத்தும் நிறைந்திருப்பினும் அவ் விலிங்கத்துவாரத்தால் அருள்செய்வார் என்று சிவாகமங்கள் செப்புகின்றன.

யாத்.உரும் அதிகாரத்திலே யெகோவா மோசேயை நோக்கி, சீத்திம் மரத்தினாலே ஒருபெட்டிசெய்து, அதைச்செம பொற்றகட்டால் மூடி, அதன்மேல் செம்பொன்னினால் ஒரு கிருபாசயம் பண்ணி, அந்தக்கிருபாசயத்தின் இரண்டோரத்திற்கும் பொன்னினால் இரண்டு கெருபிகளென்னும் விக்கிரகங்களையுண்டாக்கி, அந்தப்பெட்டிகளுக்குள்ளே தாம் எழுதிக்கொடுத்த சாட்சிப்பத்திரத்தை வைத்து, சதாகாலமும் ஆராதனை பண்ணும்படி விதித்தார் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. ஷெ. நடு, நசு, நஎ, சயம் அதிகாரங்களில் யெகோவா விதித்தபடி மோசே ஒரு ஆவாசத்தையுண்டாக்கி, பெட்டியும் கிருபாசயமும் கெருபிகளென்னும் விக்கிரகங்களும் செய்து முடித்து, பெட்டிக்குள்ளே சாட்சிப்பத்திரத்தை வைத்து, பிரதிட்டை பண்ணினுனென்றும், அன்று தொடங்கி அந்தப் பெட்டிக்கு ஆராதனை செய்துவந்தார்கள் என்றும், அதற்கு ஆசாரியாகளாக ஆரோனையும் அவன்சந்ததியாரையும் தலைமுறைதோறும் நியமிக்கவிதித்தாரென்றும், அந்த ஆசாரியர்கள் செய்த ஆராதனைக்கு யெகோவா மகிழ்ந்து அதுக்கிரகம்பண்ணிவந்தார் என்றும், சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. யாத்.உரு. ௨௨. சாட்சிப்பெட்டியின்மேலிருக்கிற இரண்டு கெருபிகளின் மத்தியினின்றும், கிருபாசயத்துக்கு மேலாய் நான் உனக்குத் தரிசனமாகி, இஸ்ரவேல்சந்ததியாருக்கு நான் கட்டளையிடும் யாவையும் உன்னிடத்தில் சொல்லுவேன். (என்று யெகோவா சொன்னார்.) எண் எ. அக. மோசே தேவனுடனே பேசும்படி சபையின் ஆவாசத்துட் பிரவேசிக்கையில், தன்னுடனே பேசுகிறவருடைய சத்தம் சாட்சிப்பெட்டியினது கிருபாசயத்தின் இரண்டு கெருபிகளின் மத்தியினின்றும் தோன்றக்கேட்டான்: அங்கே அவர் அவனுடனே பேசுவார். ௨. சாமு. கூ. ௨. கெருபியின் மத்தியில் வாசமாயிருக்கிறசேனாபதியாகிய

இலங்கப்பிரகரணம்.

யெகோவாவின் நாமம் தொழுதுகொள்ளப்படுகிற தேவனின் பெட்டி. சங். அய. க. கெருபிகளின் மத்தியில் வசிட்பவரோ, பிரகாசியும். ஷெ. கக. க. யெகோவா இராச்சியபரிபாலனம் பண்ணுகிறார்; சனங்கள் நடுங்குவார்களாக, அவர் கெருபிகளின் மத்தியில் வீற்றிருக்கிறார். எண். யசு, சசு—சஅ. வசனங்களிலே ஒருநாள் யூதர்களில் வெகுசனங்களுக்குச் சடிதியாக ஒரு வாதை சம்பவித்தபொழுது, ஆரோன் சீக்கிரமாக ஒடிப்போய், அந்தப்பெட்டிக்குத் தூபங்காட்டி, ஆராதனைசெய்து வழிபட்டதனால், அவ்வாதை நீங்கிற்று என்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. யோசு. ந. உ—ச. அதிபதிகள் பாண்டியமெங்கும் போய்ச் சனங்களை நோக்கி, உங்கள் தேவனாகிய யெகோவாவினுடன்படிக்கைப் பெட்டியையும், லேவிய ஆசாரியர் அதைச் சுமக்கிறதையுங் கண்டவுடனே நீங்களும் புறப்பட்டு அதற்குப்பின் செல்லுங்கள்; உங்களுக்குமதற்கும் இடையில் இரண்டாயிரமுழமளவுதூரமிருக்கவேண்டும்: இதற்குமுன்னே நீங்கள் ஒருபோதும் இந்தவழியாலே போகவில்லையே; ஆகையால் நடக்கவேண்டிய வழியையறியும்படிக்கு அதற்குச் சமீபமாப் வராதிருப்பீர்களாக என்று சொல்லிக் கட்டளையிட்டார்கள். ஷெ. ந. யசு—யஎ. வசனங்களில் இஸ்ரவேலர்கானுந்தேசத்துக்குப் போம்போது மிகப்பிரவாகிக்கும் யோர்தான்நதியைச் சேர்ந்தவுடனே, ஆசாரியர்கள் சாட்சிப்பெட்டியைக்கொண்டு இறங்கினதினால், அந்நதியிரண்டாய்ப்பிரிந்து வழிகொடுத்தது என்றும், சமஸ்தசனங்களும் யோர்தானைக் கடந்து தீருமளவும், ஆசாரியர்கள் அந்தப்பெட்டியைச்சுமந்துகொண்டு, அந்நதியின்மத்தியிலே நின்றார்களென்றும், சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. ஷெ. சு. அதி. யெகோவா விதித்தபடி ஆசாரியர்கள் சாட்சிப்பெட்டியைச் சுமந்துகொண்டு யெரீகோ நகரத்தைச் சுற்றிவந்ததினால், அந்நகரத்தின்மதில் இடிந்து கீழேவிழுந்தது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. ஷெ. எ. அதி. ஒருநாள் இஸ்ரவேலர் போரிலே சுத்துருக்களுக்குத் தோற்றுப் புறங்காட்டியேர்டினதினால், யோசுவாமுதலியோர் மிக வீராகுலித்து, யெகோவாவின்பெட்டிக்கு முன்பாகச் சாயங்காட்டி ம்வரைக்கும் தரையிலே முகங்குப்புறவிழுந்துகிடந்து, சத்து

ருக்களைவெல்ல வரம்பெற்றார்கள் என்று சொல்லப்படடிருக்கின்றது. க. சாமு. ௫, சும அதிகாரங்களிலே ஒருமுறை அந் தச்சாட்சிப்பெட்டியை இஸ்ரவேலருடைய சத்துருக்கள எடுத்துக்கொண்டுபோய்த் தங்கள் தேவாலயத்தில் வைத்தபோது; அங்கேயிருந்த விக்ஃரகம் அந்தப்பெட்டிக்குமுன்பாக விழுநது தலைவேறு ஐகவேறுக வெட்டுண்டிகிடநதது என்றும், அந்நாடுகளெல்லாம் மூலவியாதியினால் வாதிக்கப்பட்டன என்றும், அதினாலே அவர்கள் அந் தப்பெட்டியைத் திரும்ப இஸ்ரவேலரிடத்திற்கு அனுப்பிவிட்டார்களென்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. உ. சாமு. ௬, அதிகாரத்திலே அந் தப்பெட்டியைத் தாவீது முப்பதினாயிரம்பேரோடுபோய், ஒரு புது இரதத்தினமேலேறறிக்கொண்டு வரும்பொழுது; மாடுகள் அப்பெட்டியை அசைத்தபடியினாலே, அவ்விரதத்தை நடத்திய ஊசா அடியோ எனனுமிருவருள் ஊசா தன்கையை நீட்டி அதைப்பிடித்தான் என்றும், அதினால் யெகோவா அவனைக் கோபித்துக்கொண்டுபோட்டார் என்றும், அதுகண்டு தாவீது பயநது, யெகோவாவினபெட்டி என்னிடத்தில்வருவது எப்படியென்று சொல்லி, அதைத் தன்னிடத்திலே கொண்டுவிட விரும்பாமல், கித்தியனாகிய ஒபெத் ஏதோமின்வீட்டிலே கொண்டுபோய் வைத்தான் என்றும், அந் தப்பெட்டி அவன்வீட்டிலே மூன்று மாசம் தங்கிற்றென்றும், அதினிமித்தம் யெகோவா ஒபெத் ஏதோமையும் அவன்குடும்பத்தார் அனைவரையும் ஆரீர்வதித்தார் என்றும், தாவீது அதை அறிந்துபோய் அந் தப்பெட்டியைத் தன நகரத்திலே கொண்டுவிடநது வைத்துப் பலிகொடுத்து ஆராதனைபண்ணினான் என்றும், சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. க. இரா. ௬, ௮, அதிகாரங்களிலே தாவீதின் குமாரனாகிய சலோமோன் பெருவுலேமிலே ஒரு ஆலயங்கட்டி, அதிலே அந் தப்பெட்டியை வைத்துப் பிரதிட்டைபண்ணி, அனேகம் ஆடுமாடுகளைப் பலிகொடுத்து, ஆராதனை செய்தான் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

இப்படியே உன் சமயநூலிலே, உன் தேவனாகிய யெகோவா சாட்சிப்பெட்டியையும் அதற்கு இருபக்கத்திலும் இரண்டுகெருபிகளையும் வைத்து ஆராதனைபண்ணும்படி விதித்தார்

என்றும், அவ்வாறே மோசேமுதலானவர்கள் செய்தார்களென்றும், யெகோவா அந்தப்பெட்டியிலே பிரசன்னராகிக் கிருபைசெய்தாரென்றும், அந்தப்பெட்டியை அவமகிசெய்தவர்களைத் தண்டித்தார் என்றும், சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. அதை அறிந்துகொண்டும், கோறுமை அப்பத்தையும் திராட்சைச்சுழைம உன்ரோவமுடிக் குதிரிந்துவின் சரீரமும் இரத்தமுமாகவேறும் அவைகளுக்கு அழிகுறியாகவேறும் பாவிக்கு உட்கொள்ள வேண்டும் என்று புதிப்புடன்படிக்கையிற் விதித்தபடி செயற்கொண்டும், எங்களைக் கல்லையும் செம்பையும் வணங்கும் அஞ்ஞானிகளென்றும், கடவுளுக்குச் செய்யப்படாபலாகிய வழிபாட்டை அறிவிலலாத விக்கிரகங்களுக்குச் செய்யும் பாவிகளென்றும், தூஷிப்பது மகிமயக்கமன்றோ? அறிதிரியும் அகட்டேபமுமாகிய இவ்விக்கத்தினாலே காட்டப்பட்ட தமக்குச்செய்யும் வழிபாட்டைத் தமக்கெனறேகொள்ளாது இலவதத்துக்கென்று கொள்ளுகமதுக் கடவுளா மகிமயகமுடைய வரல்லார்.

ஐந்தாவது

அபிஷேகப்பிரகரணம்.

இலிங்கங்களை அகிட்டுத்து அருள்செய்யும் கடவுளுக்கு எண்ணெய் பால தயிர் நெய் தேன் இளநீர் முதலியவைகளினால் விதிப்படி அபிஷேகம் பண்ணுகல் புண்ணியமென்று வைசுவாகமங்கள் சாற்றுகின்றன.

யாத். நய. ௨௨—௩௩. யெகோவா மோசேயை நோக்கி, அது உத்தமசுகந்ததிரவியங்களாகிய சுத்தமான வெள்ளைப்போளத்தில் பரிசுத்தஸ்தானத்துச் சேக்கலின்படி, நூ சேக்கலும், கருவாப்பட்டையில் அகிற்பாதிபாகிய உாருய சேக்கலும், சுகந்தவசம்பு உாருய சேக்கலும், இலவங்கப்பட்டையில் நூ சேக்கலும், சீதவிருட்சத்தெண்ணெயில் ஒருகின்னும், எரித்து, பரிமள தைலக்காரனுடைய செய்கையாய்ச் செய்யப்பட்ட பரிமளதைலத்தைப்போல, அவைகளினுற் சுத்த அபிஷேகதைலத்தைச் செய்வாயாக. அதுவே அபிஷேக தைலமாயிருக்க

வேண்டும். அதினாலே சபையின் ஆவாசத்துக்கும், சாட்சிப் பெட்டிக்கும், பீடத்துக்கும், அதின்பாத்திரங்களெல்லாவற்றிற்கும், கிளைவிளக்குக்கும், அதின்ருவிகளுக்கும், தூபவேதிகைக்கும், தகனபலிவேதிகைக்கும், அதின்பாத்திரங்களெவற்றிற்கும், தொட்டிக்கும், அதின்பாதத்துக்கும், அபிஷேகம்பண்ணக்கடவாய். அவைகள் பரிசுத்தமாக்கும்பொருட்டு, அவைகளைப் பரிசுத்தப்படுத்தித் துவாயாக. அவைகளைப் பரிசுத்திற் றியாவும் பரிசுத்தமாக்கும். ஆரோமம், அவன்புகூற்றும், எனக்கு ஆசாரியத்தொண்டிசெய்யும்படி, நீ அவர்களுக்கு அபிஷேகம்பண்ணி, அவர்களைப் பரிசுத்தப்படுத்தித் துவாயாக. நீ இஸ்ரவேற்சாக இயாரா நோக்கி, உங்கள் ஸ்ரேமுறைதோறும் இதுவே எனக்குரிய பரிசுத்த அபிஷேகதைலமாபிருக்கவேண்டும்: இது மனிதருடையசரீரத்தில் வார்க்கப்படாது. இதற்சொப்பாக நீங்கள் வேறேசெய்யவும்படாது. இது பரிசுத்தமானது. இது உங்களிடத்திற்பரிசுத்தமாயிருக்கவேண்டும். இதற்கொப்பாகத் தைலமுண்டாக்குகிறவனும், இதில் எடுத்து அநியன்மேல் வார்க்கிறவனும் தன் சனங்கிரிணின்றும் சேதிக்கப்படுவானென்றுசொல்லென்றார்.

இப்படியே உன்சமயதூலிலே அபிஷேகம் விதிக்கப்பட்டமைகளும், காணதார்போல நீ நாங்கள் அபிஷேகம்பண்ணுதலைக் கண்டு, விக்கிரகங்களுக்கு அபிஷேகம்பண்ணினதினாலே பயனில்லையென்று பிதற்றுவது நீதியா?

ஆறாவது

நைவேத்தியப்பிரகரணம்.

இலிங்கங்களை அதிட்டித்து அருள்செய்யும் கடவுளுக்கு அன்னம் பால் பழம் மோதகம் முதலியவைகளை விதிப்படி நிவேதனம் பண்ணுதல் புண்ணியமென்று சைவதூல்கள் சொல்லுகின்றன.

யாத். உரு.நய.என்சந்நிதியில், பீடத்தின்மேல் நித்தமும் சமூகத்தப்பம் வைக்கவேண்டும். எண். சு. யசு—௮௭. தகன பலிக்குப் பழுதற்ற ஒருவருஷத்தாட்டுக்குட்டியையும், பிராய

ச்சித்த பலிக்குப் பழுதற்ற ஒருவருஷத்துப் பெண்ணுட்டுக்கு
ட்டியையும், ஸ்தோத்திரபலிக்குப் பழுதற்ற ஓராட்டுக்கடா
வையும், நைவேத்தியத்துக்கு ஒருகூடையில் எண்ணெயிற்பி
சைநத புளிப்பில்லாத மெல்லியமாவிறுற்செய்த அதிரசங்களை
யும், எண்ணெய் தடவப்பட்ட புளிப்பில்லாத அடைகளையும்,
பானபலியுடன் யெகோவாவுக்கு நைவேத்தியமாகக் கொண்
டுவரக்கடவன். அவைகளை ஆசாரியன் யெகோவாவின் சந்நி
தியிற்கொண்டுவந்து, அவனுடைய பிராயச்சித்தபலியையும்,
அவனுடைய தகனபலியையும், நிவேதனம்பண்ணி, ஆட்டுக்க
டாவைக் கூடையிலுள்ள புளிப்பில்லாத அப்பங்களுடனேகூ
ட, யெகோவாவுக்கு ஸ்தோத்திரபலியாபிடக்கடவன்; அன்றி
யும் ஆசாரியன் நைவேத்தியத்துடனே பானபலியைச் செலு
துவானாக. லேவி. ௨௪. ௫—௬. நீ மெல்லியமாவை எடுத்து
ஒவ்வொரு அப்பம், ஒரு ஏபாவிற்பத்தில் இரண்டுபங்குள்ள
தாகப் பன்னிரண்டு அப்பங்கூடவேண்டும். நீ அவைகளை யெ
கோவாவின் சந்நிதியில் பரிசுத்தபீடத்தின்மேல் ஒவ்வொரு
அடுக்கில் அவ்வாறு இருக்கும்படி இரண்டு அடுக்காக வைத்து
யெகோவாவுக்கு அக்கினியிலிடப்படும் ஞாபகக்குறியாகிய
நைவேத்தியமாகும்பொருட்டு, அடுக்குத்தோறுஞ் சுத்தகுந்து
ருவையிடக்கடவாய். அவைகளை நித்தியவுடன்படிக்கையாய்
இஸ்ரவேல்சந்ததியார் கையில்வாங்கி ஒவ்வொருநாளும் யெ
கோவாவின் சந்நிதியில் அடுக்கிவைக்கக்கடவன். நித்தியநிய
மமாக யெகோவாவுக்கு அக்கினியிலிடப்படும் நைவேத்திய
ங்களுக்குள் அவைகள் மிகவும்பரிசுத்தமானவைகளாகையால்
அவைகள் ஆரோனுக்கும் அவன் புத்திரருக்கும் உரித்தாகும்:
அவைகளைப் பரிசுத்த ஸ்தானத்தில் புசிக்கக்கடவர்கள். இன்
னும் நைவேத்தியத்தைக்குறித்து யாத். ௨௬ம் அதிகாரத்திலும்
லேவி. ௨, ௩, ௪ ம்* அதிகாரங்களிலும் பிறவிடங்களிலும்
விரிவாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. இங்கே எடுத்துச்சொ
ல்லிற்பெருகும்.

இப்படியே உன் சமயநூலிலும் நிவேதனம் விதிக்கப்ப
ட்டனையும், நீ நாங்கள் எங்கள் கடவுளுக்கு நிவேதனம்
பண்ணுதலை அறிந்து, நீங்கள் அன்னம் பழம் முதலியவைகளை

இலிங்கத்துக்குமுன் படைக்கிறீர்களே; 'அது அவைகளை உண்ணுமா' என்று இகழ்கின்றாய். இதனால் பூர்வகாலத்திலே உன் பெகோவா பசியினால் தமக்குமுன்படைத்தவைகளை உண்டா ரென்பதே உன்கருத்தென்று தோன்றுகின்றது.

ஏழாவது தூபதீபப்பிரகரணம்.

இலிங்கங்களை அடித்திட்டு அருள்செய்யுங்கடவுளைத் தூபதீபங்களினாலே விதிப்படிபூசித்தல் புண்ணியமென்று சைவாசமங்கள் சொல்கின்றன.

யாத். நய. நச—நசு. யெகோவா மோசேயை நோக்கி வந்தவெள்ளைப்போளமும், குங் குலியமும் சாம்பிராணியுமா ளிய சுகந்ததிரவியங்களையும், பரிசுத்தமான குந்துருவையும் சமநிறையாக எடுத்து, பரிமளதைலக்காரன் செய்கிறதுபோல அவைகளைக்கலந்து நிர்மலபரிசுத்தசுகந்த தூபமாக்ருவாயாக. அதில் ஒருபங்கை இடித்துப் பொடியாக்கி, நான் உனனைச் சூதிக்கும் சபையின் ஆவாசத்திலிருக்கும் சாட்சிப்பெட்டிக் கு முன்னே வைக்கவேண்டும்: அது உங்களுக்கு மிகவும் பரிசுத்தமாயிருக்கவேண்டும். லேவி. யசு. யஉ, யந. யெகோவாவின் சநிதியிலிருக்கும் வேதிகையிலெரியும் நெருப்புத் தணல்களினாலே தன்னூபகலசத்தை நிறைத்து, தூளாக்கப்பட்ட சுகந்த தூபவர்க்கத்தில் தன்கைநிறைய அள்ளித் திரைக் குள்ளே கொண்டுவிட்டு, தான்சாகாதிருக்கும்படி தூபமேகம் சாட்சிப்பத்திரத்தின் மேலிருக்குங் கிருபாசயத்தை மூடத்தக்கதாக, யெகோவாவின் சநிதியில் அக்கினியின்மேல் தூபவருக்கத்தைப்போடக்கடவன். எண். யசு. சசு. நீ தூபகலசத்தை எடுத்து வேசிகையின் அக்கினியை அதிலிட்டு, அதின் மேலே தூபவருக்கத் தூவிச் சபையினிடத்திற் சீக்கிரமாயோடி அவர்களுக்குப் பிராயச்சித்தஞ்செய் என்றான். யாத். நய. எ, அ. ஆரோன் காலைதோறும் விளக்குகளைச்சோடிக்கும்பொழுது அதின்மேலே சுகந்ததூபமிடக்கடவன். மாணியில் விளக்கேற்றும்பொழுதும் அதின்மேலே சுகந்ததூபமிடக்கடவன்.

இதுவே உங்கள் தலைமுறைதோறும் யெகோவாவின் சந்நிதியில் இடவேண்டிய நித்தியதூபம். வெளி. அ. ௩ — ௫. வேறொருதூதன் தூபங்காட்டும் பொறகலசத்தைப் பிடித்துவந்து வேதிகையின் அருகேநின்றான், சிங்காசனத்துக்கு முன்பாக இருந்த பொன்வேதிகையினமேலே, எல்லாப்பரிசுத்தவான்களுடைய பிரார்த்தனைகளோடும் இடும்பொருட்டி, சுகந்த தூபவருக்கம் அவனுக்குக் கொடுக்கப்பட்டது. பரிசுத்தவான்களுடைய பிரார்த்தனைகளோடே சுகந்த வருக்கங்களினபுகை, தூதனுடைய கையினின்று தேவனுக்குமுன்பாக எழும்பிறது. பின்பு அரத்தூதன் தூபகலசத்தை எடுத்து, அதை வேதிகையிலுள்ள அகதிவிபினுலே நிரப்பிப் பூமிநிலே வீச, சத்தங்கமும், இடிமுழக்கங்களும், மின்னல்களும், பூமிபதம் தலுமுண்டாயின.

இவ்வாறே உனசமய நூலிலே யெகோவா தமக்குத் தூபமிட விதித்தாரென்றும், அவ்வாறே அவரபத்தாகள செய்தாரென்றும் சொல்லப்பட்டிருந்தாலகனடும், நாங்கள் எங்கள்கடவுளுக்குத் தூபப்பங்காட்டிகிலே நீ இகழுவது மூடத்துவமே.

எட்டாவது

திப்பப்பிரகரணம்.

சிவாலபக்கநிலே நெருவிளக்கேற்றதல் புண்ணம்மென்று சைவநூல்கள் சொல்லின்றன.

லேவி.உச.க—ச.பி.எனும் யெகோவா மோசேயை போக்கி, நித்தமும் விளக்கெரியும்படிக்கு இஸ்ரவேல் சந்ததியாரிடத்துப் பிழிந்த தேவிருகத்தின் சுத்தமான எண்ணெயை உன்னிடத்தில் கொண்டுவரும்படி அவர்களுக்குக் கட்டினையிடு, ஆரோணவன் சபையின் ஆவாசத்தில் சாட்சிப்பத்திரத்தின் துரைச்சீலைக்கு வெளியே சாயங்காலந்தொடங்கி விடியற்கால பரியந்தம் யெகோவாவின் சந்நிதியில் நித்தமும் ஏற்றக்கடவன்; இது உங்கள் தலைமுறைதோறும் நித்திய நியமமாயிருக்கும். அவன் பரிசுத்தக் கிளைவிளக்கின் ஆகல்களை யெகோவாவின் சந்நிதியில் ஒழுங்குப்படுத்தவேண்டும். யாத். உள. உய்

உக. வசனங்களிலே மேற்கூறியவாறே சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. எண். அ. க — ச. யெகோவா மோசேயைநோக்கி, ஆரோனுக்கு, நீ விளக்கேற்றும்பொழுது ஏழுதீபமும், கிளை விளக்குத்தண்டிற்கு நேரோ ஒளிகொடுக்கவேண்டும் என்று சொல் என்றார். யெகோவா மோசேக்குக் கட்டளையிட்ட பிரகாரம் ஆரோன் கிளைவிளக்குத்தண்டிற்கு நேரோ எரிய விளக்கேற்றினான். இந்தக்கிளைவிளக்குத்தண்டுமுதல் புஷ்பங்கள்வரைக்கும் பொன்னினால் வைரவேலையாகச் செய்யப்பட்டது: யெகோவா மோசேக்குக் காண்பித்த சாயலின்படியே அந்தக்கிளைவிளக்கை உண்டாக்கினான்.

இப்படி உன் சமயநூலிலும் ஆலயங்களிலே திருவிளகுகேற்றுதல் விதிக்கப்பட்டமை கண்டும், நீ எங்களைநோக்கி, ஆலயங்களிலே வெகுபொருள் செலவிட்டு விளக்கேற்றிவைக்கிறீர்களே! உங்கள்கடவுளுக்குக் கண்தெரியாதா? என்றுதூஷிப்பது பேதைமையன்றோ?

ஒன்பதாவது வாத்தியப்பிரகாரணம்.

அபிஷேகம் பூசை உற்சவம் முதலியன நடக்கும்பொழுது சிவ சந்நிதானத்திலே பலவகைப்பட்ட வாத்தியங்களை முழக்குதலும் நடனம்பண்ணுதலும் புண்ணியமென்று சிவசாத்ஜிரங்கள் செப்புகின்றன.

க. நாளா. யதி. யரு. யக. யெகோவாவின்வாக்கின்படி மோசே கட்டளையிட்டபிரகாரம் தேவனுடைய பெட்டியைத் தண்டோடும்பவர்கள் தோளின்மேலெடுத்துக்கொண்டு வந்தார்கள். தந்திரசகோதரனாத், தம்புருவும், கின்னரமும், கைத்தாளம், தாமிரமாயி யாதிரும்பு வாத்தியங்கள் முழங்க, ஆணந்தத்துடன் உத்தசத்தமாய்ப் பாடும்பொருட்டு, ஏற்படுத்தும்படி தாவிது கட்டளையிட்டான். ஷே. அதி. யக — உக. பாடகராகிய ஏமா ஆசாப்பும், ஏதானும், வெண்கலத்தினாலே செய்த தொகுக்கைத்தாளம்போடவும், சகரியாவும், அசீயேலும், ஷிமி

ராமொத்தும், மிகியேனும், உன்னியும், இலியாப்பும், மாசெயா
வும், பினுயாவும், அலாமோததில் தம்புருகளைவாசிக்கவும், மத்
திதியாவும், இலீப்பேலேகும், ஒபெத் ஏதோமும், யெய்யே
லும், அச்சியாவும், விமினித்தினால் உயர்ந்ததொனிசெய்து,
கின்னரம் வாசிக்கவும் நியமிக்கப்பட்டார்கள். ஷே. அதி. உஅ.
ஊதுகொம்போடும், பூரிகைகளோடும், கைத்தாளத்தோடும்
தம்புருவும், கின்னரமும் முழங்க; இஸாவேலா அனைவரும்
யெகோவாவின் உடன்படிக்கைப் பெட்டிப்பக் கொண்டுவந
தார்கள். ஷே. யசு. சு. ஆசாரியராகிய பினுயாவும், யாகசி
யேனும், தேவனுடைய உடன்படிக்கைப்பெட்டிக்கு முன்பாக
நித்தமும் பூரிகையுநினார்கள். எண். ய. அ—ய. ஆரோனின்
புத்திரர்களாகிய ஆசாரியர்களே எக்காளங்களை ஊதக்கடவர்
கள், உங்கள் தலைமுறைதோறும் இந்நதிநி நித்தியநியமமாயி
ருக்கும். உங்கள் தேசத்தில் உங்களைத் திலேசப்படுத்தும் சத்
துருவுக்கு விரோதமாய் யுத்தத்துக்குப்போரும்பொழுது, நீங்
கள் எக்காளங்களைப் பேரொலியாய் ஊதக்கடவீர்கள்; அதி
னால் உங்கள் தேவனாகிய யெகோவா உங்களை நினைப்பார், நீங்
கள் உங்கள் சத்துருக்களினின்றும் இரட்சிக்கப்படுவீர்கள்.
அன்றியும் உங்கள் ஆனந்தினத்திலும், உற்சவநாள்களிலும்,
மாசாரம்பங்களிலும், உங்கள்தகனபலிகளையும், ஸ்தோத்திர
பலிகளையும், செலுத்துப்பொழுது எக்காளங்களை ஊதவேண
டும்; அது யெகோவாவின் சநிதியில் உங்களுக்கு ஞாபகக்
தியாயிருக்கும். நானே உங்கள் தேவனாகிய யெகோவா என்
றார். சங். சுஅ. ௫. கின்னரத்தினாலும் கின்னரத்தோடு கீதத்
தினேசையினாலும், யெகோவாவைப்பாடுகின்ற. தானையின
லும் எக்காளத்தினாலும் இராசாவாகிய யெகோவாவின் சமு
கத்தில் ஆனந்தத்தொனிசெய்யுங்கள். உ. சாமு. சு. ௫. தாவி
தும் இஸாவேல்சந்ததியார் சமஸ்தரும் யெகோவாவின் சமு
கத்தில் தேவதாருவினாற் செய்யப்பட்ட கின்னரமும், தம்பு
ருவும், மிருதங்கமும், வீணையும், கைத்தாளமுமாகிய நானாவி
த வாத்தியங்களையும் முழக்கினார்கள்.

இப்படியே உன் தேவசநிதானத்திலே வாத்தியகோஷ
ஞ்செய்தல்வேண்டிமென்று விதித்தமைகண்டும், நீ எங்கள்

சிவாலயங்களிலே வாத்தியங்கள் முழக்குதலைக்கண்டு இகழ வது தகுதியன்றே.

பத்தாவது

புண்ணியகாலப்பிரகரணம்.

சோமவாரம் மங்கல்வாரம் சுக்கிரவாரம் பாழுவாரம் அமாவாசி பூரணை சதுர்த்தி சட்டி கார்த்திகை சிவ்ராத்திரி மாசபிறப்பு வருஷப்பிறப்பு உற்சவகாலம் முதலிய தினங்கள் புண்ணியகாலங்களென்றும், அஷுவகளிலே மனம் பொரு வறிபோகாமல் உண்டிசுருக்குதல்செய்து கட்டளை விதிப்படி விசேஷமாக வழிபடுதல் பெரும்புண்ணியம் என்றும் ஷேவ நூல்கள் சொல்கின்றன.

உ. இரா. ச. உஉ, உங. தின புருஷனைத் கூப்பிட்டு நான் 'நவனுடைய தாசனிடத்திற்போயவருமபடி வாஸ்பரில் ஒரு வணையும், கழுதைகளில் ஒன்றையும் எனனித்தில் அறுபடிம என்றார். அதற்கு, அவன் நீ இன்றைக்கு அவனித்திற்போகவேண்டியதெனன; அமாவாசியுமல்ல, ஓய்வுநாளுமல்லவென்றுசொல்ல, அவன் நன்மையாய் முழியுமென்றார். க. ௩௭௭. உங. நக. ஓய்வுநாளிலும், அமாவாசியிலும், நியமிக்கப்பட உற்சவங்களினும், தொகைப்படி, தங்களுக்குக் கட்டளையிடப்பட்ட விதிப்பிரகாரம், யெகோவாவின் சநிதியில் நிறதமும யெகோவாவுக்குச் சகல தகனபலிகளையுமிடவும். லேவி. ௨௩௩ அதிகாரத்திலும் பிறவிடங்களிலும் ஓய்வுநாளும் மாசபிறப்பும் அமாவாசியும் பூரணையும் உற்சவநாள்களும் புண்ணியகாலங்கள் என்றும், அநதக்காலங்களிலே யெகோவாவின் ஆவாசத்தை விட்டுப், பிரியலாகாதென்றும், எவ்விதசாதாரண வேலையுஞ் செய்யலாகாதென்றும், நித்தியாக்கினியிலே இறைச்சிமுதலியவைகளைவிட்டுத் தகனபலிசெய்தல்வேண்டும் என்றும், தங்கள் தங்கள் சங்கற்பத்தின்படியே நியமித்த தினங்களிலே உபவசித்து விரதமனுட்டித்தல்வேண்டும் என்றும் சோல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

இப்படியே உன்விவிலியநூல் பேசுவதைக் கண்டுகொண்டும், எங்களைப்போலவே பானுவாரத்தைப் புண்ணியகாலமென்றுகொண்டாடிக்கொண்டும், எங்களைநோக்கி, நீங்கள் காலமெல்லாம் சமமாபிருக்கச் சிலவற்றை வேறுபிரித்துப் புண்ணியகாலங்களென்றுகொண்டு, விரதம் அனுட்டித்தலும் திருவிழாக்கொண்டாடித்தலும் வீண்செய்கைகள் என்று பிதற்றுவது அழகா?

பதினொராவது

சிவாசாரியப்பிரகரணம்.

பரார்த்தலிங்கப்பிரதிட்டை பாராந்தபூச உபசவம் என பனவும் திகைமுதலியனவுமாகிய சகலகர்மங்களும் செபகபாகு, செபகாதி பஞ்சரிஷிகோத்திரத்திறபிறந்த ஆகிசைவ எனனும் சிவப்பிராமணர்களுள், பாவங்களை வெறுத்துப் புண்ணியங்களைச் செய்பவர்களாய், சமயம் விசேஷம் நிருவாணம் எனனும் மூன்று திகையும் பெற்றவர்களாய், சைவாகமங்களை ஒதியுணராதவர்களாய், சிவாகமங்களில் விதித்த இன்னோரன்னபல இலக்கணங்களையும் உடையவர்களாய் ஆசாரியாபிஷேகம்பெற்ற சிவாசாரியர்களே அதிகாரிகள் என்றும், மற்றைப்பிராமணர் க்ஷத்திரியர் வைசியர் சூத்திரர் என்னும் நான்குவருணத்தார்களுள்ளும் மேற்கூறியவாறே ஆசாரியாபிஷேகம் பெற்றவர்கள்மேற்கூறிய பரார்த்தலிங்கப்பிரதிட்டை முதலியன நீங்கலாக மற்றை ஆன்மார்த்தலிங்கப்பிரதிட்டை திகைமுதலியனசெய்தற்கு அதிகாரிகளென்றும், அவர்களெல்லாரும் மனிதப்பிறப்பினராயினும் தேவர்களாகப் பாவிக்கறபாலர் என்றும், அவர்களைப் பூசப்பவர்கள் சிவனைப்பூசிப்பவர்களென்றும், அவர்களைத் தூஷிப்பவர்கள் சிவனைத் தூஷிப்பவர்கள் என்றும், அவர்களுக்குத் தொண்டுசெய்து அவர்கள் சொற்கேட்டுநடத்தல் பெரும்புண்ணியமென்றும், சிவாகமங்கள் செப்புகின்றன.

யாத். உகம் அதிகாரத்தில் ஆரோணையும் அவன் புத்திரரையும் ஆசாரியராக அபிஷேகம் பண்ணல்வேண்டும் என்று

ம் அபிஷேகவிதி இன்னது என்றும் யெகோவா விதித்தார் எனவும், ஷே. சய ம் அதிகாரத்தில் அவ்விதிப்படி மோசே அவர்களுக்கு அபிஷேகம்பண்ணினான் எனவும், எண். அ ம் அதிகாரத்தில் யெகோவாவுக்கு மற்றைத்தொண்டிகளைச்செய்யுமபொருட்டு லேவியர் இஸ்ரவேலினின்றும் பிரித்து அபிஷேகம்பண்ணப்பட்டார்கள் எனவும், எண். ய அ ம் உய ம் வசனத்திலும், உபா. ய அ. க். உ. வசனங்களிலும், ஷே. யசு ம் வசனத்திலும், ஆரோனுக்கும் அவன் புத்திரருக்கும் அவன் பிதாவின் வம்சத்தாராகிய லேவியாசாரியருக்கும் அவர்கள் சகோதரராகிய இஸ்ரவேலரோடு பாகமும் சுதந்தரமும் இல்லை யெகோவாவே அவர்களுக்குச் சுதந்தரம் எனவும், எண். ய அ ம் அதிகாரத்தில் இஸ்ரவேலர் யெகோவாவுக்குக் கொண்டுவந்துகொடுக்கும் இறைச்சி அப்பம் தாணிகளை முதலியவைகளில் ஆரோனுக்கும் அவன் புத்திரருக்கும் லேவியருக்கும் பங்கு உண்டெனவும், உபா. ய அ. ம் அதிகாரத்தில் லேவியரைக் கைவிடலாகாது எனவும், ஷே. ய எ ம் அதிகாரத்தில் சகலரும் லேவியர்சொற்கேட்டு நடத்தல்வேண்டி எனவும், எண். யசு ம் அதிகாரத்தில் ஆரோனுக்கு விரோதமாகப் பேசினவர்கள் தண்டிக்கப்பட்டார்கள் எனவும், லேவி. உக. ம் அதிகாரத்தில் இவர்கள் சந்ததியார்களே தலைமுறைதோறும் ஆசாரியர்களாதற்கு அதிகாரிகள் எனவும், இன்ன இன்ன இலக்கணங்களுடையவர்களே ஆசாரியர்களாதற்கு உரியரெனவும், மத். ய ம் அதிகாரத்தில் யேசு தன்னுடைய சீஷரை நோக்கி உங்களை அங்கீகரிக்கிறவன் என்னையும் அங்கீகரிக்கிறான் என்னை அங்கீகரிக்கிறவன் என்னை அனுப்பியவரையும் அங்கீகரிக்கிறான் இந்தச்சிறியவர்களில் ஒருவன் என் சீஷனென்று அவனுக்கு ஒருகலசநதண்ணீர் குடிக்கக்கொடுக்கிறவன் தூன்பலனை இழந்துபோகான் என்றுசொல்லி வியாத்களை நீக்கவும், பிசாசுகளை ஒட்டவும், அவர்களுக்கு அதிகாரங்கொடுத்தார் எனவும், சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

இப்படியே உன் சமயநூல் பேசுதல்கண்டும், மனிதர்கள் எல்லாருந் சமமாயிருக்க, சைவர்கள் தங்கள் அறியாமையால் அவர்களுட்கிலளை ஆசாரியர்களென்றும் பிராமண்க

வேதிகைக்கும், இடையில்வைத்து, அதிலே சலம்வாக்கம்வ
ண்டும். அதில் ஆரோனும், அவன்புத்திரரும், தங்கள்கைகா
லகளைக் கழுவக்கடவர்கள். அவர்கள் சபையின் ஆவாசத்தில
பிரவேசிக்கும்பொழுதும், யெகோவாவுக்குத் தகனபலிசெலு
த்தும்படி தொண்டிசெய்ய வேதிகைக்குச் சமீபிக்கும்பொழு
தும், சாவாந்படி சலத்தினால் தங்களைக் கழுவக்கடவாக. இ
து உலேமுறை தலைமுறையாக அவருக்கும், அவன்சந்த
யாருக்கும், நித்திய நியமமாயிருக்குமென்றார்.

இப்படியே சரீரசுர்தி அத்திபாவசிபகமென்றும், அது
செய்யாதாரா சண்டிக்கப்படுவார்கள் என்றும், உன் சம்பநூல
பெயர் சல்கணமும், நீ எங்களை நுகழ்வது மட்டமையன்றே

பதின்மூன்றாவது ஆசௌசப்பிரகரணம்.

சனனமரணங்களிலே ஆசௌசமுண்டி என்றும், அது
வந்தித்த கால எல்லேயிலே பிராயசசித்தத்தால் நீங்குமென்றும்,
ருதுமதிக்கு முன்றுநாள் ஆசௌசமுண்டி என்றும், அது உ
னகாம் நாள் பிராயசசித்தத்தாற்றீருமென்றும், இவ்வாசௌ
சங்களுடையவர்களைத் திண்டலாகாது என்றும், சைவநூல
கள் சாற்றுகின்றன.

லேவி. ௨௨. க—ரு. யெகோவா மோசேயை நோக்கி, நீ
இஸரவேறசநததியாரிடத்தில், ஒரு ஸ்திரி கருப்பவதியாகி ஆ
ண்பிள்ளைபெற்றால், அசுசியினிமித்தம் ருதுமதியைப்போல
ஏழுநாள் அசுசியாயிருக்கக்கடவள். எட்டாந் தனத்தில் அந்த
பிள்ளை தன் அக்கிரசருமத்தில் விருத்தசேதனம்பண்ணப்ப
டவேண்டும். பின்பு அவள் முப்பத்துமூன்று நாள்வரைக்கும்
உதிரசுசியினிலைமையிலிருப்பாளாக. சுசிக்கேற்றதினங்கள்
றைவேறுமளவும், எந்தபபரிசுத்தவஸ்துவையும் பரிசிக்கவும்
பரிசுத்தஸ்தானத்திற் பிரவேசிக்கவும் வேண்டாம். பெண்பி
ள்ளையைப் பிரசவித்தால் ருதுமதியைப்போல இரண்டிவாரம்
அசுசியாயிருந்து, பின்பு தன்னுதிரசுசியினிலைமைக்கேற்ப அறு
பத்தாறுநாளிருக்கக்கடவள். லேவி. ௨௨. க—௩. யெகோவா

மோசேயைநோக்கி, ஆரோனுடைய புத்திரராகிய ஆசாரியர்க ளில எவனாகிலும் தன்சனத்தாரில் ஒருவன்மரித்தால், அசுசி யாயிருக்கப்படாது. தன்பிதாவும் மாதாவும் புத்திரனும் புத் திரியும், சகோதரனுமாகிய தன்கிட்டின் உறவின்முறையாருக் காகவும், தன்கிட்டின் இனத்தானும் புருஷனிலலாத கன்னிகை யுமாகிய தன்சகோதரிக்காகவும் அசுசியாயிருக்கலாம். ஷே. யக.நக. உங்களுக்கு ஆகாரத்துக்கானமிருகஞ் செத்தால், அதின்பிணத்தைப்பரிசிக்கிறவன் சாயங்காலபரியந்தம் அசுசி பபட்டிருப்பானாக. ஷே. யரு. யக — உச. ருதுமதியான ஸ்திரி ரிதன்சரீரத்தின ஊறலினிமித்தம் ஏழுநாளாவும் அசுசியாயி ருப்பான். அவளைப் பரிசிக்கிறவன் எவனோ அவன் சாயங்கால பரிபந்தம் அசுசியாயிருப்பான். அவள் அசுசியாயிருக்கையில் அவன்படுத்த எந்தப்படுக்கையும் அவளிருந்த எந்த ஆசனமும் அசுசியாயிருக்கும். அவளுடைய படுக்கையைப் பரிசிக்கிறவ னெவனோ அவன் தன் வஸ்திரங்களைத்தோய்த்து, சலத்திலே ஸநானம்பண்ணக்கடவன்; சாயங்காலபரியந்தம் அவன் அசு சியாயிருப்பான். அவன் இருந்த ஆசனத்தைப் பரிசிக்கிறவன் எவனோ அவன் தன்வஸ்திரங்களைத்தோய்த்துச் சலத்திலே ஸநானம்பண்ணவேண்டும். சாயங்காலபரியந்தம் அவன் அசு சியாயிருப்பான். அவளுடையபடுக்கையின்மேலாகிலும் அவ ளுடைய ஆசனத்தின்மேலாகிலும் இருந்த யாதொன்றைப் பரிசித்தவன் சாயங்காலபரியந்தம் அசுசியாயிருப்பான். ருது மதியான ஸ்திரியுடன்படுத்தும், அவளால் தீண்டப்பட்டிரு க்கிற எந்தப்புருஷனும் ஏழுநாள் அசுசியாயிருப்பான்; அவ ன்படுக்கும்படுக்கையும் அசுசியாகும். இன்னும் ஆசௌச ங்களைப்பற்றி மேற்படிபுத்தகம். யக, யஉ, யந, யச, யரு, உக. அதிகாரங்களிலே விரிவாகச்சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

இப்படியே, சன்னமாண் முதலியவைகளால் விதித்தகால எல்லைவரைக்கும் ஆசௌசமுண்டென்றும், அது பிராயச்சி தத்தத்தால் நீங்குமென்றும், உன் சமயனால் பேசுதல்கண்டும், நீ எங்களை நோக்கி, சன்னாசௌசம் மாணாசௌசம் உண்டெ ன்றுசொல்கின்றீர்களே! அதற்கு உருவமுண்டா? பிரேதமுத லியவற்றைத் திண்டில் அது திண்டினவனைத் தொடருமா? அ

து பிராயச்சித்தம் செய்தாலன்றி நீங்காதா? என்று தூஷிப் பது என்னை?

பதினாலாவது

நிபந்தத்திரவியப்பிரகரணம்.

சிவாலயங்களுக்குத் தங்கள் தங்களாலியன்றபடி நிபந்தத்திரவியங்களைக் கொடுத்தல்புண்ணியம் என்று சைவநூல்கள் சொல்கின்றன.

யாத். ௨௫. க—எ. யெகோவா மோசேயைநோக்கி, இஸரவேல்சந்ததியார் எனக்குக் காணிக்கையைக் கொண்டுவந்து செலுத்தும்படிக்கு, அவர்களுடனேபேசுவாயாக. இஷ்டத்துடன் மனப்பூர்வமாகக் கொடுப்பவன் எவனோ, அவனிடத்தில் எனக்குக் காணிக்கையை வாங்குவிர்களாக. நீங்கள் அவர்களிடத்தில் வாங்கவேண்டிய காணிக்கையாவன, பொன், வெள்ளி, பித்தளை, நீலம், தாமிரம் சிவப்பு என்னும் நிறங்களையுடைய மெல்லியபஞ்சினூல், வெள்ளாட்டுமயிர், சிவப்புவன்னங்கொடுத்த ஆட்டிக்கடாத்தோல், தகசின்னோல், சீத்தீம்மரம், விளக்கெண்ணெய் அபிஷேகதைலத்துக்குப் பரிமளதிரவியங்கள், தூபத்துக்கு, சுகந்தவருக்கங்கள், கோமேதகரத்தினம், எப்போத்து வஸ்திரத்திலும் மார்புப்பதக்கத்திலும் பதிக்கும் இரத்தினங்கள், என்னுமிவைகளாம். ஷே. ௩௫. ச—க. வசனங்களில் இவ்வாறே சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. ஷே. ௨௨. மனப்பூர்வமுள்ள ஸ்திரி புருஷர்கள் யாவரும் அஸதகடங்களும், காதணிகளும், மோதிரங்களும், ஆரங்களுமாகிய சகலவிதப் பொன்னுபரணங்களை யுங் கொண்டிவந்தார்கள். என். எ. ௩. இவ்விரண்டு பிரதானிகள் ஒவ்வொருவன் டிலும், ஒவ்வொருவன் ஒவ்வொருமாடுமாக, ஆறுகுலால்வண்டில்களையும், பன்னிரண்டுமாகிகளையும், யெகோவாவுடைய சன்னிதியில் காணிக்கையாகச்செலுத்தும்படி ஆவாசத்துக்கு முன்பாகக் கொண்டிவந்தார்கள். ஷே. ௩௩— ௩௪. அவனுடைய காணிக்கையாவது, நைவேத்தியத்துக்கு எண்ணெயிற்பிசைந்த மெல்லிய மாவினூல் நிறைந்ததும், பரிசுத்த ஸ்தானத்து வேஷக்

லாக நூற்றுமூப்பது ஷேக்கல் நிறைகொண்டதுமான ஒரு வெள்ளித்தாலமும், எழுபது ஷேக்கல் நிறைகொண்ட ஒரு வெள்ளிக்கலமும், தூபவருக்கம் நிறைநத பத்துஷேக்கல் நிறைகொண்ட ஒருபொற்கிண்ணமும், தகனபலிக்கு ஒரு இளங்காளையும், ஒரு ஆட்டுக்கடாவும், ஒருவருஷத்து ஒரு ஆட்டுக்குட்டியும், பிராயச்சித்தத்துக்கு ஒரு வெள்ளாட்டுக்கடாவும், ஸ்தோத்திரபலிக்கு இரண்டுமாடிகளும், ஐந்து ஆட்டுக்கடாக்களும், ஐந்துவெள்ளாட்டுக்கடாக்களும், ஒருவருஷத்து ஐந்து ஆட்டுக்குட்டிகளுமே; இவையே அம்மினதாபின் புத்திரானுகிய நாக்ஷோனுடைய நைவேத்தியம். இன்னுமிவ்வாறே நிதனேல் எலியாம முதலிய பிரபுக்கள் காணிக்கைசெலுத்தினார்கள் என்பது இவ்வதிகாரத்திலேதானே சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. யாத். ஈய. யரு. உங்கள் ஆத்துமங்களின் பொருட்டுப் பிராயச்சித்தம் பண்ணும்படி நீங்கள் யெகோவாவுக்குக் காணிக்கை கொடுக்கும் பொழுது, செல்வர், அரைச் சேக்கலுக்கேறக் கொடுக்கவும் வேண்டாம்; தரித்திரர், அதற்குக் குறையக் கொடுக்கவும் வேண்டாம். உ.இரா. யஉ.யஈ. யசு, யசு. யெகோவாவின் ஆலயத்திற் கொண்டுவரப்பட்டபணத்தினால், யெகோவாவின் ஆலயத்துக்காக வெள்ளிக்கிண்ணங்களும், திரிவெட்டிகளும், பாத்திரங்களும், எக்காளங்களும், எந்தப்பொற்பாத்திரங்களும், வெள்ளிப்பாத்திரங்களும் செய்யப்படவில்லை. யெகோவாவின் ஆலயத்திற் புதுப்பிக்கும்படி அதை வேலைக்காரருக்குக் கொடுத்தவிட்டார்கள். குறறத்தினியித்தமும், பாவத்தினியித்தமும் கொடுக்கப்பட்டபணம், யெகோவாவின் ஆலயத்தில் கொண்டுவரப்படவில்லை; அது ஆசாரியர்களுக்கு உரியது. மத். அ. ச. பின்பு யேசு, நீ இதை ஒருவனுக்கும் சொல்லாதபடி சாவதானமாயிரு; போய், ஆசாரியனுக்கு உன்னைக்காண்பித்து, அவர்களுக்குச் சாட்சியாக, மோசேவிதித்த காணிக்கையைச் செலுத்துவாயாகவென்றார். மத். உ. யக. பின்பு அவர்கள் அந்தவீட்டிலே பிரவேசித்து, அதின் (யேசுவின்) மாதாவாகியமரியானோடே பிள்ளையைக்கண்டு, வணக்கமாய்விழ்ந்து, அதைநமஸ்கரித்தார்கள். அன்றியும் அவர்கள் தங்கள் பொக்கிஷப்பெட்டிக

னேத்திறந்து, பொன்னையும், குந்துருவையும், வெள்ளைப்போளத்தையும், அதற்குக் காணிக்கையாக வைத்தார்கள்.

இப்படியே உன்கடவுள் தமக்குக் காணிக்கைதரும்படி விதித்தார் என்றும், அவ்வாறே அவர்பத்தர்கள் செய்தார்கள் என்றும், உன் விவிலியநூலுணர்த்துதல் கண்டும், கிறிதாயினும் ஆராய்ச்சி இன்றி எங்களைநோக்கி, மனிதருக்குப் பரிதானங்கொடுத்தல்போல நீங்கள் எல்லாப்பொருள்களையுமுடைய கடவுளுக்குப் பொன் வெள்ளி முதலியவைகளைக் கொடுக்கின்றீர்களே! இதனாலே கடவுள் பிரியப்படுவாரா? இதுபுண்ணியமாகுமா? என்று சொல்லி இகழ்கின்றாய்.

விவேசனம்.

புண்ணியஸ்தலபிரகரணமுதலாக நிபந்தத்திரவியப் பிரகரணமீறாக உள்ள பிரகரணங்களிலே, உன்சமயநூலாகியவிவிலியநூலினின்றும் எடுத்துக்காட்டப்பட்ட வசனங்களினாலே, புண்ணியஸ்தல யாத்திராமுதலிய கிரியைகள் செயற்பாலன என எங்கள் சமயநூலில் விதிக்கப்பட்டவாறே உன்சமயநூலினும் விதிக்கப்பட்டமையைத் தெளிவுறக் காட்டினோம். நாங்கள் எங்கள் சமயநூலில் விதிக்கப்பட்டகிரியைகளை விடாதுசெய்து வருகின்றோம்; நீயோ உன் சமயநூலில் விதிக்கப்பட்டகிரியைகளைச் செய்யாமல வெறுத்து ஒழித்ததுமன்றி, ஐயையோ பாவீ! எங்களைநோக்கி, நீங்கள்செய்யும் இக்கிரியைகள் எல்லாம் பயனில்லாதனவாம்; ஆகவே, இவைகளைச் செயற்பாலனவென விதித்த உங்கள் கடவுள் முற்றறிவுடைய மெய்க்கடவுள் அல்லர் என்று இகழ்த்தலும் செய்கின்றாய்: செய்யவே, உன் சமயநூலில் விதித்தகிரியைகளும் அவ்வாறே பயனில்லாதன என்றும், அவைகளைவிதித்த யெகோவாவும் அவ்வாறே மெய்க்கடவுள் அல்லனென்றும் இகழ்கின்றவனாயினாயே.

எங்கள் கடவுளாகிய யெகோவா பிதாக் குமாரர் பரிசுத்தாவிய எனமுவராயிருப்பீர்; அவர்களுள், குமாரர் எனப்பட்டவர் மனித அவதாரமெடுத்து, யேசுக்கிறிஸ்து எனப்பெயர்

பெற்று, அக்கிரியைகள் எல்லாவற்றையு டார்
ஆதலால், நாங்கள் அவைகளைச் செய்யா^{தொழுவதாய} என
பாயாகில்; உன்யெகோவா அக்கிரியைகள் தலைமுறைதோறும்
நித்தியமும் செயற்பாலன என்று விதித்திருக்கின்றாரே. அத்
ற்குப்பிரமாணம், ஆதி. யெ. எ; யெ, யெ. யாத். யெ. யெ,
யெ. றே. உஅ, சந. றே. உக. கூ, உஅ, சஉ. றே. நய.
அ, ய, உக, நக. றே. நக. யெ, யெ. றே. சய. யெ.
லேவி. ந. யெ. றே. கூ. உஉ. றே. எ. நந, நந. றே.
ய. யெ, யெ, றே. யெ. உக, நக, நச. றே. யெ. எ. றே.
உஉ. ந. றே. உந. யெ, உக, சந. றே. உச. ந, அ, கூ.
எண். ய. அ. றே. யஅ. யெ யெ; உந. றே. யெ. ய. றே.
உஅ. கூ. என்னுமிவைகளாம். யேசுக்கிறிஸ்து இப்படி நித
தியமும் தலைமுறைதோறும் செயற்பாலனவெனத் தமதுபிதா
வாகிய யெகோவாவால் விதிக்கப்பட்டவைகளைப் பயனில்லா
தன என்று தள்ளினாலானில், தாம் அவரினும் துண்ணறிவு
டையரெனக்காட்டி, அவருக்கு விரோதியாயினாரே. இப்படி
மாறுபட்ட இருவரைச்சமமாகிய அறிவும் ஆற்றலுமுடைய
ரென்று நீ கொள்வது எப்படி?

அக்கிரியைகளைத் தள்ளுதல் பிதாவாகிய யெகோவாவுக்
கும் ஒத்த கருத்தே என்பாயாகில், அவர்தமக்கு அது கரு
த்தாமாயில், அவை பின்னர் இன்னகாலத்திலே தள்ளப்படும
என முன்னுணர்ந்து காலவரையறை குறித்திருத்தல்வேண்டும்;
அங்ஙனங்குறியாது “நித்தியநியமம்” எனக்கூறினமையாலும்,
பின்னர்ப் பயனிலவெனத் தள்ளற்பாலனவற்றை முன்னர்ப்
பயனுடையனவெனக்கொண்டு விதித்தார் எனப்பட்டு இயற்
கையுணர்வில்லாதார் என முடிதலாலும். அவர்க்கு அது கரு
த்தன்றென்க. இன்னும், நித்திய நியமம் என்று யெகோவா
விதித்தபடி கிறிஸ்துநாதருக்கு விருத்தசேதனம் பண்ணப்பட்
டது என்றும், அவருடைய பிதாமாதாக்கள் அவரைத் தே
வராயத்துக்குக் கொண்டிபோய் அவர்பொருட்டியெகோவா
வுக்குப் பலியிட்டார்களென்றும், அவர் ஒரு குஷ்டரோகியை
ச்சுஸ்தப்படுத்தி, அவனைநோக்கி, ஆசாரியனுக்கு உன்னைக்கா
ண்பித்து, மோசேயின் கட்டளைப்படி நீ சுத்தமானதைக்குறி

த்துப் பலிசெலுத்துவாயாக என்று கட்டளையிட்டாரென்று ம், உற்சவகாலங்களிலே தேவாலயசேவை செய்தார் என்று ம், மத்தேயுமாற்கு லூக்கா யோவான் எழுதிய சுவிசேஷங்களிலே சொல்லப்பட்டிருத்தலால், அவருக்கும் அது கருத்தன் றென்க.

மனிதர்கள் சகலரும் பாவி களானபடியினாலே, அவர்கள் பொருட்டு யேசுக்கிறிஸ்து மனிதராய்ப்பிறந்து சிலுவையில் றையுண்டு மரிப்பார் என்பதனை முன்னுணர்ந்து, அதற்கு அ றிகுறிபாகவே இக்கிரியைகளை யெகோவா விதித்தார். ஒரு பொருளைக்காட்டும் அறிகுறியானது தன்னாலேகாட்டப்படும் அப்பொருள் கைவரும்வரைக்கும் பயன்பட்டு, அதுகைவர தபின்னர்ப் பயன்படாதொழியுமே; அவ்வாறே யேசுக்கிறிஸ்துவின் மரணத்தைக்காட்டும் அறிகுறியாகிய இக்கிரியைகள் அது நிகழும்வரைக்கும் பயன்பட்டு அது நிகழ்ந்தபின்னர்ப் பயன்படாதொழிந்தன என்பாயாகில்; அங்ஙனமாயின், கிறிஸ்துநாதர் மரணித்த உடனே, இக்கிரியைகளெல்லாம் பயனி ல்லன எனக்கொண்டு ஒழிக்கப்படுதல்வேண்டும்; அங்ஙனம் ஒழிக்கப்படாது, அக்கிறிஸ்துவின் அப்போஸ்தலராகிய பவுல் முதலியோராற் செய்யப்பட்டனவென்பது, அப். யெ. யெ. — உக. “பவுல் தான்முன்பண்ணின சங்கற்பத்தினிமித்தம் கெங்கிரேயாவிலே தலைச்செளரம்பண்ணிப் பிரிஸ்தில்லாளும் அகவிலாவுமானீவர்களுடன் சூரியதேசத்திற்குக் கப்பலேறிச் சென்றான். அவன் எபேசுநகரத்தைச் சேர்ந்தபொழுது, அவர் களைவிட்டுநீங்கி, ஆலயத்தில்பிரவேசித்து, யூதருடனே சம்பா ஷண்பண்ணினான். அவர்கள் அவனைச் சிலகாலம் தங்களுட் ன் இருக்கவேண்டும் என்றுகேட்க, அவன்சம்மதியாமல், வரு கிற உற்சவத்தை ஆசரிப்பதற்கு எதுவிதமும் நான் யெருஷ லேமில் இருக்கவேண்டும்: தேவனுக்குச் சித்தமுண்டானால், திரும்பி உங்களிடத்தில் வருவேன் என்று சொல்லி, அவர்களு டைய உத்தரவைப்பெற்றுக்கொண்டு கப்பலேறி எபேசுவை விட்டுப் புறப்பட்டான்.” என்பதனாலும், ஹெ. உக. உசு. “ம றுநாளிலே பவுல் அந்த மனுஷரைச் சேர்த்து அவர்களுடனே தானுஞ் சுத்திசெய்துகொண்டு, தேவாலயத்திற்பிரவேசித்து,

அவர்களில் ஒவ்வொருவனுக்காகவும் வேண்டியபலிகொடுக்கப் படுமளவும் சுத்தமாவதற்கான நாட்களை நான் நிறைவேற்றுவேன் என்று அறிவித்தான்" என்பதனாலும், ஷே. யசு. ௩. "பவுல் தீமோத்தேயுக்கு விருத்தசேதனம் பண்ணினான்." என்பதனாலும் தெளிவுறத்தோன்றுதலாலும், பின்னரப் பவுல் எபிரேயருக்கு எழுதிய நிருபத்திலேபலியையும், உரோமானகரத்தாருக்கு எழுதிய நிருபத்திலே விருத்தசேதனத்தையுமாத திரமே விலக்கினான்நி வேறென்றையும் விலக்காமையாலும், அந்தப்பவுல் மனிதனையன்றித் தேவனல்லாமையாலும், தேவனாகிய கிறிஸ்துவின்சொற்பற்றி விலக்கினானெனில், அவர்மரித்தவுடனே தான் அக்கிரியைகளைச் செய்யாதொழித்து விடுவனே அங்ஙனமின்மையாலும், கிறிஸ்துநாதர் விலக்கினாரென்பது புதிய உடன்படிக்கையில் யாண்டும் பெறப்படாமையாலும், யார் விலக்கினும் யெகோவா நித்திய நியமமெனக் கூறியதற்கு மாறு படுதலானும், நீ கூறுவது எவ்வாற்றானும் பொருந்தாது.

இன்னும், யெகோவா பழையவுடன்படிக்கையில் வித்த த கிரியைகளெல்லாம் அறிகுறிகள் எனக் கூறினாயே. அங்ஙனமாயில், அக்கிரியைகளெல்லாம் இன்னது இன்னதற்கு அறிகுறியெனப் பொள்ளெனப் புலப்படினன்றிப் பயன்படுதல் கூடாமையாலும், அங்ஙனம் இன்னகிரியை இன்னதற்கு அறிகுறியெனத் தெளிவுற யெகோவா விரித்தாரென யாண்டும் கூறப்படாமையாலும், கூறப்படாதாகவே, அக்கிரியைகளை அனுட்டித்த மோசேமுதலியவர்கள், அவைகள் அறிகுறியெனவும் அவ்வறிகுறிகள்காட்டும் பொருள்கள் இவைகளெனவும் அறிந்திரார்களாகையாலும், அறிந்திரார்கள் ஆகவே அவைகளாற பயன்பெற்றிலர்கள் என்பது தெள்ளிதற் பெறப்படுதலானும், நீ கூறுவது சற்றும்பொருந்தாது. இப்படிப் பொருந்தா உரைகள் பலபிறந்துதல் இனியொழித்துவிடு.

எங்கள் சமயமுதனால்களாகிய சிவாகமங்கள் கிரியாகாண்டம் ஞானகாண்டம் என இருபத்தியனவாம். அவற்றுள், பின்னையகாண்டத்தாற் பிரதிபாதிக்கப்படும் சிவஞானமே பரமமாகியமுத்திக்கு நேரே காரணமாம். முன்னையகாண்டத்

சிவசின்னப்பிரகரணம்.

தாற் பிரதிபாதிக்கப்படும் கிரியைகள் அந்தச்சிவஞானத்தை யுதிப்பித்து முத்தியைப் ப்யப்பித்தலால் பரம்பலாக்காரண மாம். அக்கிரியைகள் எல்லாம் சிவஞானத்திற்கு அறிகுறிகளாகும். அது பசுக்களாகிய எங்கள் யுத்தியினால் இடர்ப்பட்டு அமைக்கப்பட்டதன்று. சிருட்டிகாலத்திலே சைவாகமங்களில் அக்கிரியைகளை விதித்த அதிபரமாத்ராகிய சிவனே அக்கிரியைகளுள் இன்னது இன்னதற்கு அறிகுறியென அவ்வாகமங்களிலேதானே தெளிவுறத்திருவாய்மலர்ந்தருளியிருக்கின்றார். முத்திக்குநேரே சாதனமாகிய சிவஞானங் கைவரும்வலாக்கும் இக்கிரியைகளையாவரும் தங்கள்தங்கள் பக்குவத்துக்கிசைய ஆசாரியர் உபதேசித்தபடிசெய்தல்வேண்டும் எனவும் சிவஞானங்கைவந்தபின்னர் அவைகளைச் செய்யாதொழியினும் ஒழியலாம்; பரோபகாரத்தின்பொருட்டு அவைகளைச் செயயினும் செய்யலாம் எனவும், அக்கடவுளே அருளிச்செய்திருக்கின்றார். இப்படியேபூவாபர விரோதமுதலியதோஷங்கள் இனிவிளங்கும் சிவபிரணீதமாகிய சைவாகமங்களைக் குரு முகமாக உணர்ந்து, அவைகளால் விதிக்கப்படும் சிவஞானசாதனமாகிய கிரியைகளை நாங்கள் செய்து வருகின்றோம். இவ்வுண்மையை நீ சிறிதாயினும் ஆராய்ந்தறியாமையாலும், நான் பிடித்ததேசாதிப்பன் என்னுங்கருத்தினாலும், எங்களையும் எங்கள் சமயத்தையும் வேண்டியவாறே இந்நாள்காலும் இகழ்ந்தமைபால இன்னும் அவ்விசுத்தலே தொழிலெனக்கொண்டு, உன்வாழ்நாளை வீணாகப் போக்காமல் மெய்யுணர்வைப்பெற்று உய்குதி, உயகுதி.

பதினேந்தாவது சிவசின்னப்பிரகரணம்.

சிவமந்திரங் கொண்டு விதிப்படி தகிக்கப்பட்ட கோமயமாகிய விபூதியும், அவ்வாறே விதிப்படி பிரதிட்டை செய்யப்பட்ட உருத்திராக்ஷமணியும், முறையே பசுமல நீக்கத்துச் சிவத்துவக் குறியாயும், சிவனது திருக்கண்ணிற்கேறும் திருவருட்குறியாயும் இருத்தலாலும், தம்மைத் தரிப்பவர்களை, நாம் சர்வலோகாதி நாயகராகிய பரமசிவனுடைய அடிமைகள்

சிவசின்னப்பிரகாசம்.

என்று இடைவிடாது நினைந்து, தங்களமனம் வாக்குக் காயம் மூனறையும் சிவத்தொண்டிகளிலே செலுத்துவித்து, அவர்களைச் சிவனடியார்களோடு சேர்த்தற்கும், அவர்களைக்காண்பவர்களியாவரையும், இவர்கள் எம்பெருமானாகிய சிவனுக்கு அடிமை பூண்டவர்கள் என்றுதெளிந்து அவர்கள்மேற் பத்தி பண்ணுவித்தற்கும், ஏதுவாயிருந்தலாலும், அவைகள் சைவ சமயமே சறசமயம் என்று துணிந்து, அதன்வழிநிற்கப் புருந்தயாவரும் விதிப்படி நித்தியமுந்தரிக்கற்பாலனவாகிய சிவசின்னங்களாமென்றுவேதாகமங்களெல்லாம்விளம்புகின்றன!

எண். யக. நு. க. கடாரியின்தோலும் மாமிசமும் இரத்தமும் சாணியும் எரிக்கப்படவேண்டும்; சுசியாயிருக்கிறவனெருவன் அந்தக் கடாரியின் சாம்பலைப் பாலயத்திற்குப் புறம்பே சுசியான ஒரு இடத்திலே கொட்டிவைக்கக்கடவன் அது இஸ்ரவேற் சந்ததியின் சபையாரிமித்தம் சுசிசெய்யும் சலத்த்கின்பொருட்டு வைக்கப்படவேண்டும்; அதுபாவத்தைப்பரிகரிக்கும். எபி. க. யந. காளை வெள்ளாட்டுக்கடா இவைகளின் இரத்தமும், கடாரியின் சாம்பலும், அசுசிப்பட்டவன் மேலேதெனிக்கப்பட்டு, சரீர அசுசி நீக்கி அவனைச் சுத்திகரிக்கும். எண். யநு. நஉ- சய. யெகோவா மோசேயைநோக்கி, நீ இஸ்ரவேற்சந்ததியாரிடத்தில் உங்கள் தலைமுறைதோறும் வஸ்திரங்களின் ஓரங்களில் குஞ்சங்களை உண்டாக்கி, ஓரத்தின் குஞ்சத்திலே நீலநாடாவைக்கட்டவேண்டும். உங்களுக்காக அது குஞ்சத்திலே இருக்கவேண்டும். அதைப்பார்த்து வியபிசாரமார்க்கமாய்ப் போகிற உங்கள் சுவ இருதயத்துக்கும் உங்கள் சுவ கண்களுக்குமேற்க நடவாமல், என்சகலகட்டளைகளையும் நினைத்துக் காத்து உங்கள்தேவனுக்குப் பரிசுத்தராகும்படி நீங்கள்பார்த்து, யெகோவாவின் சந்தேகங்களையும் கைக்கொள்ளும்படி நினைக்கும்பொருட்டு, அந்த உங்களுக்கு ஒரு குஞ்சமாயிருக்கவேண்டும். யாத். யஉ. உஉ. உந. இஸ்ரவேலர் எகிப்துதேசத்திலிருந்தபொழுது யெகோவாவிதித்தபடி ஆட்டிரத்தத்தினாலே தங்கள்தங்கள்வாசல் நிலைக்காவிட்டாலும் நிலையின் மேல் விட்டத்திலும் அடையாளம் வைத்தார்கள் என்றும், அந்தத் தேசத்தானாகக் கொள்ளப்பட்ட யெ

கோவாவாலனுப்பப்பட்ட தூதர் அவ்வடையாளம் உள்ளவீடுகளிற் போகாமல் அவ்வடையாளம் இல்லாதவீடுகளிற்போய் அங்குள்ள தலைப்பிள்ளைகளைக்கொன்றொன்றும், சொல்லப் பட்டிருக்கின்றது. வெளி. க. ச. தேவனுடைய முத்தினையை நெற்றிகளில் தரியாதமனுஷர்களை மாத்திரமே வருத்தப்படுத்துகிறதற்கு அவைகளுக்குக் கட்டளை கொடுக்கப்பட்டது.

நீ உன்சமய நூலிலுள்ள இவ்வசனங்களை வாசித்தறிந்து கொண்டும், கோதுமை அப்பத்தையும் திராட்சரசத்தையும் உன தேவனுடைய கிறிஸ்துவின் மாமிசமும் இரத்தமுமாகவேனும் அவைகளுக்கு அறிகுறியாகவேனும்பாவித்து உட்கொண்டுகொண்டும், நாங்கள் சிவசின்னமாகிய விபூதி உருத்திராக்ஷம் தரித்தலை இகழ்வது நீதியன்றே.

பதினாறாவது

தியானாதிப்பிரகரணம்.

சிவமந்திரத்தைக் குருமுகமாக அறிந்து, தினந்தோறும் கண்ணினாலே ஆரந்த அருவிசொரிய அழலிடைப்பட்ட மெழுகுபோல மனங்கசிறதுருகச் சிவனைத்தியானித்து அச்சிவமந்திரத்தை விதிப்படி அதன்பொருளைவிடாது சிந்திக்குஞ் சிந்தையோடு செபம்பண்ணுதலும், அவருடைய திருநாமங்களையும் கீர்த்தனங்களையுமெடுத்தெடுத்துச்சொல்லி அவரைஸ்தோத்திரம்பண்ணுதலும், புண்ணியமென்று சிவசாத்திரங்கள் செப்புகின்றன.

க. நாளா. டி. ௪. அ—ஓ. யெகோவாவைத் துதித்து அவருடைய நாமத்தைச்சொல்லிப் பிரார்த்தனைப்பண்ணுங்கள்; அவருடைய கிரியைகளைச் சனங்களுக்குள்ளே பிரசித்தப்படுத்துங்கள். அவரைப்பாடுங்கள்; அவரைக்கீர்த்தனம்பண்ணி, அவருடைய ஆச்சரியமான கிரியைகளெல்லாவற்றையும் தியானித்துச்சொல்லுங்கள். அவருடைய பரிசுத்தநாமத்தின் மேன்மையைப்பாராட்டிங்கள். கொலோ. ௩. ௧௪. சங்கீதங்களினாலும், கீர்த்தனங்களினாலும், ஞானப்பாட்டுக்களினாலும், ஒருவருக்கொருவர் போதித்து, புத்திசொல்லி, பத்தியோடு மன

இலே கர்த்தருக்கென்று பாட்டுப்பாடுங்கள். க. தெச. நு. யௌ. இடைவிடாமற் பிரார்த்தனைபண்ணுங்கள். உரோர். யுநு. மக. புறத்தேசத்தாரோ நீங்களனைவரும் கர்த்தாவை ஸ்தோத்திரியுங்கள்; சனங்களே நீங்களனைவரும் அவரைத்துதியுங்கள். மத். சு-ம். அதிகாரத்திலே யேசுக் கிறிஸ்து தமதுசீஷனாரோக்கி, யெகோவாவைப் பிரார்த்தனைசெய்யவேண்டுமென்றும் அது செய்யும்முறைமை இதுவென்றும் உபதேசித்து, “பரமண்டலங்களிலிருக்கிற எங்களபிதாவே,, என்பதைமுதலிலுடைய ஒருபிரார்த்தனையை உண்டாக்கிக்கொடுத்தாரென்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

இவ்வாறே உன்சம்பநூலில் விதிக்கப்பட்டமைகண்டுகொண்டும், நீயும் அவ்வாறே தினந்தோறும் உன்கடவுளப்பாடிப் பிரார்த்தனை செய்துகொண்டும், நாங்கள் எங்கள் கடவுளாகிய சிவனைத்தியானித்து அவருடைய மந்திரத்தைச் செம்பண்ணி அவரை ஸ்தோத்திரஞ்செய்தலைப் புண்ணியமன்றென்று இகழ்வது நீதியா?

பதினேழாவது

நமஸ்காராதிப்பிரகரணம்.

கடவுளைவிதிப்படி நமஸ்கரித்தலும் பிரதக்ஷிணம் அங்கப் பிரதக்ஷிணம் செய்தலும், புண்ணியமென்று சைவநூல்கள் சாற்றுகின்றன.

சுங். கரு. சு. நம்மைச்சிருட்டித்த யெகோவாவை நாம் நமஸ்கரித்து முழங்காற்படியிட்டு ஆராதனைசெய்வோம் வாருங்கள். லேவி. க. உச. யெகோவாவின் சந்நிதியில் நின்றும் அக்கினிதோன்றிவரது வேதிகையின்மேலிருந்த தகனபலியையும், நிணத்தையும் பட்சித்தது. சனங்களெல்லாரும் அதைக் கண்டமாத் திரத்தில் சத்தமிட்டு முகங்குப்புறவிழுந்தார்கள். யோச. நு. யச. அப்பொழுது யோசவா தரையிலே முகங்குப்புறவிழுந்து நமஸ்காரம்பண்ணி, அவருடனே, என்னுண்டவர் தமது அடியேனுக்கு என்னசொல்லுகிறோன்றுவினாவ. மத். உ. மக. பின்பு அவர்கள் அந்தவீட்டிலே பிரவேசித்து

அதின்மாதாவாகிய மரியாளோடே பிள்ளையைக்கண்டு, வணக்கமாய்விழுந்து, அதை நமஸ்கரித்தார்கள். வெளி, எ, யக, யஉ. தேவனுதரயாவரும் சிங்காசனத்தையும், முதியோரையும், நல்லுபிரானிகளையும் சூழநின்றார்கள், அவர்கள் சிங்காசனத்துக்குமுன்பாக முகங்குப்புறவிழுந்து, ஆமென்: எங்கள் தேவனுக்குத்துதியும், மகிமையும், ஞானமும், சோத்திரமும், கனமும், பராக்ரிரமமும், வல்லமையும் சதா காலமும் உண்டாகக்கடவன. ஆமென் என்றுசொல்லித் தேவனை நமஸ்கரித்தார்கள்.

இப்படியே உன்சமயநூலிலே முழங்காற்படியிடுதலும் நமஸ்காரம்பண்ணுதலும் புண்ணியமென விதிக்கப்பட்டமை கண்டுகொண்டும், அவைகளுள் முழங்காற்படியிடுதலை நீயும் புண்ணியமென்று செய்துகொண்டும், நாங்கள் எங்கள் கடவுளை நமஸ்கரித்தலையும் பிரதக்ஷிணம் அங்கப பிரதக்ஷிணம் செய்தலையும் புண்ணியமல்லவென்று இதழ்கின்றாயே. விவேகமில்லாதவனே, எங்கள் அவயவங்களிலே இரண்டுமாத்திரமகர்த்தாவுக்குமுன்னே நிலத்திற்கேரூயும்படி வணங்குதல் புண்ணியமென்று அவ்வாறே செய்கின்ற நீ எட்டு அங்கம் பூமியிற்பட நமஸ்காரம்பண்ணுதல் அதின்மிகவுமதிகமென்றும், ஒருமுறை பிரதக்ஷிணம்செய்து நமஸ்காரம்பண்ணுதல் அதினும்மிக அதுகமென்றும், அங்கப்பிரதக்ஷிணஞ்செய்து நமஸ்காரம்பண்ணுதல் அனேகமடங்கு அதிகமென்றும் அறியக்கடவாய்.

பதினெட்டாவது

சிவபுராணப்பிரகரணம்.

சிவபுராணங்களிலே சிவனுடைய மகிமையும், அவராலே விதிக்கப்பட்ட சிவபுண்ணியங்கள் பசுபுண்ணியங்களும், அவைகளைச்செய்யும் முறைமையும், அவைகளைச்செய்தவர்கள் பெற்றபெரும்பேறும், சிவத்துரோகம் முதலிய பாவங்களும், அவைகளைச் செய்தவர்கள் பெற்றதண்டமும், சொல்லப்படுகிறபடியால், அவைகளை அறிந்தவர்களுக்குப் பாவங்களிலே வெ

றுப்பும், புண்ணியங்களிலேவிருப்பும், சிவனிடத்திலே பத்தியும் உதிக்கும். ஆதலால், அச்சிவபுராணங்களை ஆலயம் மடம் முதலிய பரிசுத்தஸ்தானங்களிலே அன்புடனே விதிப்படி பூசித்து வாசித்தலும், பிரசாரம்பண்ணுதலும், கேட்டலும் புண்ணியம் என்று சைவநூல்கள் சாற்றுகின்றன.

நிதி. கூ. நட. அவர்கள் தங்கள் தங்கள் ஸ்தானங்களிலே நின்றுகொண்டு ஒருசாமமட்டும் தங்கள்தேவனாகிய யெசோவாவின் நியாயபிரமாணபுஸ்தகத்தை வாசித்தார்கள். உ. தெ. ச. ரு. உள. இந்தநிருபத்தைப் பரிசுத்தமான சகோதரர்யாவரும் வாசிக்குமபடிசெய்யவேண்டுமென்று, கர்த்தரைக்கொண்டு உங்களை ஆணை இடுவிக்கினதேன். கொலோ. ச. யகூ. இந்தநிருபம் உங்களிடத்தில் வாசிக்கப்பட்டபின், இலாவோ திக்கையா சபையிலும் வாசிக்கப்படுமபடி செய்யுங்கள்.

உன்சமய நூலிலே இப்படிப் பேசப்பட்டமை கண்டுகொண்டும், நாங்கள் எங்கள் சிவபுராணங்களை வாசித்தல் பிரசரித்தல் கேட்டல்களினாலே யாதொருபயனும் இல்லையென்று பேசுகின்றும். அப்படியாயில், நீ உன்சமயநூலை வெகுபொருள்செலவிட்டு அச்சிற்பதிப்பித்த அனேகர் வாசிக்கும்படிகொடுப்பது என்னை? நீ வாசித்து அதன் பொருளைப் பிறருக்குச் சொல்வது என்னை? இப்படித்தனக்கொருநியாயம் பிறர்க்கொருநியாயம் பேசலாமா? நாங்கள் எங்கள் சிவபுராணங்களை வாசித்தல் பிரசரித்தல் கேட்டல்களினாலே பெரும்பயனுண்டென்பதைச் சகல பிராமாணங்களினாலும் பூரணமாயறிந்திருக்கிறோம்.

பத்தொன்பதாவது

புண்ணியதீர்த்தப்பிரகரணம்.

* சிவகங்கை கங்கை சேது முதலியன சிவனது அருட்சத்தி பதிதலால் புண்ணியதீர்த்தநட்சளாம் என்றும், அவைகளிலே அன்புடன் விதிப்படி ஸ்நானம் பண்ணுகின்றவர்களுக்குப் பாவங்களும் குஷ்டம் முதலிய நோய்களும் நீங்குமென்றும் சைவநூல்கள் சாற்றுகின்றன.

உ. இராசா. நும் அதிகாரத்திலே நாமான் என்பவன் யோர்தான் நதியிலே ஸ்நானம் பண்ணினதினால், அவனைவருத்திய குஷ்டரோகம் நீங்கிற்று என்றும், யோவான். நும் அதிகாரத்திலே குருடர் சப்பாணிகள் சும்பின உறுப்பை உடையவர்கள் முதலான அனேக வியாதிக்காரர் யெருஷலேமிலுள்ள பேதெஸ்தா என்னப்பட்ட குளத்திலே ஸ்நானம் பண்ணினதினால் சொஸ்தமடைந்தார்களென்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. அன்றியும் ஒருவன் உன்சமயத்திலே பிரவேசிக்கும் பொழுது, அவனுடைய அஞ்ஞானமெல்லாம் போக்கி அவனிடத்தே ஞானத்தைப் பதிககின்றோமென்று சொல்லி, சண்ணிரினாலே அவனை ஸ்நானம்பண்ணுவிக்கின்றாய்.

இப்படியிருக்க நீ எங்களைநோக்கி, பூமிபிலே உள்ள மறைத்தண்ணீரைப்பார்க்கிலும் புண்ணியதீர்த்தம் என்னப்பட்டதில் இருக்கும் விசேஷம் யாது? அதிலே ஸ்நானம்பண்ணுதலினால் சரீரத்திலுள்ள அழுக்குப்போமேயன்றிக் குஷ்டம் முதலிய வியாதிகள்நீங்குமா? பாவங்கள்விமோசனமாமா? என்று இசுழ்வது என்ன?

நாமான் என்பவனுடைய குஷ்டரோகம் நீங்கினது தேவதாசனாகிய இலீஷா என்பவன் “நீபோய் யோர்தான் நதியில் ஏழுதரம் ஸ்நானம்பண்ணு, உனதுமாமிசம் புதிதாகும், நீ சுகியாவாய்” என்று சொல்லிய சொல்லினது விசேஷத்தினாலேயன்றி அந்நதியினது விசேஷத்தினால் அன்று என்றும், குருடர் சப்பாணிகள் முதலிய வியாதிக்காரர் சொஸ்தமடைந்தது தேவதாதனொருவன் விசேஷகாலத்திலே அநதக்குளத்திலிறங்கிச் சலத்தைக்கலக்கிய விசேஷத்தினாலேயன்றி அக்குளத்தின் விசேஷத்தினால் அன்று என்றும், நாங்கள் ஒருவனை எங்கள் சமயத்திற் சேர்த்துக்கொள்ளும்பொழுது பரிசுத்த ஆவியானவர் அவனுடைய பாவங்களைக் கழவிச் சுத்தனாக்குவார் என்பதற்கு அடையாளமாகத் தண்ணீரினால் அவனை ஸ்நானம் பண்ணுவிக்கிறோம் அது எங்கள்சமய ஒழுங்குக்காகச் செய்யும்சடங்கு அதுவன்றி அந்தத்தண்ணீர் அவனுடைய பாவங்களைப் போக்கி அவனைச் சுத்தனாக்குமென்று நாங்கள் உபதேசிப்பதில்லை என்றும் சொல்வாயாகில்; அப், உ, ௩௮. பா

வமன்னிப்பின் நிமித்தம் யேசுக்கிறிஸ்துவின் நாமத்திலே ஞானஸ்நானம் பெற்றுக்கொள்ளுங்கள் அப்பொழுது பரிசுத்தாவிடாகிய வரத்தைப்பெறுவீர்கள். என்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றதே.

இது புண்ணியதீர்த்தம் இதிலே நாம்விதித்த விதிப்படியே நம்மேலவைத்த அன்புடனே ஸ்நானம்பண்ணுதல் புண்ணியம் என்று சாவசாமர்த்தியமுள்ள சிவன் திருவாய்மலர்ந்தருளினமைபாலும், அநத்தீர்த்தத்திலே அவருடைய அருட்சத்தி புகுந்திருக்கும் விசேஷத்தினாலும், விதிப்படி அதிலே ஸ்நானம் பண்ணுகின்றவர்களுடைய பாவங்களும் நோய்களும்போமென்பது நிச்சயம்.

இருபதாவது

சுவர்ணதானப்பிரகரணம்.

சிவனடியார்களுக்கும், வறியவர்களுக்கும், குருடர் முடவர் நோயாளர் முதலியவர்களுக்கும் பொன் வெள்ளி முதலிய திரவியங்களைக் கொடுத்தல் புண்ணியமென்றும், சிவனடியார்களுக்குக் கொடுக்கும் தானங்கள் ஒன்று அனந்தமாக விருத்தியடையும் என்றும் சைவநூல்கள் சாற்றுகின்றன.

சங். ரு.௨. க. அவன் வாரி இறைக்கிறான், தரித்திரருக்குக் கொடுக்கிறான்; அவன் நீதி என்றும் நிற்கும். அவனுடைய கொம்பு மகிமைபாய் உயர்த்தப்படும். எபி. ய௩. ய௬. நன்மையையும் தானதருமத்தையுஞ் செய்யமறவாதிருப்பீர்களாக; இவ்விதமான பலிகள்மேல் தேவன் மிகவும் பிரியமாயிருக்கிறார். உரோ. ய௨. ய௩. பரிசுத்தர்களுடைய குறைவுகள் நிறைய உதவிசெய்யுங்கள்; அன்னியரை உபசரிக்கக்கருத்தாயிருங்கள். உ. கொரி. க. கூ, எ, ய௨. சிறுக விதைக்கிறவன் சிறுக அறுப்பான்; பெருக விதைக்கிறவன் பெருகவே அறுப்பான். அவன் அவன் விசனமாயாவது, கட்டாயமாயாவது அல்ல, தன் தன் மனவிருப்பத்தின்படி கொடுக்கக்கூடவன் மனவிருப்பமாய்க் கொடுப்பவனில் தேவன் பிரியமாயிரு

க்கிரார். உங்களுடைய இந்தக்கிருபையின்கிரியை பரிசுத்தர்
 களுடைய குறைவுகளை நிறைவேற்றுவதற்சுமாத்நிரமல்ல
 அனேகர்தேவனை ஸ்தோத்திரிக்கிறதற்கும் மிகவும் உபயோக
 மாயிருக்கும். மத். நு. சஉ. உன்னிடத்தில் வேண்டிக்கொள்
 றுகிறவனுக்குக்கொடி; உன்னிடத்திற் கடன்வாங்க விரும்புகி
 றவனுக்குப் பராமுகம்பண்ணாதே. நீதி. உக. யௌ. தரித்திரன்
 ஒலமிடும்போது தன்செவியை அடைத்துக்கொள்ளுகிறவன்
 தானும் ஒலமிடும்பொழுது கேட்கப்படான். ஷே. யக. யௌ.
 தரித்திரனுக்குத் தபைசெய்பவன் யெகோவாவுக்குக் கடன்
 கொடுக்கிறான்; அவன் செய்ததற்கு அவர் பிரதியளிப்பார்.
 க. யோவா. ஈ. யௌ, யஅ. இவ்வுலகத்தின் பொருளை உடை
 யவன் ஒருவன் தன் சகோதரன் குறைவுபடக்கண்டும், தன்
 னிருதயத்தை அவனுக்கடைத்துக்கொண்டால், அவனுக்குள்
 னே தேவனுடைய அன்பு நிலைத்திருக்கிறதெப்படி. என்பிள்
 னைகளே, சொல்லினாலும் நாவினாலும் அல்ல, கிரியையினாலும்
 உண்மையினாலும் அன்புகூரக்கடவோம். தானி. ச. உள. இரா
 சனே, நான்சொல்லும் ஆலோசனையை நீர் அங்கீகரித்துக்
 கொண்டு, நீதியைச்செய்து, உமதுபாவங்களையும், தரித்திரரு
 க்குத்தபைசெய்து, உம்முடைய அக்கிரமங்களையும் அகற்று
 வீராக்; அப்படியானால் உம்முடையவாழ்வு நீடித்திருக்கவுங்
 கூடும். லூக். சூ. ஈஅ. கொடுங்கள், அப்பொழுது உங்களு
 க்குங்கொடுக்கப்படும். ஷே. யஅ. உஉ. உனக்குண்டானவை
 களையெல்லாம் நீ விற்றுத் தரித்திரருக்குக்கொடு. பரமண்ட
 லத்திலே பொக்கிஷத்தைப்பெறுவாய். ஷே. யக. அ. க. சக்
 கேயு கர்த்தனானோக்கி, காத்தாவே, எனபொருளிற்பாதியை
 த் தரித்திரருக்குக் கொடுக்கிறன்; நான் ஒருவனிடத்தில்
 எதையாயினும் அநியாயமாய் எடுத்திருந்தேனானால், நாலும
 டங்காய்ப் பிரதியளிப்பேன் என்றான். யேசு அவனைக்குறித்
 து, இவனும் ஆபிரகாமின் புத்திரன், இதினிமித்தம் இன்றை
 க்கு இந்தவீட்டுக்கு இரட்சிப்புவந்தது. அப். ய. ச. தேவனு
 தன் கொருநேலியை நோக்கி, உன்பிரார்த்தனைகளும் உன்தா
 னதருமங்களும் தேவனுடைய சமுகத்தில் ஒருஞாபகக்ஞரி
 யாய்வந்தன, லூக். யஉ, ஈஈ, உங்களுக்குண்டானவைகளை

விற்பப் பிச்சைகொடுங்கள்; பழையதாய்ப்போகாத பணப் பைகளையும் குறையாத பொக்கிஷத்தையும் பீரமண்டலத்திற் சேர்த்துவையுங்கள்; அங்கேதிருடன் அணுகான், பூச்சியும் கெடுக்காது.

இப்படி உன்சமயநூலிலே பேசப்பட்டிருத்தல் கண்டும் நாங்களசெய்யும் சுவாணதானம் புண்ணியம் அன்றென்றும், அதனுலே நாங்கள் பயன்பெறும் என்றும், பாதிரியே, நீ சொல்வது புத்தியீனம்.

இருபத்தொராவது

அன்னதானப்பிரகரணம்.

சுவனடியாகருக்கும் வறியவர்களுக்கும் குருடர் முடவா முதலியவர்களுக்கும் அன்னதானம்பண்ணுதல் மேலாகிய புண்ணியம் என்று சைவநூல்கள் சாற்றுகின்றன.

* மத். டி. சஉ. இந்தச்சிறியவர்களில் ஒருவன் என் சீஷன் என்று அவனுக்கு ஒருகலசத்தண்ணீர் குடிக்கக்கொடுக்கிறவன் தன்பலனையிழந்நபோகாடுவென்று மெய்யாய் உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன். (ஒருவனுக்குத்தண்ணீர்குடிக்கக் கொடுத்தல் புண்ணியமாகில் அன்னங்கொடுத்தல் அதிலும் எவ்வளவு அதிக புண்ணியமாம்.) மத். உரு. டச.—சௌ. பின்பு இராசாதமது வலதுபாரிசத்திலுள்ளவர்களைநோக்கி, வாருங்கள், என்பிதாவினால் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டவர்களே, உலக சிறுஷ்டி தொடங்கி உங்களுக்காக ஆயத்தமபண்ணப்பட்ட இராச்சியத்தைச் சசநநிதித்துக்கொள்ளுங்கள். நான் பசியாயிருந்தேன், நீங்கள் எனக்குப் போசனத்தைத் தந்தீர்கள்; நான் தாகமாயிருந்தேன், நீங்கள் எனக்குப் பானத்தைக் கொடுத்தீர்கள்; நான் பரதேசியாயிருந்தேன், நீங்கள் என்னை உங்களிடத்தில் சேர்த்துக்கொண்டீர்கள். நான் நிருவானியாயிருந்தேன், எனக்கு வஸ்திரங்கொடுத்தீர்கள்; நான் வியாதியாயிருந்தேன், என்னைவிசாரித்தீர்கள்; நான்காவலிலிருந்தேன், என்னிடத்திற்கு வந்தீர்கள் என்றுசொல்ல, நீதிமான்கள் அவருக்குத்தரமாய், சர்த்தாவே, நாங்கள் எப்பொழுது உம்மைப் பசியுள்ளவராக

க்கண்டு போசனங்கொடுத்தோம், தாகமுள்ளவராகக்கண்டு பானத்தைக்கொடுத்தோம். நாங்கள் எப்பொழுது உம்மைப் பரதேசியென்றுகண்டு சேர்த்துக்கொண்டு, நிருவாணியென்று கண்டு வஸ்திரங்கொடுத்தோம். நாங்கள் எப்பொழுது உம்மை வியாதியுள்ளவரென்றும், காவலிலிருக்கிறவரென்றுங்கண்டு, உம்மிடத்தில் வந்தோமென்பார்கள். அதற்குத்தரமாய் இராசா, மிகவுஞ்சிறியரான என் சகோதரராகிய இவர்களில் ஒருவனுக்கு நீங்கள் எதைச்செய்தீர்களோ, அதை எனக்கே செய்தீர்களென்று மெய்யாய் உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேனென்பான். பின்பு அவர் தமது இடதுபாரிசத்திலுள்ளவர்களை நோக்கி, சபிக்கப்பட்டவர்களே, நீங்கள் என்னைவிட்டிப் பிசாசானவனுக்காகவும், அவனுடைய தூதர்களுக்காகவும் ஆபத்தப்படுத்தப்பட்ட நித்திய அக்கினியிடத்தில்போங்கள். நான் பசியாயிருந்தேன், நீங்கள் எனக்குப் போசனங் கொடுக்கவில்லை; நான் தாகமாயிருந்தேன், நீங்கள் எனக்குப் பானங்கொடுக்கவில்லை. நான் பரதேசியாயிருந்தேன், நீங்கள் என்னை உங்களிடத்தில் சேர்த்துக்கொள்ளவில்லை; நான் நிருவாணியாயிருந்தேன், நீங்கள் எனக்கு வஸ்திரங்கொடுக்கவில்லை; நான் வியாதியுள்ளவனும், காவலிலவைக்கப்பட்டவனுமாயிருந்தேன், நீங்கள் என்னை விசாரிக்கவில்லையென்பான். அப்பொழுது அவர்கள் அவருக்குத்தரமாய், கர்த்தாவே, உம்மைப் பசியுள்ளவரென்றாவது, தாகமுள்ளவரென்றாவது, பரதேசியென்றாவது, நிருவாணியென்றாவது, வியாதியுள்ளவரென்றாவது, காவலிலிருப்பவரென்றாவது நாங்கள் எப்பொழுதுகண்டு, உமக்குதவி செய்யவில்லையென்பார்கள். அதற்குத்தரமாய் அவன், மிகவுஞ்சிறியரான இவர்களில் ஒருவனுக்கு நீங்கள் எதைச்செய்யாதிருந்தீர்களோ, அதை எனக்கே செய்யாதிருந்தீர்களென்று மெய்யாய் உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேனென்பான். இவர்கள் நித்திய தண்டனையையும், நீதிமான்களோ, நித்தியசீவனையும் அனுபவிக்கப்போவார்களென்றார். ஏசா. ௫௮. ௪, ௫. பசியுள்ளவனுக்கு உன் ஆகாரத்தைக் கொடுக்கிறதும், தள்ளுண்ட தரித்திரரை உன்வீட்டிலே சேர்க்கிறதும், வஸ்திரமில்லாதவனைக் கண்டு அவனுக்கு வஸ்திரத்தைக் கொடுக்கிறதும்,

உன்மாயிசத்தைப்போன்றவர்களுக்கு உன்னைமறைத்துக்கொள்ளாமலிருக்கிற துமாகிய இவைகளல்லவா எனக்குப்பிரியமான உபவாசம். பசியுள்ளவன்மேல் மனமுருகி, துயரப்படும் ஆத்துமாவைத் திருத்திப்படுத்தினால், அந்தகாரத்திலும் உன் ஒளிதோன்றும்; உன் இருளும் மத்தியானத்தைப்போலாகும். லூக். ௩. ௧௧. யோவான், இரண்டு சட்டைகளையுடையவன் இல்லாதவனுக்குக் கொடுக்கக்கடவன்; ஆகாரத்தையுடையவனும் அப்படியே செய்யக்கடவனென்றான். ஷே. ௨௪. ௧௩. நீ விருந்தபண்ணும்பொழுது தரித்திரர், ஊனர், சப்பாணிகள் குருடர், இப்படிப்பட்டவர்களை அழைப்பாயாக.

இப்படியே உன் சமயநூலிலே பேசப்பட்டமைகளும், நாங்கள் அன்னதானம்பண்ணுதல் புண்ணியமன்று எனதும்; அதனாலே பயன்பெறேமென்றும் பேசுகின்றாய்.

இருபத்திரண்டாவது தவப்பிரகரணம்.

ஆன்மாக்களுக்கு மனிதப்பிறப்புக்கிடைத்தது சிவனை வழிபட்டு நிதிசியமாய் ஆனந்தமாயுள்ள முத்தியையடைதற் பொருட்டாகலால் அதற்கு விக்வினமாயுள்ள மண்ணுசை பொன்னுசை பெண்ணுசை என்னும் மூன்றையும் முழுமையும் வெறுத்துத்தள்ளி, சுவவேடந்தரித்து, வனத்தில் வாசஞ் செய்யுத்கொண்டு, உண்டிசுருக்குதல் செய்து, ஐம்பொறிகளையும் அடக்கி, சிவனை நினைந்து தவம்பண்ணுதல், பெரும்புண்ணியம் என்று சைவநூல்கள் சாற்றுகின்றன.

ஆசைகள் மூன்றையும் முழுமையும் நீக்கவேண்டிய அவசியம்யாது? வேடத்தினுறையன்யாது? உண்டிசுருக்குதலினுறையன்யாது? இப்படித்தவம்பண்ணினதினாலே மோகமும் சேரலாமா? என்பாயாகில், சொல்வோம், கேள்.

கூ. மண் பொன் பெண் என்னு மூன்றும் அநித்தியமுநதுக்கநதருவனவுமாயிருத்தலாலும், அவற்றின்மேலாசையுண்டாயவழிக் கடவுள்மேல் அன்பு வைத்தல் கூடாமையாலும், அவற்றோடுகூடியவழி ஆசையுண்டாதல் ஒருதலை ஆதலாலும்,

அவைகளை முழுமையும் வெறுத்து ஒழித்தல்வேண்டும். அங்ஙனம் எல்லாப்பொருளையும் ஒழித்து ஒருபொருளை ஒழியாவழியும், பெருநெருப்பைத் தணித்து ஒரு சிறுபொறியை இது யாதுசெய்யுமென்று தணியாவிடத்தும் அது பக்கத்துள்ள பொருள்களெல்லாவற்றினும் அதிசீக்திரமாகப் பற்றிப் பின்னுமெரிந்தாற்போல, அவ்வொருபொருளாசை முன்விடப்பட்ட வெல்லாப்பொருளாசைகளையும் மீண்டும்வருவித்து, பண்ணிய சங்கற்பத்தை அழித்துத் தவத்திற்கு இடையூறாகக் கலக்கஞ்செய்யும். ஆகையால் அவைகள் எல்லாவற்றையும் ஒருங்கே விநிதிலே ததூதியாம்.

க. கொரி. எ. சு, ஈ, உ, ஈ, ஈ, சய. ஸ்திரிபத தொடாமலிருப்பது மறுமுதுக்கு நலம். நீங்கள் கவலைமில்லாமல் இருக்கவேண்டும் என்பதே என்வாருகை. விவாகமில்லாதவன், கர்த்தரைப் பிரியப்படுத்துதல்படி காத்தருக்கு ஏற்றவைகளைக் கருதித்து விசாரமாயிருப்பான். விவாகம் பண்ணினவன், மனைவியைப் பிரியப்படுத்துதல்படி உலகத்துக்கற்றவைகளுக்காகக் கவலைப்படுவான். அவன் விவாகம்பண்ணாமல் இருந்தால் அதிகசௌக்கியத்தை அனுபவிப்பான். மத். யக. ய—யஉ. அவருடையசீஷர் அவனானோக்கி, ஸ்ரீயுடனே புருஷனுடைய சம்பந்தம் இப்படியிருக்குமேயாகில், விவாகம் பண்ணுவது நன்மையல்லவென்றார்கள். அவர், அவர்களுடனே, எவர்களுக்கும் அளிக்கப்பட்டதொ அவர்களேயன்றி, மற்றவர்கள் இவ்வாக்கைப்பற்றார்கள். அண்ணகர்களுண்டு, சிலர்மாதாவின்கருப்பத்தில் அப்படியேபிறந்தார்கள். சிலர் மறறைமருவர்களால் அண்ணகர்களாகப்பட்டார்கள். சிலர் பரம ராச்சிபத்தினியித்தம் தங்களை அண்ணகர்களாக்கினார்கள். இதற்குடனப்பட வல்லவெனவனோ, அவன் உடன்படக்கடவென்றார். ஷே. அதி. உக, உச. யேசு தம்முடைய சீஷனானோக்கி, ஐசுவரியவான்தேவனுடைய பரமராச்சியத்திற் பிரவேசிப்பதிறிதென்று மெய்யாய் உங்களுக்குச் சொல்லுகின்றேன். ஐசுவரியவான் தேவனுடைய இராச்சியத்திற் பிரவேசிப்பதிலும், ஒரு ஒட்டகம் ஊசியின்தாதினே துழைவது எளிதென்று உங்களுக்குச்சொல்லுகின்றேன் என்றார். ஷே. அதி. உக, என்ராமத்தி

னிமித்தம், வீடுகளை யாகிலும், சகோதரரையாகிலும், சகோத
ரிகளை ஆகிலும், பிசாவை ஆகிலும், மாதாவை ஆகிலும், மனை
வியை ஆகிலும், பிள்ளையை ஆகிலும், நிலங்களை ஆகிலும், வி
ட்டவனெவனே அவன்னுறுமடங்கு பலன்பெற்று, நித்திய
பீவனையும் சுதந்தரித்துக்கொளவான். லூக். டிசு. உசு, நட. ௩.
ஒருவன் என்னிடத்தில் வந்து தன்பிதாவையும், மாதாவையும்
மனைவியையும் பிள்ளைகளையும், சகோதரரையும், சகோதரிக
ளையும், தன்சுவபிராணனையும், வெறுக்காவிட்டால் என்சீவனா
யிருக்கமாட்டான்: உங்களில் எவனும் தனக்குண்டான யா
வற்றையும் வெறுத் தவிட்டாலொழிய அவன் என்சீவனாயிரு
க்கமாட்டான். மத். சூ. உசு. ஒருவன் இரண்டு எசுமான்க
ளுக்கு ஊழியஞ் செய்யமாட்டான்: ஒருவனை அவன்பகைத்து,
மற்றவனைநேசிப்பான்; அல்லது ஒருவனைப் பற்றுகொண்டு,
மற்றவனை அலட்சியப்பண்ணுவான். ஈங்கள் தேவனையும் மம்
மோனையும் சேவிக்கமாட்டார்கள்.

இப்படி உன்சமய நூலிலே பேசப்பட்டமைகளும், முற்
றத்துறத்தலினாலே பயனில்லையென்று நீ சொல்வது புத்தியீ
னம். முற்றத்திறநோமென்று தவவேடந்தரித்துத்திரிவன்றி
வர்களுள் அனேகர் ஆசையில் அயிந்நதிக் கெட்டுப்போனார்க
ளே என்பாயாகில், உன்முடைய கிறிஸ்து தமக்குச்சீவராகந்
தெரிந்துகொண்ட பன்னிருவருள் இருவர் கொடியபாவஞ்செ
ய்தாராகளென்று உன்சமய நூலிலே பேசப்பட்டதைநினைந்து
பேசக்கடவாய். -

உ-வது. தவவேடமானது, தன்னைத்தரிக்கின்றவனை, அவன்
தவஞ்செய்யும்படி மனசிலேபண்ணிய சங்கற்பத்தை இடை
விடாது நினைப்பித்து. அவனைத் தவத்திலே நிலைநிறுத்தி,
தபோதனர்களோடு சேர்த்தலாலும், அவனைக் கண்டோர்யா
வரையும், அவனைத்தபோதனனென்று உணர்ந்து அவன்மே
ற்பத்தி பண்ணுவித்தலாலும், தன்னைத் தரிக்கின்றவர்களுக்
கும் பிறர்க்கும் பயன்படுகின்றது.

அப். டி. ௩. ௩. புவுல் தான்முன்பண்ணின சங்கற்பத்தி
னிமித்தம் கெங்கிரேயாவிலே தலைச்செளரம்பண்ணி, சூரியதே
சத்திற்குக் கப்பலேறிச்சென்றான். ஷெ. உசு. உசு, நீ அவர்க

ளைச் சேர்த்து, அவர்களுடனே உன்னையுஞ் சுத்திபண்ணிக் கொண்டு, அவர்கள் தலைச்செளரம் பண்ணிக்கொள்வதற்கு வேண்டிய செலவுபண்ணுவாயாக. எண், கூ. ரு. அவன்பிரதி ட்டை சங்கற்பகாலம் முழுதும் செளரன்கத்தி அவன தலையின் மேறபடலாகாது; யெகோவாவுக்கென்று பிரதிட்டைபண்ணின காலம் நிறைவேறுமளவும், அவன்பரிசுத்தமாயிருந்து தன்தலைமயினா வளரவிடக்கடவன். நிகி. கூ. க. அந்தமாக ததின் இருபத்துநாலாந தினத்திலே, இஸ்ரவேற்சத்தியார உபவாசஞ் செய்து, இரட்டுதித்து, புழுதியைத் தலையினமே ஹபோட்டுக்கொண்டு கூடினார்கள். லூக். யி. யெ. அவர்கள் நெடுங்காலத்துக்குமுன் இரட்டைததிரித்து, சாம்பலிலுட்கா ட்டு மனந்திரும்புவார்கள்.

இப்படியே உன்சமயநூலிலே தவ்வடம் விதிக்கப்பட்டமைகளும், சைவர்கள் முண்டனம் செய்தலையும் சடை வளர்த்தலையும் காவி வஸ்திரம் தரித்தலையும் இகழ்வதுமட மையன்றோ?

ஆ-வது. உண்டிசுருக்குதல் மனம் பொறிவழிபோகாமல நின்றபொருட்டேயாம்.

கொலோ. உ. உரு. இவைகள் சுவசித்த ஆராதனையின லும், சாழ்மையினாலும், சரீரத்தைப்பேணுமல் அதைவருத்த பபித்துகையினாலும், ஞானவேடமுள்ளவைகளாயிருக்கின்றன. சங். ராக. உச. உபவாசத்தினால் என்முழந்தாள்கள் தடுமாறுகின்றன. நிணமின்றி என்மாயிசம் காய்ந்து போகின்றது. உரோ. யரு. யச. உங்கள்மாயிசத்திற்காக அதின் டிச்சைகளைத் திருத்தியாகும்படி தேடாமல், கர்த்தராகிய யசுசுக்கிடுந்துவைத் தரித்துக்கொள்ளுங்கள். மத். கூ. யசு. நீங்கள் உபவாசம் பண்ணும்பொழுது, கபடிகளைப்போல முகவாட்டத்தைக் காட்டவேண்டாம்; அவர்கள் தாங்கள் உபவாசமாயிருப்பதை மறைவர் கானும்படி, தங்கள் முகங்களை வாட்பண்ணுகிறார்கள்.

இப்படியே உண்டிசுருக்குதல் உன்சமய நூலில் விதிக்கப்பட்டமைகளும், சைவர்கள் உண்டிசுருக்குவதை நீ இகழ்வது பேதமை அன்றோ?

ச-வது. மனசைப் பொறிவழிபோகாமல் அடக்குதல்கட
வுளை இடைவிடாது கியானித்துமுத்தி பெறற் பொருட்டாம்.

மத். சு. சு. நீ பிரார்த்தனை செய்யும்பொழுது, உன் உள்
ளறையில் பிரவேசித்து, அதினகதவைப் பூட்டினபின்பு, அந்
தரங்கத்திலுள்ள உனபிதாவைநோக்கிப் பிரார்த்தனை செய்
அப்போது அந்தரங்கத்திலுள்ளதைப் பார்க்கிற உனபிதா, பிர
க்தியட்சமாய் உனக்குப் பலனளிப்பாரா. (உலகக் கவலையை
யொழித்துத் தனிபேசறறுநேரம் இருமுது பிரார்த்தனைபண்
ணுதல் பெரும்பணைந்துமாமின, அவராகமும் கடவுளை
டைவிடாது நிரந்தரத் தவமபண்ணுதல் அதிலும் எத்தனை
ங்கு அதிகமாகப் பயனைத் தருமென்பதனை, புத்தியின்பு
பாசிரியை, நீதானே சிந்தித்துப்பாரா.) லாக். ௧௧-௩-௧௩
பின்னும் அவரவாகளிப்புதல், உங்கனில் ஒருவன் அத்தனை
திரியிலே கனக்குச் சினேகனானவனிடத்திற்குப்போய், அவன்
டனை, சினேகனை, என்சினேகன் ஒருவன் பிரயாணமாய்
என்னிடத்தில் வருகிறாருக்கிறான். அவனுக்குமுன் வைக்க
ற்கு என்னிடத்தில் ஒன்றுமில்லை, நீர் எனக்கு மூன்று
பங்கடனாகக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்கும் பொரு
உள்ளே இருக்கிறவன், எனனை வருத்தப் படுத்தாதே; இப்
பொழுது கதவு பூட்டியாயிற்று, என் பிள்ளைகள் என்னு
னை படுத்திருக்கிறார்கள்: நான் உனக்குத் தருகிறதற்கு எழு
ருக்குக் கூடாதென்று உத்தரஞ்சொல்லி, அவன் தனக்கு
சினேகிதனாயிருப்பதினிமித்தம் அவனுக்கு எழும்பிக்கொடா
கிறதனதும், சன்னை அவன் வருநதிக்கேட்கிறபடியினால் எழு
நது, அவனுக்கு வேண்டிய அளவு கொடுப்பானென்று உங்
களுககுச் சொல்லுகிறேன். வேண்டிக் கொள்ளுங்கள், உங்
களுக்குக் கொடுக்கப்படும், தேடுங்கள், கண்டடைவீர்கள்;
தட்டிங்கள், உங்களுக்குத் திறக்கப்படும். வேண்டிக்கொள்ளு
கிறவனெவனும் வாங்கிக் கொள்ளுகிறான்; தேடுகிறவன் கண்
டடைகிறான்; தட்டுகிறவனுக்குத்திறக்கப்படும். ஷே. ௩. ௭.
தேவன் சிலநாள தாமதித்தாலும், தம்மால் தெரிந்துகொள்
ளப்பட்டு, தம்மைநோக்கி இரவும் பகலும் வேண்டிதல்பண்
ணுகிற அவர்களுக்காகப் பழிவாங்காமலிருப்பாரா.

இவ்வாறே கடவுளை இடைவிடாது சிந்தித்தல் பெரும்புண்ணியமென்று உன்சமயநூல் பேசுதல் கண்டும், சைவர்களுள் அனேகர் சநநியாசிகளாயச் சிவனை இடைவிடாது நியாணித்துத் தவம்பண்ணுதலை ஆவசியகம் அன்று என்று நீபேசுவது பெரும்பாவமே.

ம. ந. க. ச. யோவான் ஸ்நானன் பூதேயாவின் வனத்திலே வந்தது, ஒட்டசுமபிருடையைத் தரித்து, சன் அரையிலே நீர்க்கச்சுக் கட்டிக்கொண்டிருந்தான், வெட்டுக்கிளிகளும் பறந்தேனும் அவனுக்கு ஆகாரமாயிருந்தன. ஷே. யக. பறந்தேனுகள் போனபின்பு, யேசு, யோவானைக் குறித்துச் சொன்னதிலிடத்திலே, நீங்கள் வனத்தில் எதைப் பார்க்கப் பிறப்பிட்டீர்கள், சாற்று அசைக்கும் நாணலையோ, எதைப் பார்க்கப் பிறப்பிட்டீர்கள், மெல்லிய வஸ்திரங்களைத் தரித்த ஒரு மனுஷனையோ; மெல்லிய வஸ்திரங்களைத் தரித்திருப்பவர்கள் அரசர்மாளிகைகளிலிருக்கிறார்கள். எதைப்பார்க்கப் பிறப்பிட்டீர்கள், தீர்க்கதரிசியையோ; ஆம், தீர்க்க தரிசியை அதிக மேன்மையுள்ளவனையே யென்று நான் உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன். “பாரும், என்னுதனை உமக்கு முன்பாக அனுப்புகிறேன் அவன் உமக்குமுன்னே போய், உமது வழியை ஆயத்தப்படுத்துவான்” என்று ஒருவனைக் குறித்து எழுதியிருக்கின்றது. அவனே இவன். ஸ்திரிகளிடத்திலே பிறந்தவர்களில், யோவான் ஸ்நானனிலும் பெரியவன் ஒருவனாகத் தோன்றவில்லையென்று மெய்யாய உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன் என்றார். இதனால் யோவான் ஸ்நானன் லௌகிக ஆசைகளை முழுமையும் வெறுத்துத்தள்ளி, தவவேடந்தரித்து, உண்டிசுருக்கி, வனவாசிபாய், தவம்பண்ணினான் என்றும், அதிலே அவன் பூமியிலே பிறந்தவர்கள் எல்லாருள்ளும் மிகப் பெரியவனாயினான் என்றும் காண்கின்றது. அதுவுமன்றி, இலீசா என்பவன் தவவேடம்பூண்டு, தவம்பண்ணினான் என்று, உ. இரா. க. அ. ம் வசனத்திற் காணப்படுகின்றது.

விவேசனம்

சிவனே பரமபதியென்றும், அவர் அருளிய வேதாகமங்
ளே மெய்ந்நூல்களென்றும், அவைகளில் விதிக்கப்பட்டவை
ளெல்லாம் புண்ணியங்களென்றும், அப்புண்ணியங்களினால்
பெரும்பயனுண்டென்றும், சகலபிரமாணங்களினாலும்
களறிந்திருக்கின்றோம். அப்படிப்பட்டவைகள் புண்ணிய
ள் அல்லவென்றும், அவைகளினாலே பயனில்லையென்ப
யன் உண்டென்று சொன்ன நூல் பொய்ந்நூலென்ற
படிச்செய்தவர்களுக்கு இன்ன இன்ன புண்ணியப்
சொன்னதேவன் பொய்த்தேவனென்றும்; உனக்கு
க விளங்கினால், நீ அவ்வாறாகிய புண்ணியங்க
உன் சமயநூலையும் பொய்ந்நூலென்று வழிபடுகின்
போது நீதேவனென்று வழிபடுகின்றாய். தவனை
உன் மனசினின்றும் கற்றிவிடு.

கிறிஸ்துவை விசுவசிக்கும் விசுவாசத்தினாலன்றி, ய
யினும் தாங்கள்செய்யும் புண்ணியங்களினாலே மோட்சம்
தல் கூடாதென்கிறேன்: அதுவன்றி, சொல்லப்பட்ட புண்
ங்களைப் புண்ணியங்களல்லவென்று நான் ஒருபொருது சொ
னனதில்லை என்பாயாகில், மற்றைப்புண்ணியங்களைச் சரீரத்
தால் விசுவாசம் என்பது ஒன்றில்லையே. சரீரம். —
உசு. “என்சுகோதரரோ, ஒருவன் தனக்கு விசுவாசமுண்டென்
றுசொல்லியுங் கிரியைகளில்லாதவனானால் அவனுக்கென்னபல
னவரும்; விசுவாசம் அவனை இரட்சிக்குமா. சகோதரனாயினு
ம, சகோதரியாயினும் வஸ்திரமில்லாதவர்களும், தின ஆகார
மில்லாதவர்களுமாயிருக்கும்பொழுது, உங்களில் ஒருவன்,
அவர்கள் சரீரத்துக்கு வேண்டியவைகளைக் கொடாமல், அவர்
களுடனே, நீங்கள் சமாதானத்தோடே போய்க் குளிர்காயந
து, பசியாறுங்கள் என்றுசொல்வதினால் என்னபலன். இவ்வ
ண்ணமே விசுவாசமும், அதற்குக் கிரியையில்லாதிருந்தால், த
னித்து மரித்ததாயிருக்கும். ஒருவன்வந்து, உனக்கு விசுவாச
முண்டு,” எனக்குக்கிரியைகளுண்டு: உன்கிரியைகளில்லாமல்
உன்விசுவாசத்தை எனக்குக்காண்பி, நான் என்விசுவாசத்தை

உன் சமயநூலிலேதானே புண்ணியங்களின்றி மோக்ஷஞ்சேர்தல் கூடாதென்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றதே.

விசுவாசம் மனம் வாக்குக் காயங்களினாலே செய்யப்படுகிற புண்ணியங்களுள் ஒன்று என்பதும், புண்ணியங்களின்றிமோக்ஷஞ்சேர்தல் கூடாதென்பதும் மெய்யே; ஆயினும், அவைகளை எங்கள் சமயத்தினின்று செய்தல்வேண்டும்; மற்றதை மயிகள் செய்யும் கிரியைகளெல்லாம் புண்ணியங்களைப் போன்றிருப்பினும் அவைகளாற் சிறிதும்பயனில்லை. அந்நீதிநிகளுடைய ஆசைசம்பட்ட வஸ்துநிகள்களோன்றிமெயன்றி, ஒருபொழுதும் கர்த்தாவுடைய திருவுடையவாம். ஆதலால், அவர்கள் எவ்வகைப்படி புண்ணியம் செய்வீரும், நித்தியநரகவேதனைப்பற்றிப்பயன்பாடாகில், கிறிஸ்துசமயம் சிறிதாயினும் பரவரையாகியுள்ளவர்களும் தாம் தாம் எவ்வெப்புண்ணியங்களைச் செய்வீரோம் கிறிஸ்துவை விசுவசியாமையால், நரகத்திற் செல்வாரெனச் சொல்லவேண்டும்; அங்ஙனமாயில், அவர்கள் கிறிஸ்துவிசுவசியுடையமைக்கேது உன்கடவுள் தமதுசமயநூலை அவர்களுக்குணர்த்துவியாமையாம். ஆகவே, குற்றம்யாரிடத்திலாவேகஞ் சிறிதுமில்லாதவனே, சொல்லு. இன்னும், கிறிஸ்துசமயம் பரவிய இடங்களிலுள்ளவர்களும் அச்சமயநூலை நிரூபித்தும், தத்தஞ்சமயநூலை மெய்நூலென்று துணைத்து அததனுள் விலக்கப்பட்ட பாவங்களையொழித்து விதிக்கப்பட்ட புண்ணியங்களைச்செய்து அததனாலே கடவுளெனப்பட்டவரை வழிபடுகின்றவர்கள் நித்தியநரகத்திற் செல்வார்களெனல்வேண்டும்; அப்படியாகில், அவர்கள் கிறிஸ்துசமயநூலை மெய்நூலெனக் கொள்ளாமைக்கேது உன்பரிசுத்தாவி அவர்களுள்ளத்திற் புகாமையேயாம். ஆகவே, குற்றம்பரிசுத்த ஆவியினிடத்தேயாம். இந்நியாயத்தினாலே “கிறிஸ்துவை விசுவசியாதவர்கள் எல்லாரும் நித்தியநரகத்திற் செல்வார்கள்,” என்னும் உன்னுரை சிறிதும் பொருந்தாமை சிறுவருக்கும் தெள்ளிதிற் புலப்படும். எங்கள் சமயநூல்களாகிய வேதாகமங்கள், சைவசித்தாந்தமொன்றே சற்சமயமென்றும், அதன் வழி நிற்பவர்களே பரமமாகிய முத்தியையடைவார்கள் என்

றும், அந்நூல்களை மெய்நூல்களெனத் தெளியாது பிறசம
யநூல்களை மெய்நூல்களெனக்கொண்டு அவற்றின்வழி நிற
பவர்கள் சுவர்க்காதிகளிலே தங்கள் தங்கள் கர்மத்துக்கே
ற்றபயன்களை அனுபவித்து, தங்கள் தங்கள் புண்ணிய விசே
ஷத்தினாலே பின்னர்ச்சைவத்திற் புகுவார்கள் என்றும், சை
வமே சற்சமயமென்று தெளிந்தும் பரசமயங்களிற் புகுநத
வர்கள் நரகத்திலே துயருறுவார்களென்றும் சொல்கின்றன.
இவ்வாக்குறித்துச் சைவாகமங்களிலே விரித்தவாறே விரிக
புகில், பெருகுமாதலாலும், விரிக்கினுமுனக்குச் சிறிதும்
பெரிதானபாதாகலாலும், விரித் துரைத்திலமென்றறியக் கட

அறிவு அற்பபுண்ணியத்தினாலும் மோக்ஷம்சேர்ந்தாரா
வென்றது, அங்கள் சிவபுராணத்திற் சொல்லப்படுகின்றது; இ
து யுத்திக்குச் சிறிதும் பொருநதவில்லையே என்பாயாகில், இ
ன்னது இன்னது புண்ணியமென்றும், இன்னது இன்னது பா
வென்றும் அவைகளுக்கு இன்னது இன்னது பயனென்றும்,
இவ்விலே கடவுள் தாமேவகுத்தார். கடவுள் எதனைப் புண்ணி
யென்று விதித்தாரோ அதுவே புண்ணியமும், அதற்கு எத
னைப் பயனென்று விதித்தாரோ அதுவேபயனும், எதனைப் பாவ
மென்று விலக்கினாரோ அதுவேபாவமும் அதற்கு எதனைப் பய
னென்று விதித்தாரோ அதுவேபயனுமாயிருக்கும்; அங்ஙனம
ன்றி, அவரால் விதிக்கப்படாதது புண்ணியமும்ன்று, விலக்க
ப்படாதது பாவமும்ன்று. இப்படி வகுக்கப்பட்ட புண்ணியங்
களுள் சற்றும் பிரயாசமின்றி மிக எளிதிற் செய்யப்படுவனவா
யும் மிகுந்த பயனைத் தருவனவாயும் இருக்கும் புண்ணியங்
களுமுண்டு; பெரும்பிரயாசத்தினுற் செய்யப்படுவனவாயும் சிறு
பயனைத் தருவனவாயும் இருக்கும் புண்ணியங்களும்ண்டு; பா
வங்களும் இப்படியேயிருக்கும். இப்படிப்பட்ட புண்ணிய பா
வங்களைச் செய்பவர்கள் அதற்குக் கடவுளால் நியமிக்கப்பட்ட
சுகதுக்கங்களை அடைவார்கள். ஆகையால் பிரயாசமின்றி மிக
எளிதிற் செய்யப்படும் புண்ணியங்களினாலும் மோக்ஷமடை
யலாம் என்பதற்குச் சந்தேகமில்லை. சிறிதாவதுவே சில
வையில் அறையப்பட்ட மகாசண்டாளராகிய கள்வரிருவரும்

அறிவிருக்கும்வரைக்கும் அவரை நிந்தித்தார்களென்றும், பின் பு அவர்களுளொருவன் அவரைநோக்கி, கர்த்தாவே, நீர் உம் முடைய இராச்சியத்திற் பிரவேசிக்கும்பொழுது அடியேனை நினைந்தருளுமென்றான் என்றும், அதனால் அவன் மோக்ஷமடைந்தானென்றும், மத். உஎ. சச. லூக். உ௩. சஉ, ச௩, வசனங்களிற் காணப்படுகின்றது. இப்படிச் சற்றேனும் பிரயாசமின்றிச் செய்யப்படுவனவாயும் பெரும்பயனைத் தருவனவாயிருக்கும் புண்ணியங்கள் உண்டென்று உன்சமய நூலிலே காணப்படுகின்றது. பெரும்பிரயாசத்தினுற் செய்யப்படுவனவாயும் சிறுபயனைத் தருவனவாயும் இருக்கும் புண்ணியங்களை உன்சமயநூலில் வந்தவழிக்கண்டுகொள்க. ஒருவன் அற்பபாவத்தினாலே நரகடைவானெனின், அற்ப புண்ணியத்தினாலே ஒருவன் மோக்ஷமடைதலுங்கூடுமே. பாவத்தினால்வரும் துன்பம் அவனுக்கு உண்டெனில், புண்ணியத்தினால்வரும் 'இன்பமும் அவனுக்கு உண்டென்பதற்குச் சந்தேகமில்லையே.

லூக். எ. ௩௬—சஅ. பரிசேயரில் ஒருவன் தன்னுடைய போசனம் பண்ணும்படி அவரை வேண்டிக்கொண்டான். பரிசேயனுடைய வீட்டிற் பிரவேசித்துப் பந்தியிருந்தார். பரிசேயனுடைய வீட்டிலே பந்தியிருக்கிறதை அந்த ஊரிலுள்ள பாவியாகிய ஒருஸ்திரி அறிந்து, ஒருபரணியிற் சுகந்த தைலத்தைக்கொண்டிவந்து, அவருடைய பாதங்களினருகே பின்னாகின்று அழுதுகொண்டு, அவருடைய பாதங்களைக் கண்ணீரினாலே கழுவி, தந்தலைமயிரினாலே துடைத்து, அவருடைய பாதங்களை முத்தஞ்செய்து, சுகந்த தைலத்தைப் பூசிஞாள். அவரை அழைத்த பரிசேயன் அதைக்கண்டபொழுது, இவள் பாவியே. இவள் தீர்க்கதரிசியானால் தீமைத்தொடுகிற ஸ்திரி இன்னாளென்றும், இப்படிப்பட்டவளென்றும் அறிந்திருப்பார்களென்று தனக்குள் எண்ணிக்கொண்டான். அப்பொழுது யேசு அவனைநோக்கி, சீமோனே, உனக்கு ஒன்றைச்சொல்ல விரும்புகிறேனென்று சொல்ல, அவன் போதகரே, சொல்லுமென்றான். கடன்காரன் ஒருவனுக்குக்கடனாகிகள் இரண்டு பேரிருந்தார்கள்: அவர்களில் ஒருவன் ஐம்பது தைலாயக்காசம், மற்றவன் ஐம்பதுவ் கொடுக்கவேண்டியதாயிருந்தது.

அவர்கள் கொடுக்கிறதற்குத் திராணியில்லாதவர்களாயிருந்த பொழுது, இருவருக்கும் கடனைமன்னித்தான். அவர்களில் எவன் அவனிடத்தில் அதிக அன்பாயிருப்பான்; அதை எனக்குச் சொல்லென்று கேட்க, சீமோன் அவருக்குத்தரமாக மிகுதிக்கு மன்னிப்புப் பெற்றவனெனென்று நினைக்கிறேனென்றான். அப்பொழுது அவர் நீ யதார்த்தமாய்த் தீர்த்தாயென்று சொல்லி, பின்பு ஸ்திரிக்குநேரோ திரும்பி, சீமோனைநோக்கி இந்தஸ்திரியைப் பார்க்கிறாயா; நான் உன்வீட்டில் வந்தபொழுது நீ என்கால்களுக்காகத் தண்ணீரைத் தரவில்லை; இவளோ கண்ணீரினால் என்கால்களைக்கழுவி, தன் தலைமயிராலே துடைத்தாள். நீ என்னை முத்தஞ்செய்யவில்லை; நான் இங்கே பிரவேசித்ததுமுதல் இவள் 'என்பாதங்களை ஓயாமல் முத்தஞ் செய்கிறாள். நீ என் தலைக்கு எண்ணெயிடவில்லை; இவளோ சுகந்த தைலத்தை என்பாதங்களிற்பூசினாள்; ஆதலால் இவள் தான்செய்த அனேகபாவங்கள் மன்னிக்கப்பட்டதைக்குறித்து மிகவும் அன்பாயிருக்கிறாளென்று உனக்குச் சொல்லுகிறேன்; கொஞ்சமாக மன்னிப்புப் பெற்றவனெனவனோ அவன் கொஞ்சமாய் நேசிப்பானென்று சொல்லி, பின்பு அவளைநோக்கி, உன் பாவங்கள் மன்னிக்கப்பட்டனவென்றார். இவ்வாறே அற்ப புண்ணியங்களினாலே பெரும் பாதகங்களும் நிவாரணமாகுமென்றும், அனேக பாவங்களைப்பொறுத்து விடுதலே தகுதியென்றும், உன்னுடைய சமயசாத்திரத்திலே சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. அதுகண்டும், சற்றேனும் பிரயாசயின்றிச் செய்யப்பட்ட அற்ப புண்ணியத்திற்குப் பயன்கிடைக்குமா? அதுபொய்: அப்படிவிதித்த தேவனும் பொய்த்தேவன்; அப்படிச்சொன்ன சமயநூலும் பொய்நூல்; அது மெய்யாகில், உலகத்தில் உள்ள சகலரும் உள்ளநாளில் லாம் பெரும்பாதகங்களைச்செய்து, இறக்கும்போதாவிலும் அதற்குமுன்னுயினும், அப்படியொரு அற்பபுண்ணியஞ்செய்து மோகும்சோலாமே; ஒரு அற்பபுண்ணியத்தைச் செய்து மோகும் சேர்ந்து கொள்ளலாம் என்று நினைந்து சகலரும் மற்றைப் புண்ணியங்களெல்லாவற்றையும் செய்யாமல் விட்டுவிடுவார்களே; இப்படிச்சொல்லும் சமயநூல் பாவஞ்செய்

யும்படி சகலரையும் ஊவுகின்றதே; இப்படிப்பட்ட அற்பு
ண்ணியம் செய்தவனுக்கு இவ்வளவுபயனென்றால், பெரும்பு
ண்ணியத்தைச் செய்தவனுக்கு எவ்வளவு அதிகமாகியபயனு
ண்டு? அப்படிப்பட்ட புண்ணியங்கள் ஆயிரம் பதினாயிரம் ஒரு
வன் செய்தால், அவனுக்குக் கிடைக்கும் பயனுக்கு அளவில்
லையே, என்று வாயில்வந்தபடியே பிதற்றுகின்றாய். ஆன்மாக்
கள் தாம் தாம் செய்த புண்ணிய பாவங்களுக்குத்தக்க சுகது
க்கங்களை அனுபவிப்பார்களென்றும், பாவங்கள் விதிப்படி
பிராயச்சித்தம் செய்தவழி நீங்குமென்றும், பின்னர்ப்பிராயச்
சித்தஞ் செய்துகொள்வோமென நினைந்து முன்னர்ப் பாவஞ்
செய்தார் தண்டிக்கப்படுவாரென்றும், சிவசாததிருங்கள் செ
ப்புதின்றன. இப்படிச்சொல்லும் எங்கள் சமயநூலோ, எவ்வ
கைப்பட்ட பாவங்களைச்செய்தும் இறுதியிலே கிறிஸ்துவை
விசுவசித்தவர் நித்திய மோட்சத்தை அடைவாரென்றும், எ
வ்வகைப்பட்ட புண்ணியங்களைச் செய்தும் இறுதியிலே கிறி
ஸ்துவை விசுவசியாதவர் நித்திய நரகத்தை அடைவாரென்
றும் சொல்கின்ற உன்சமயநூலோ, ஆன்மாக்களைப் பாவம்
செய்யும்படி ஏவும் நூல்? நன்றாகச் சிந்தித்துணர்நதுபேசு.

எங்கள்தேவனாகிய கிறிஸ்துவை அந்தக்கள்ளன் புத்திபூர்
வமாகப் பிரார்த்தித்தபடியால் மோகூம்சேர்ந்தான்; அநதஸ்
திரியும் அவரைப்புத்திபூர்வமாக வழிபட்டதனால் அவனாடை
ய பாவங்கள் நிவாரணமாயின. உங்கள் சிவபுராணங்களிற்
சொல்லப்படும் சரித்திரங்கள் இப்படிப்பட்டனவல்லவே; சிவ
சிவ என்றுசொன்னதினாலும், விபூதி சரீரத்திலே பட்டதினா
லும், புண்ணிய ஸ்தலத்திலே சமுந்நேரம் தங்கினதினாலும்
மோகூம் சேர்ந்தார்களென்று சொல்லப்படுகின்றதே எனபா
யாகில்; கடவுள் சர்வசாமர்த்தியமுள்ளவராகையால், ஒன்றுக்
கும்பற்றாத ஒருதரும்பைநோக்கி நீ உலகமெல்லாவற்றையும்
தாங்கு என்று அருளிச்செய்யினும், அது அங்ஙனம் செய்ய
வல்லதாகும்; தாங்கென்றுணர்த்த அக்கடவுளது சத்தி தன்னி
டத்தே பதிந்திருக்கின்றமையினாலேயே, அது அங்ஙனம் வி
சேஷமுள்ளதாயிற்று. அவ்வாறே அக்கடவுளால் நியமிக்கப்
பட்ட பொருள் இடம் காலம் கிரியை என்பவைகள் எல்லாம்;

அவருடையசத்தி தங்களிடத்தே பதிந்திருக்கின்றமையால், புண்ணியப்பொருள்களும், புண்ணியஸ்தலங்களும், புண்ணியகாலங்களும், புண்ணியக்கிரியைகளும், விசேஷம் அடைந்தன. சிவசிவ அரகர சம்பு மகாதேவ என்றற் றொடக்கத்துச் சொற்களும் அவருடைய திருநாமங்களாயிருத்தலால், அவரைத்தொட்டுப் புண்ணியநாமங்களாய் விசேஷம் அடைந்தன. விபூசிருத்திராக்ஷங்களும் அவராலே தரிக்கப்பட்டமையாலும், அவருடையசத்தி தங்களிடத்திலே பதிந்தமையாலும், புண்ணியப்பொருள்களாயின. அவரைவழிபடுகின்றவர்களும் அவருக்கு அடிமைகளாயினபடியாலும், அவருடைய சத்தி தங்களிடத்தே பதிந்தமையாலும், புண்ணியவான்களாய் விசேஷமடைந்தார்கள். மத். ௨௬. ௨௬ — ௨௮. யேசு அப்பத்தை எடுத்து, துதிசெயது, அதைப்பிட்டு, சீஷருக்குக்கொடுத்து, நீங்கள் எடுத்துப் புசியுங்கள்; இதுவே என்சரீரமென்றார். பின்பு அவர் பாத்திரத்தையும் எடுத்து, ஸ்கோத்திரஞ்சொல்லி, அதை அவர்களுக்குக்கொடுத்து, நீங்கள் எல்லாரும் இதற் பானம் பண்ணுங்கள். இதுவே புதிய உடன்படிக்கைக்கேற்ப, பாவமன்னிப்புக்கென்று அனேகருக்காகச் சிந்தப்படுகிற எனனுடைய இரத்தம் என்றார். இப்படியே அப்பமும் திராட்சரசமும் உன்தேவனாலே நியமிக்கப்பட்டமையால், விசேஷமடைந்தனவென்பது உன் சமபதூரிலே காணப்படுகின்றது. அவ்வாறே நீயும் இப்பொழுது இராப்போசனம் உட்கொள்ள விரும்பி, உன்சபையார் எல்லாரும் சூழ்ந்திருப்ப, அப்பத்தையும் மதுவையும் கொண்டுவிந்து, பீடத்தின் மேலே வைத்து, உங்கள் தேவனேரோக்கி, அவைகளை ஆசீர்வதிக்கும்படி விண்ணப்பம் பண்ணினதன்மேல், அவைகள் அவராலே ஆசீர்வதிக்கப்பட்டமை புற்றி அவருடைய சரீரமும் இரத்தமுமாய் விசேஷமடைந்தனவென்று துணிந்து, நீயும் உட்கொண்டு அச்சபையாருக்கும் உட்கொள்ளக் கொடுக்கின்றாயே.

சிவசிவ அரகர என்றற்றொடக்கத்துப் பெயர்கள் சிவனுடைய திருநாமங்களாயிருக்கும் விசேஷத்தினாலே, அநதப்புண்ணியநாமங்களை நினைப்பினும், நாவியை உச்சரிப்பினும்

பிறாசொல்லக்கேட்பினும், பாவங்கள் நீங்கிப் புண்ணியங்க ளுண்டாம். கிறிஸ்துசமயத்திலே பிரவேசியாதவர்களும் கிறி ஸ்துவின் நாமத்தைச்சொல்லி, பிசாசுகளை ஒட்டினார்களென று, மாற்கு. ௧. ௩௮. வசனத்தினாலும், லூக். ௧. ௪௧-ம். வச னத்தினாலும், தோன்றுகின்றது. அப்பிசாசுகளையோட்டினவ ராகள் கிறிஸ்துவை விசுவசியாதவர்களாகையால், அவருடைய நாமத்தினது விசேஷத்தினாலேயே அப்பிசாசுகள் பீயந்தோ டின என்பது. சங். ௧௬. ௩. “மகத்துவமும்பயங்கரமுமா ன உமதுநாமத்தை அவர்கள் துதிப்பார்களாக; அது பரிசுத தமுள்ளது” என்னும்வசனத்தினாலே விளங்குகின்றது.

விபூகி ருத்திராக்ஷங்கள் சிவனால் அணியப்பட்ட விசே ஷம் உடையன ஆதலால், அந்தப் புண்ணியப் பொருள்களைத் தரிக்கின்றவர்களுடைய பாவங்கள் நீங்குகின்றன. பன்னிர ண்டுவருஷமாகப் பெரும்பாடு உடையவளாய், அனேகவை த்தியரிடத்தில் மிகவருத்தப்பட்டு, தனக்குண்டான யாவை யும் செலவழித்துச் சற்றாயினும் சொஸ்தமடையாமல் மிக மெலிவடைந்த ஒருஸ்திரி யேசுவைக்குறித்துக் கேள்விப்பட்டு ப்போய், அவருடைய வஸ்திரத்தைத் தொட்டவுடனே, அவ ளுடைய இரத்த ஊறல் நின்றுபோயிற்று. அவள் உபத்திரவ ம் நீங்கி, ஆரோக்கியமடைந்தனள் என்று மாற்கு. ௫. ௨௫. —௨௬. வசனங்களிலே சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. அவள் அந்த வஸ்திரத்தைத்தொட்ட உடனே நோய்நீங்கினமையால், அவ்வஸ்திரத்தினது விசேஷத்தினாலேயே அவருடைய நோ ய் நீங்கிற்றென்று தோன்றுகின்றது.

இலீஷா என்பவன் யோர்தான் நதிக்கரையிலே நின்று கொண்டு, இலீசாவிலுடைய மேலங்கியினாலே சலத்தை அடி க்க; அது இருபுறமும் ஒதுங்கிப் பிரிவுபட்டது; இலீஷாகட ர்துபோனான் என்று, ௨. இரா. ௨. ௨௩, ௨௪. வசனங்களி லே சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. இதனால், அந்தவஸ்திரத்தின து விசேஷத்தினாலேயே அந்நதி இலீஷாவுக்கு வழிவிட்டது எனக் கண்கின்றது. இப்படியே, புண்ணியஸ்தலம், புண் ணியாலம், புண்ணியக்கிரியை முதலியவைகளின் விசேஷத் தினாலே பாவம்நீங்கினமை வந்துழிவந்துழிக் கண்டுகொள்க.

கிறிஸ்துவனுடைய சீஷர்கள் அவருடைய நாமத்தைச் சொல்லி, பிசாசுகளை ஒட்டினமையைக்கண்டு, கிறிஸ்துசமயத்திற் பிரவேசியாதவர்கள் தாங்களும் அப்படியே அவருடைய நாமத்தைச்சொல்லில், ஒருபோது பிசாசுகள் நீங்குமென்று விசுவசித்துச் சொன்னமையினாலேயே பிசாசுகளோடின; பன்னிரண்டுவருஷமாகப் பெரும்பாடுள்ள அநதஸ்திரி அவ்வஸ்கிரத்தைத் தொட்டால் தான் சொஸ்தம் அடைவாளென்று விசுவசித்துத் தொட்டதினாலேயே சொஸ்தம் அடைதாள்; உங்கள் சிவபுராணங்களிற் சொல்லப்படும் சரித்திரங்கள் இப்படிப்பட்டன அல்லவே; இன்னதுசெய்தால் பயனுண்டென்று விசுவசியாதருக்கவும், விபூதி ருத்திராக்ஷம் தீர்த்தம் முதலியவைகள் சரீரத்திற்பட்டமையால் மோக்ஷம் சேர்ந்தார்களென்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றதே என்பாயாகில்; நனது சொனனாய்; சிரத்தையே பூரமதருமம் என்றும், சிரத்தையே சமஸ்த புண்ணியங்களுக்கும் மூலம் என்றும், புண்ணியங்களெல்லாம் அச்சிரத்தையோடு கூடிய வழியே பயன்படுமென்றும், அச்சிரத்தையோடு கூடாவழியும், ஒருவாறு தத்தம் விசேஷங்களுக்குத் தக்க பயன்களைப் பிறப்பியாது விடா என்றும், எங்கள் சமயநூல்கள் சாற்றுகின்றன. ஆகையால, இதுபுண்ணியப்பொருள் இதைத்தொட்டால் பாவம்நீங்கிப் புண்ணியம் உண்டாம் என்று விசுவசியாதிருப்பினும், அப்பொருள் ஒருவனுடைய சரீரத்திற்பட்டால், அப்பொருளின் விசேஷத்துக்குத் தக்கபயன் அவனுக்குக்கிடைக்கும் என்பதற்குச் சந்தேகமில்லை. அப். ௫. ௧௫, ௧௬. பிணியாளிகளைப் படுக்கைகளிலும், கட்டில்களிலுங்கிடத்தி, பேதுருநடந்து போகையில் அவனுடைய நிழலாகிலும் சிலநிழற்படும்படி, அவர்களை வெளியே வீதிகளிற்கொண்டிவந்து வைத்தார்கள். நான்குதிசையிலுமுள்ள பட்டணங்களிலும் நின்று திரளானசூகன், பிணியாளிகளையும், அசுத்த ஆவிகளால் வாதிக்கவர்களையும் யெருஷலேமுக்குக் கொண்டிவந்தார்கள்; அவர்கள் எல்லாரும் சொஸ்தமாக்கப்பட்டார்கள். ஷெ. ௧௬. ௧௨. பவுலுடைய சரீரத்திலிருந்த வேர்வைப்பரிவுட்டங்களைப்போக்கவும், விபாதிபுள்ளவர்களிடத்தில் கொண்டிவர, உபாதி

(646)

கள் அவர்களைவிட்டு நீங்கிப்போயின; துவட்ட ஆவிகளும் அவர்களினின்றும் புறப்பட்டன. இந்த நோயாளர்களுள் அனேகர் சன்னிமுதலிய வியாதிகளினாலும் பிசாஜினாலும் முழுமையும் அறிவிழந்திருப்பார்களே; அப்படி அறிவிழந்து கிடப்பவர்கள் பேதுருவினுடைய நிழல்தங்கள்மேற்பட்டால் தாங்கள் சுஸ்திமடைவார்களென்றும், பவுலுடைய வேர்வைப்பரிவட்டங்களும் கச்சுக்களும் தங்கள்மேற்பட்டால் தாங்கள் சுஸ்தமடைவார்களென்றும் விசுவசித்தல் கூடாதே; அவர்களுள் அநேகர் அறிவிழந்திருப்பார்களென்பது புதிய உடன்படிக்கையிற் சொல்லப்பட்ட சரித்திரங்களால் விளங்கும்.

இவர்கள் பேதுருவினுடைய நிழல் தங்களமேற் பட்டால் சுஸ்தமடைவார்களென்றும், இவர்கள் பவுலினுடைய வேர்வைப் பரிவட்டங்களும் கச்சுக்களும் தங்கள்மேற் பட்டால், சுஸ்தமடைவார்களென்றும், பிறராயினும் விசுவசித்து அங்ஙனம் செய்தமையால், அவர்களைப் பிடித்தவியாதிகளும் பிசாசுகளும் நீங்கின; உங்கள் சிவபுராணங்களிற் சொல்லப்படும் சரித்திரங்கள் இப்படிப்பட்டன அல்லவே; மகாபாதகனாகிய ஒருவனுடைய எலும்புகளில் ஒன்றை ஒருகழுகு கொண்டு போய்க் கங்கையிலே போட்டதனால், அவன்மோட்சம் சேர்ந்தானென்றும், காவேரிநதிக்கரையிலே கிடந்த ஒருவன்மேல் ஒருநிவலை தெறித்ததனால் அவனுடைய பைத்தியம் நீங்கிற்றென்றும், சுவத்திலே விபூதிபட்டதனால் அவ்வான்மா மோட்சம் சேர்ந்ததென்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றதே என்பாயாகில், அவைகளெல்லாம் அப்புண்ணியப்பொருள்களின் விசேடத்தினாலேயே நிகழ்ந்தன. ஒருசுவத்தைச் சிலரடக்கும்படி கொண்டுபோம்பொழுது, பகைஞருடைய டேசனைகளைக் கண்டு பயந்து, இலீஷாவின் பிரோதவறையில் அந்தச்சுவத்தை எறிந்துவிட, அது இலீஷாவின் எலும்புகளின் மேலே பட்டதனால், உயிர்பெற்றெழுந்து காலுன்றிக்கொண்டு நின்றது என்று, உ. இரா. யு. உக. வசனத்திற் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. இலீஷாவினுடைய எலும்பைத்திண்டினால் தான் உயிர்பெற்று எழும்புமென்று அந்தச்சுவம் விசுவசித்தல்கூடுமா? கூடாதே. அதைச் சுமந்துகொண்டு போனவர்களாயினும் விசுவசித்தா

ர்களா? இல்லையே. இப்படி உன்சமயசாத்திரத்திற் சொல்லப்பட்டவைகள் உனக்கு நியாயமாகத் தோன்றுவது என்னை? இவைகளெல்லாவற்றையும் உன் சமயசாத்திரத்திலே நீவாசித்திருந்தும், பிறசமயநூல்களிலே அவ்வாறு சொல்லப்பட்டிருக்கும் சரித்திரங்களைப் பொய்யென்று தூஷிப்பது என்னை?

சிவசின்னதாரணம் சிவபூசை சிவமந்திரசெபம் முதலிய சிவபுண்ணியங்களினாலே பயன் இல்லையென்று, உங்களாலே மெய்க்கூடுகளென்று பேசப்படும் பட்டணத்துப்பிள்ளையார் சிவவாக்கியர் தாயுமானசுவாமிகள் முதலியோர்கள் பேசுவதேது? என்பாயாகில், “நீற்றைப் புனைந்தென்ன நீராடப் போயென்ன நீமனமே-மாற்றிப் பிறக்க வகையறிந் தாயில்லை மாமறைநா - லேற்றிக் கிடக்கு மெழுகோடி மந்திர மென்னகண்டா-யாற்றிற் கிடந்துந் துறையறி யாம லலைகனறையே.” எ-ம் “சொல்லினுஞ் சொல்லின் முடிவிலும் வேதச் சுருகியிலும், மல்லினு மாசற்ற வாகாயந் தன்னினு மாய்ந்து விட்டோ-நில்லினுமன்ப ரிடத்திலும் மீசு னிருக்குமிடம் - கல்லினுஞ் செம்பினு மோவிருப் பானெங்கள் கண்ணுதலே.” எ-ம் “எட்டுத திசையும் பதினாறு கோணமு மெங்கு மொன்றாய்-முட்டித் ததும்பி முளைத்தோங்கு சோதியை மூடொல்லாக்-கட்டிச் சுருட்டித்தம் கக்கத்தில் வைப்பர் கருத்தில்வையா-பட்டப் பகலை யிரவென்று கூறிடும் பாதகரோ.” எ-ம் “ஆரூரரிங்கிருக்க வவ்வூர்த் திருநாளென்-தூரூர்க டோறு முழுவீர்-நேரே- யுளக்குறிப்பை நாடாத ஆமர்கா ணீவீர்-விளக்கிருக்கத் தீத்தேழி வீர்.” எ-ம் கூறிய பட்டணத்துப்பிள்ளையார்தாமே “ஐயந் தொடர்ந்து விழியுஞ் சொருகி யறிவழிநது-மெய்யும்பொய் யாகி விடுகின்ற போதொன்று வேண்டிவன் யான் - செய்யந் திருவொற்றி யூருடை யீர்திரு நீறுமிட்டுக்-கையுந் தொழப்பண்ணி யைந்தெழுத் தோதவுங் கற்பியுமே.” எ-ம் “ஊரீ ருமக்கொ ருபதேசங் கேளு முடம்படங்கப்-போரீர் சமணைக் கழுவேற்று நீற்றைப் புறந்திண்ணையிற்-சாரீ ரனநதலைச் சுற்றத்தை நீங்கிச் சகலகைக்க-வேரீ ருமக்கவர் தாமே தருவ ரிணையடியே.” எ-ம் “அஞ்சக் கரமெனுங் கோடா லி கொண்டிந்த வைம்புலனும்-வஞ்சப் புலக்கட்டை வேரற

வெட்டி வளங்கூள்செய்து - விஞ்சத்திருத்திச் சதாசிவமென்
கின்ற வித்தையிட்டுப்- புன்செய்க்களைபறித்தேன் வளர்த்தே
ன் சிவபோகத்தையே." எ-ம் "நாய்க்குண்டுதெண்டி நமக்
குண்டுபிச்சை நமனைவல்ல - வாய்க்குண்டு மந்திரபஞ்சாட்
புர மதியாமல்வரும் - பேய்க்குண்டுநீறு திகைப்புண்டிரின்ற
பிறவிப்பிணி - நோய்க்குண்டு தேசிகன்றன்னருணைக்கங்க
ணைக்குதற்கே." எ-ம். "உரைக்கைக்குரல்ல திருவெழுத்தை
ந்துண் டிரைப்படியே - செருக்கித்தரிக்கத் திருநீறுமுண்டி
தெருக்குப்பையிற் - றரிக்கக்கரித் துணியாடையுமுன் டெந்
தச்சர்சியிலு - மிரக்கத்துணிநது கொண்டுன்குறைவேது
மெனக்கில்லையே." எ-ம். "நல்லாயெனக்கு மனுவொன்று
தந்தருண் ஞானமிலாப் - பொல்லாவெனைக் கொன்றுபோ
டும்பொழு தியல்புகைசெபஞ்சொல்லார்நற் கோயினியமம்
பலவகைத்தோத்திரமு - மெல்லாமுடிந்தபின் கொல்லுகண்
டாய் கச்சியேகம்பனே." எ - ம் "நல்லாரினக்கமு நின்ன
சைநேசமு ஞானமுமே - யல்லாதுவேறு நிலையுளதோ வக
மும்பொருளு-மில்லாளுஞ்சுறறமு மைந்தரும்வாழ்வு மெழி
லுடம்பு - மெல்லாம்வெளிமயக்கே யிறைவாகச்சி யேகம்ப
னே." எ - ம் "அடியாருறவு மரன்புகைநேசமு மன்புமன்
திப்-படிமீதில்வேறு பயனுளதோ பங்கயன்வகுத்த-குடி
யானசுற்றமுந் தாரமும்வாழ்வுந் குசக்கலங்க- டடியாலடி
யுண்ட வாறெக்குமென் நினஞ்சார்ந்திலரோ." எ - ம் "சுட
ப்படுவாரதியார் புரமூன்றையுஞ் சுட்டபிரான் - திடப்படு
மாமகிற் நென்னொற்றியூரன நெருப்பரப்பி - னடப்பவர்
பொற்பத நந்தலைமேற்பட நன்குருண்டி - கிடப்பதுகாண்ம
னமே விதியேட்டைக் கிழிப்பதுவே." எ-ம் "சொக்கிட்டர
மனைப் புக்குப் பிருடிய துட்டர்வந்து - திக்குற்றமன்னரை
க் கேட்பதுபோற் சிவநிந்தைசெய்து - மிக்குக்குருலிங்க ச்
ங்கமநிந்தித்து தீடிச்சிக்கு - மெக்குப்பெருத்தவர்க் கெ
ன்சொல்லுவேன். கச்சியேகம்பனே." எ - ம், கூறினார். மற்
றை ஞானிகள் வாக்கியமும் இப்படியே இருக்கும். இப்
படி இரண்டையும் ஒருவர்தாமே திருவாய்மலர்ந்தருளின
மையால், அவைகள் ஒன்றை ஒன்றழிக்க மாட்டீரோம்; அத்

ற்குச் சமாதானமிருத்தல் வேண்டும்; ஒன்றை ஒன்று அழிப்
பினும், முன்னர்த் தழுவியதற்கும் பின்னர்த் தள்ளியதற்கும்
காரணம் இருத்தல்வேண்டும் என்று பெரியோர்களிடத்திற்
கேட்டறிதல்வேண்டும். அப்படிக்கேட்டறியாமல், எங்கேயாயி
னும் ஒருசெய்யுளை எடுத்துக்கொண்டு, சைவசமயிகளே, இங்
தச்செய்யுள் இப்படிச் சொல்லியிருக்க; நீங்கள் ஏன் இப்படிச்
செய்கின்றீர்கள்? அது பெரிய தப்பு, தப்பு என்று சொல்லிக்
கொண்டு திரிகின்றாய். வியாதி நீங்கும்படி மருந்துண்பவ
னொருவன் வைத்தியசாத்திரத்தில் விதித்தவாறே அனுபானத்
தோடு உண்ணுமையையும் அவபத்தியங்களைத்தள்ளிப் பத்திய
ங்களைக்கொள்ளாமையையும் வைத்தியசாத்திரம் வல்லானொ
ருவன் கண்டிரங்கி, நீ உண்ணும் இம்மருந்தினுற் பயன்யாது?
என்றக்கால், அவனுக்கு அம்மருந்துண்ணற்கவென்பது கரு
த்தன்றாம்; அதுபோல, மலபரிபாகம் வரும்படி கிரியைகளை
ச்செய்வோர் சிவசாத்திரத்தில் விதித்தவாறே அன்பொடு செ
ய்யாமையையும் கொலைமுதலிய பாவங்களைத்தள்ளி இரக்க
ம் முதலிய புண்ணியங்களைக் கொள்ளாமையையும் சிவசாத்
திரம் வல்லார் கண்டிரங்கி, நீர் செய்யும் இக்கிரியைகளாற் பய
ன்யாது? என்றக்கால், அவருக்கு அக்கிரியைகளைச் செய்யற்க
வென்பது கருத்தன்றாமென்றறிக. இன்னும், சிவாகமங்களி
லே சொல்லப்படும் பாதங்கள் சரியை கிரியை யோகம் ஞா
னம் என நான்காம். அவற்றுள், முன்னையமூன்றும் பொது
ப்படக் கிரியைகளெனவேபடும். இந்நான்கினுள்ளும், சரியை
யின்றிக் கிரிபையும், கிரியையின்றி யோகமும், யோகமின்
றி ஞானமும், கைகூடாவாம். அது “விரும்புஞ்சரியைமுதன்
மெய்ஞ்ஞான நான்கு— மரும்புமலர்காய்கனிபோலன்றோ ப
ராபரமே.” என்னும் தாயுமானசுவர்மிகள் திருவாக்கால் உண
ர்க. இந்தஞானத்தாலடையப்படுவது பரமுத்தியாகிய சிவசா
யுச்சியமாம். கிரியைகளினாலே அடையப்படுவது பதமுதநி
யாம். அப்பதமுத்தி பலபேதப்படும். கிரியைகளைச்செய்து அ
ததற்கேற்ற பதமுத்திகளைப்பெற்றுப் போகம்புசித்தவர்கள்,
திரும்பப் பூலோகத்திலேவந்து சென்மித்து, இருவினையொப்
பு மலபரிபாகத்தினாலே சிவஞானத்தைப்பெற்று, சிவசாயுச்

சியத்தை அடைவார்கள். பட்டணத்துப்பிள்ளையார் முதலியோர் இப்படிப்பட்ட பெருஞ்சிறப்பினதாகிய சிவஞானத்தைப்பெற்றவர்கள். அவர்கள், அச்சிவஞானமே பரமுத்திசாதனமென்றும், கிரியைகளெல்லாம் அதற்குக் கருவிகளென்றும், உணர்ந்து அக்கிரியைகள் வாயிலாகச் சிவஞானத்தைப்பெற முயலாது, அக்கிரியைகளையே பொருளெனக்கொண்டு களிப்பாராக்கண்டிரங்கி, இகழ்ந்தாரென்க. ஆதலால், சிவஞானத்தைக்குறித்துக் கிரியைகள் கீழ்ப்பட்டன என உணர்ந்துதலே அவர்களுக்குக் கருத்தாம். அஃதன்றி, அச்சிவஞானத்துக்கு இன்றியமையாகக் கருவியாகிய அக்கிரியைகளைச் செய்யற்க என்பது கருத்தன்றும். இவ்விரு சமாதானமும் ஏறகுமிடமறிந்துகொள்ளப்படும்.

தீர்த்தமாடுதல் முதலிய புண்ணியங்களினாலே பாவந்தேயுமெனில், அப்புண்ணியங்களைச் செய்தவர்களிடத்திலே கோபம்முதலிய தூர்க்குணங்கள் மாறுதிருக்கக் காண்கின்றேனே; அவர்கள் மீளவும் பாவம்செய்கின்றார்களே என்பாயாகில்; எங்கள் சமயநூலிலே விதித்தவிதிவறாமல் சிவன்மேல்வைத்த அன்பினுடனே அப்புண்ணியங்களைச் செய்பவர்களை அனேகர் ஒருவருஷத்தினுள்ளே உலகப்பற்றுக்களை முற்றவெறுத்து வனவாசம்பண்ணித் தவம்செய்யக் காண்கின்றோம். இந்தப்புண்ணியம் செய்பவர்களெல்லாரும் இப்படி ஏன் ஆகவில்லை? என்பாயாகில்; எங்கள் உள்ளத்திலே பரிசுத்தரூபி புகுந்துவிட்டது என்றுசொல்லி, உன்சமயவிதிப்படி ஸ்நானம் பெற்று, இராப்போசனங் கையேற்பவர்கள் அனேகர் கொலைகளவு பிறர்மனைநயத்தல முதலிய பலபெரும்பாவங்களைச் செய்யக்காண்கின்றோமே; கோபம் முதலிய தூர்க்குணங்களெல்லாம் அவர்களிடத்திலே மேன்மேலும் பெருகி வளர்கின்றனவே. அதுவுமன்றி, உன்சமயாசாரியர்கள், நாம்பரிசுத்தரூபினாலே லௌகிக ஆசைகளையும் சகலபாவங்களையும் வெறுத்துத்தள்ளி நவீனசிருட்டராய்த் தெய்வத்தன்மையோடு கூடியிருந்து நாள்களின்றோம் என்று கள்ளஞானம்பேசுகின்றார்களே. இவர்களுள், எவன் கிறிஸ்துநாதர்கூறியவாறே முத்திவிக்கினமாகிய, மண்ணுசை பொன்னுசை பெண்ணுசை

சை என்னும் லௌகிக ஆசைகளைச்சிறிதாயினும் வெறுத்து விட்டவன்? இவர்களுள் எவன் ஒருமாசமேனும் ஒருவாரமேனும் ஒருநாளேனும் ஒருநாழிகையேனும் மனம்வாக்குக்காய ங்களினாலே பாவஞ் செய்யாது ஒழிந்தவன்? இப்படியே நீங்கள் உங்களுள்ளேதானே பெருங்குற்றங்களை வைத்துக்கொண்டு, பிறரைவேண்டியவாறே தூஷிப்பது என்னை? மத். எ. க—ரு. “நீங்கள் குற்றம் சுமத்தப்படாமலிருக்கவேண்டில், பிறர்மேல் குற்றஞ்சுமத்த வேண்டாம்: நீங்கள் குற்றஞ்சுமத்துவதுபோலக் குற்றஞ்சுமத்தப்படுவீர்கள். நீங்கள் அளக்கும அளவினால், உங்களுக்கும் அளப்பார்கள். உன்கண்ணிலுள்ள உத்திரத்தை! உணராமல், உன்சகோதரனுடைய கண்ணிலிருக்கிற சிராயைப்பார்க்கிறது என்ன? உத்திரம் உன்கண்ணிலிருக்க, நீ உன் சகோதரனைநோக்கி, உன்கண்ணிலுள்ள சிராயை எறித்துவிடுகிறேன் இடங்கொடு என்றுசொல்வதென்ன. கபடியே, முன்பு உன்கண்ணிலுள்ள உத்திரத்தை நீக்கிவிடு; அப்பொழுது உன் கண்டெளிய, நீ உன் சகோதரனுடைய கண்ணிலுள்ள சிராயை எறித்துவிடுவாய்.” இவ்வசனங்களை அறிந்தும் மறந்தனிர்போலும். இன்னும், உலகப் பொருள்களெல்லாம் அரித்தியமென்றும், அவற்றின்மேல் ஆசையை ஒழித்தல்வேண்டும் என்றும், சனங்களுக்குப் புத்தி சொல்லித் திரிகின்றவர்கள் தாங்கள் அவ்வாறு நடவாது என்னை? இஃதெல்லாம் பணத்தைச்சம்பாதித்துப் பெண்டிர் பிள்ளைகளுடனே உண்டுடுத்து வாழ்ந்திருத்தல்வேண்டும் எனவும் அபேட்சையினாலே எடுத்தவேஷமென்று கண்ணின்றது.

ஆன்மாக்கள் தாம்தாம்செய்த புண்ணியபாவங்களுக்கு ஏற்புச் சுவர்க்க நரகங்களிலே ஈகத்துக்கங்களை ஒருவர்கூடவும் ஒருவர் குறையவும் அனுபவிப்பார்கள்என்று சொல்லலாமா? என்பாயாகில்; ஒருவன் ஒருவனைத்துக்காகச் சொல்லியபொய்யும், ஒருவன் ஒருவனைக்கொன்ற கொலையும், ஒருவன் ஒரு பெண்ணுடன்செய்த வியபிசாரமும், ஒருவன் ஓரிளநீரைத்திருடியகளவும், ஒருவன் ஒருவனைக் கழுதை என்று சொல்லிய நிரதையும், ஆகிய பலபல வருக்கமான பாவங்களெல்லாம் சுமமாகிய பாவங்களென்றும், அப்பாவங்களைச் செய்தவர்க

ளெல்லாருக்கும் சமமாகிய தண்டம் கிடைக்குமென்றும் சொல்வதுதகாது. இன்னும், ஒருவன் ஒருவேசையுடன்செய்த வியபிசாரமும், ஒருவன் ஒருகண்ணிகையுடன்செய்த வியபிசாரமும், ஒருவன் பரதாரத்துடன்செய்த வியபிசாரமும், ஒருவன் குருபத்தினியுடன்செய்த வியபிசாரமும், ஒருவன் சகோதரியுடன்செய்த வியபிசாரமும், ஒருவன் மாதாவுடன்செய்த வியபிசாரமும், ஒரேவருக்கமாயிருப்பினும், அவைகளெல்லாம் சமமாகியபாவங்கள் என்றும், அப்பாவங்களைச்செய்த ஆடவர்கள் எல்லாருக்கும் சமமாகிய தண்டம் கிடைக்குமென்றும், சொல்வது தகாது. இப்படியே பாவங்களிலே பலவேற்றுமை உண்டி. புண்ணியங்களையும் அவ்வாறே பகுத்துணர்தல் வேண்டும். நீ இதனைச் சற்றையினும் ஆராய்ந்தறியாமல், ஒரு அற்பபாவத்தைச் செய்தவனும், அனேகம் பெரும்பாவங்களைச் செய்தவனுமாகிய இருவரும் சமமாகியதண்டத்தை அடைவார்கள் என்று சொல்வது தப்பு. சிற்றறிவினையுடைய அரசர்களுக்கும் குற்றம்செய்தவர்களை அவரவர்செய்த குற்றத்துக்கு ஏற்பத் தண்டிக்கின்றார்கள். குற்றஞ் செய்தவர்கள் எல்லாருக்கும் சமமாகிய தண்டத்தை விதிக்கும் அரசனைக் கண்டிமிரேம், கேட்டுமிரோம். எங்காயினும் ஓரச்சன் அவ்வாறு தண்டம்விதிக்கில், அவனை நீதியினென்றும் கொடுங்கோலரசனென்றும் உலகத்தார் யாவரும் பேசுவார்களே. சிற்றறிவினையுடையவர்களும் நீதியில்வழுவக் கூடியவர்களும் ஆகிய பசுக்கள்தாமும் பகுத்தறிந்து அவரவர்செய்த குற்றத்துக்குத்தகுந்த தண்டம் விதிப்பார்களாயில், முற்றறிவினையுடையவரும், நீதிவழுவாதவரும் சர்வசேவதயாபரருமாகிய கடவுள் அவரவர்செய்த குற்றங்களைப் பகுத்தறியாமல், இரக்கமின்றி எல்லாரையும் சமமாகத் தண்டிப்பாரா? தண்டியாரோ.

மத். டி.உ. ௩௧. “மனுஷர்செய்யும் எந்தப்பாவமும், தாஷணமும், மனுஷருக்கு மன்னிக்கப்படும்; பரிசுத்தாவிக்கு விரோதமான பாவமோ மன்னிக்கப்படுவதில்லையென்று நான் உங்களுக்குச்சொலுகிறேன்.” இதனால், பாவங்களில் வேற்றுமையுண்டென்பதே உன்சமயத்துற் கருத்தென்று தோன்று

கின்றது. புண்ணியங்களிலும் அவ்வாறே வேற்றுமை உண்டென்பதை உன்சமயநூலில் வந்தவழிக்கண்டுக்கொள்க.

யோசு. நு. யச. “நான்யெகோவாவின் சேனைக்கதிபதியாய் வந்திருக்கிறேன் என்றார்.” மத். க. உய். “கர்த்தருடையதுதன்.” இவைகளினாலே, மோட்சவாசிகள் ஒருவரினுமொருவர் அதிகமகத்துவமும் அதிகாரமும் உடையார்களென்று தோன்றுகின்றது. மத். யசு. உஅ. “யேசு அவர்களைநோக்கி புதுச்சிருஷ்டி தோன்றுங் காலத்தில், மனுபுத்திரன் தமது மகிமையுள்ள சிங்காசனத்தில் வீற்றிருக்கும்பொழுது, என்னைப் பின்சென்றுவந்த நீங்கனும், இஸ்ரவேலராகிய பன்னிரண்டு வயிசத்தாருக்கு நியாயத்தீர்ப்புக் கொடுக்கும்படி, பன்னிரண்டு சிங்காசனங்களில் வீற்றிருப்பீர்களென்று மெய்யாய உங்களுக்குச்சொல்லுகிறேன்.” இதனால், மோட்சத்திலே மற்றவர்களுக்கு நியாயத்தீர்க்குமதிகாரமும் மகத்துவமும் இவர்களுக்கு உண்டென்று காண்கின்றது. வெளி. யச. ௧—௪. பின்பு நான்பார்க்கையில், சீயோன்மலையின்மேல் ஆட்டுக்குட்டியாணுவரும், அவரோடே அவருடையபிதாவின்நாமம் தங்கள் தங்கள் நெற்றிகளில் எழுதப்பெற்ற இலட்சத்து நாற்பத்தினாலாயிரம்பேரும் நிற்கக்கண்டேன். அன்றியும், சலராசியின் இரைச்சல்போலவும், மகா இடியின் முழச்சம்போலவும், பரமண்டலத்திருந்துண்டாகிய ஒருசத்தத்தைக் கேட்டேன், நான்கேட்டசத்தம், தங்கள் சுரமண்டலங்களைவாசிக்கிற சுரமண்டலக்காரருடைய ஓசையைப்போலிருந்தது. அவர்கள் அந்தச்சிங்காசனத்துக்கு முன்பாகவும், நாலு பிராணிகளுக்கும் முதியோருக்கும் முன்பாகவும் ஒருபுதுப்பாட்டைப்பாடினார்கள்: அந்தப்பாட்டு, உலகத்திலிருந்து மீட்டுக்கொள்ளப்பட்ட அந்த இலட்சத்து நாற்பத்தினாலாயிரவாயன்றி வேறொருவருங் கற்றுக்கொள்ளக்கூடாததாயிருந்தது. இவர்களே ஸ்திரிகளால் தங்களை அசுசிப்படுத்தாதநிறையுடையவர்கள். இவர்களே ஆட்டுக்குட்டி என்கேபோனாலும் அதைப்பின்பற்றுகிறவர்கள். இவர்களே மனுஷரிலிருந்து மீட்டுக்கொள்ளப்பட்ட தேவனுக்கும் ஆட்டுக்குட்டிக்கும் முதற்பலனானவர்கள். இவ்வசனங்களிலே, “இலட்சத்து நாற்பத்துநாலாயிரம்பேர்” என

விசேடித்துத் தொகைகுறித்ததினாலும், “அவர்கள் ஒருபுது
ப்பாட்டைப்பாடினார்கள். அந்தப்பாட்டி அந்த இலட்சத்துநா
ற்பத்தினுலாயிரவாயென்றி வேறொருவருங் கற்றுக்கொள்ள
க் கூடாததாயிருந்தது.” என்று மோட்சத்திலிருந்த மஹவ
ர்களை விலக்கி, இவர்களை விதந்துகூறினமையாலும், “தேவ
னுக்கும் ஆட்டுக்குட்டிக்கும் முதற்பலன்னவர்கள்” எனவே
மோட்சத்தில் இரண்டாம் பலமானவர்களும் உண்டென்பது
பெறப்படுதலாலும், மோட்சவாசிகளுள் வேற்றுமை உண்டு
ன்று காண்கின்றது. லூக். யக-ம் அதிகாரத்திலே ஒரு இரூ
த்தல் திரவியத்தைக்கொண்டு பத்திரூத்தல் ஆதாயம்பண்
ணினவன் பத்துப்பட்டணங்களுக்கு அதிகாரியானான் என்று
ம். ஐந்து இரூத்தல் ஆதாயம்பண்ணினவன் ஐந்துபட்டணங்
களுக்கு அதிகாரியானான் என்றும், சொல்லப்பட்டிருக்கின்ற
து. இதனால், ஆன்மாக்கள் மோட்சத்திலே தாம்தாம்செய்த
புண்ணியங்களுக்குத்தக்க மேன்மையும் இன்பமும் பெறுவா
ர்களென்று தோன்றுகின்றது.

மத். யக. உச-“நியாயத்தீர்ப்புநாளில் உன் நிலைமையிலும்,
சோதோம்தேசத்து நிலைமை சகாயுமாயிருக்குமென்று நானு
னக்குச் சொல்லுகிறேன் என்றார்.” லூக். யஉ. சஎ. சஅ.
“தன் எசமானனுடைய சித்தத்ததை அறிந்தும், ஆயத்தமாயி
ராமலும், அவனுடைய சித்தத்தின்படி செய்யாமலும் இருக்கி
ற பணிவிடைக்காரன் பல அடிகள் அடிக்கப்படுவான். அறியா
மலிருந்து, அடிகளுக்கு ஏற்றவைகளைச்செய்கிறவனோ சில அ
டிகள் அடிக்கப்படுவான்.” உபா. யக. உக. “கண்ணுக்குக் க
ண்ணும், பல்லுக்குப் பல்லும், கைக்குக் கையும், காலுக்குக்கா
லும், பிரதியாகவேண்டும்.” இவைகளினாலே, அவரவர் பாவ
த்துக்குத்தக்கதண்டம்விதிக்கப்படுமென்றுதோன்றுகின்றது.

ஆன்மாக்கள் தாம்தாம்செய்த பாவத்துக்கு ஏற்ப நரகத்
திலே துன்பம் அனுபவிப்பிடும், அதனை நித்தியமும் அனுப
விப்பதேயன்றி, இடையிலே அந்நரகத்தினின்றும் மீளுவார்
களென்பது நியாயமா? என்பாயாகில், தந்தைதாயர்கள் தங்
கள்பிள்ளைகளையும், அரசர்கள் தங்கள் பிரஜைகளையும், தாங்
கள்கூறிய நீதிமார்க்கத்திலே நடவாமைகண்டு தண்டித்தல்,

அவர்கள்மேலே வைத்த அன்பினாலேயாம்; அதுபோல, கடவுள் தாம் அருளிய வேதாகமங்களிலே விலக்கப்பட்ட பாவங்களைச் செய்த ஆன்மாக்களைத் தண்டித்தல், அவர்கள்மேல்வைத்த கிருபையினாலேயாம். ஆதலால், அத்தந்தைதாயர்களும் அரசர்களும், பிள்ளைகளையும் பிரஜைகளையும், அவரவர்செய்த குற்றத்துக்குத்தக்க கால எல்லைகுறித்து, தண்டித்துப் பயப்படுத்தி, முன்புசெய்த குற்றங்களை அநதத் தண்டனையினாலே ஒழித்து, நீங்கள் முன்போலக் கெட்டுப்போகாமல் இனி நீதிமார்க்கத்திலே நடவுங்களென்று புத்திசொல்வதுபோல, கடவுளும் அவ்வான்மாக்களை அவரவர்செய்த பாவத்துக்குத்தக்க கால எல்லைகுறித்துத் தண்டித்துப் பயப்படுத்தி, முன்புசெய்த பாவங்களை அநதத்தண்டனையினாலே ஒழித்து, நீங்கள் முன்போலக் கெட்டுப்போகாமல் இனிவேதாகமவழியிலே நடந்து உய்யுங்களென்று அருளுவார்; ஆகையால், நரகத்தினேவிழுந்த ஆன்மாக்கள் தத்தம் பாவங்களுக்கேற்பக் குறித்த காலவெல்லை வரைக்குமே துக்கத்தை அனுபவிப்பார்கள் என்பதற்கும், அதன்பின்னர் அந்நரகத்தினின்றும் மீளுவார்கள் என்பதற்கும், சுநதேகமில்லை. ஒருவன் தான்செய்த குற்றத்தினிமித்தம் அரசனாலே விதிக்கப்பட்ட தண்டத்தைக் குறித்தகாலம் வரைக்கும் சிறைச்சாலையிலிருந்து அனுபவித்துத் தீர்ந்தால், அச்சிறைச்சாலையினின்றும் நீக்கப்படவேண்டிவதன்றி, பின்னும் அத்தண்டத்தை அனுபவிக்க வேண்டிவதில்லை; அதுபோல ஆன்மாக்கள் தாம்செய்த பாவத்தினிமித்தம் கடவுளால் விதிக்கப்பட்ட தண்டத்தைக் குறித்தகாலம்வரைக்கும் நரகத்திலேகிடந்து அனுபவித்துத்தீர்ந்தால், அந்நரகத்தினின்று நீக்கப்படவேண்டிவதன்றி, பின்னும்த்தண்டத்தை அனுபவிக்கவேண்டிவதில்லை.

நாம்செய்த பாவம் அளவற்ற மகிமையையுடைய கடவுளுக்கு விரோதமாகையால், நாம் நித்தியமும் நரகத்திலே கிடத்தல்வேண்டும் என்பாயாகில், நாம்செய்யும் புண்ணியபாவங்களினாலேவரும் பலங்களாகிய சுகதுக்கங்கள் நமக்கேயன்றிக் கடவுளுக்குக்கல்ல; ஆகையால், நாம் பாவஞ்செய்தல் நமக்கு விரோதமேயன்றிக் கடவுளுக்கு விரோதமன்று; அன்றி

விவேசனம்.

யும், புண்ணியபாவம் இரண்டையுஞ் செய்து ~~புண்ணியபாவம்~~ செய்த பாவத்தினியித்தம் நித்தியநாகயாதனைப்பாது, தான் செய்த புண்ணியபலத்தை இழந்து போவானே! அவ்வற்ற மகிமையையுடைய கடவுளது விதிப்படி புண்ணியத்தையும் செய்தான் ஆகையால், அவன் அந்தப்புண்ணிய பலத்தை இழப்பதற்கு "நியாயமில்லையே! அப்படி இழக்கப்பண்ணுதல் கடவுளுக்கு நீதியன்றே! அரசனாவன் இன்னநன்மை செய்தவனுக்கு இத்தனைபொன் கொடுக்கப்படுமென்றும், இன்னதீமை செய்தவனுக்கு இத்துணைக்காலம் இன்னதண்டம் செய்யப்படும் என்றும் விதித்திருக்கும்பொழுது, ஒருவன்தானே அவ்விரண்டையும் செய்தானாகில், அவன் அவ்வரசனாலே குறிக்கப்பட்ட பொன்னையும் தண்டத்தையும் ஒருங்கே அடைவான், அங்ஙனமன்றி, அவ்வரசன் ஒன்றைவிட்டொன்றைச் செய்தால், அவனை நீதியினனென்றும் பொய்யனென்றும் இரக்கமில்லாதவனென்றும் உலகத்தார்யாவரும் இகழ்வார்களன்றோ? இப்படியே ஒரு மனிதனொன்றும் தான்சொல்லிய சொற்படியே நடத்தல்வேண்டுமாகில், நீதியும் வாய்மையும் இரக்கமும் உள்ளகடவுளானவர் தமதுவிதிப்படி ஒருவன்செய்த புண்ணியங்களை மறந்து அதற்குப்பயன் கொடாதொழிந்து, அவன்செய்த பாவத்தைமாத்திரம் உட்கொண்டு அவனை நித்தியமும் நாகத்திலேவீழ்த்தித் தண்டிப்பாரா? தண்டிப்பாராகில், அவரிடத்திலே நீதி எங்கே? வாய்மை எங்கே? இரக்கமெங்கே?

கடவுளுடைய விதிப்படியே நாம் எப்பொழுதும் நன்மை செய்யும்படி அவருக்குக் கடன்பட்டோம்; ஆதலால், நாம் ஒரு அற்ப பாவத்தைச் செய்யினும் நித்தியநாகத்தை அடைதல் வேண்டும் எனபாயாகில், நாம் நன்மை செய்தலினால் வரும் பயன் நமக்கேயாம். அதினாலே கடவுளுக்கு ஒருபயனுமில்லை, உண்டெனில், அவரை நித்தியானந்தரென்றல் கூடாது; ஆகையால், எப்பொழுதும் நன்மைசெய்யும்படி கடவுளுக்குக் கடன்பட்டோமென்று நீ கூறுவது சற்றும்பொருந்தாது. இதுகாறும் கூறியவாற்றால், ஆன்மாக்கள் தங்கள்தங்கள் பாவத்துக்குத் தக்ககாலம் வரைக்கும் நாகத்திலே யாதனை அதுபவித்து, மீளவும் பூமியிலே பிறப்பார்களென்பது நிச்சயம்.

இறந்த ஆன்மாக்கள் மீளவும் பிறப்பார்கள் என்பதற்கு யாதொரு பிரமாணமும் இல்லையே என்பாயாகில், ஆன்மாக்கள் இறந்ததன் பின்பு சுவர்க்க நரகங்களிலே புண்ணிய பாவ பலங்களாகிய சுக துக்கங்களை அனுபவித்து, பின்னும் சுவர்க்கநரக சேஷத்தினாலே பூமியின்கண்ணே பலயோனிபேதங்களிலேபிறந்து, அநதச்சேடபலமாகிய சுகதுக்கங்களையும் அனுபவிப்பார்களென்று சைவாகமங்கள் சாற்றுகின்றன. ஆன மாக்களெல்லாம் முன்னேபிறந்து புண்ணியபாவங்களாகிய காமங்களைச் செய்யாதிருந்தால், சிலர் குருடர் செவிடர் ஊமைகள் முடவர்களாயும், சிலர் அக்குற்றங்களொன்று மினறி அழகுடையவர்களாயும், சிலர் நித்திய விபாதி யாளர்களாயும், சிலர் நித்தியாரோக்ஷியமுடையவராயும், சிலர் வறியவர்களாயும், சிலர் செல்வர்களாயும், சிலர் உவிலேகிகளாயும், சிலர் விவேகிகளாயும், சிலர் தூர்க்குணமுடைவர்களாயும், சிலர் சறகுணமுடைவர்களாயும், சிலர் அற்பாயுசடைவர்களாயும், சிலர் தீர்க்காயுசடைவர்களாயும், பிறத்தற்குக் காரணம் என்னை? பிறக்கும் பொழுதே இப்படிப்பட்ட வேற்றுமைகளுடன் பிறக்கின்றார்களே. பூர்வசென்மமும் அதிற்செய்யப்பட்ட கர்மங் களுமில்லையாகில், சமஸ்தானமாக்களும் சமமாகப்பிறத்தல் வேண்டுமே! அங்ஙனமின்மையால், நாம் இம்மையிலே அதுப விக்கும் சுகதுக்கங்கள் பூர்வசென்மங்களிலே செய்தபுண்ணிய பாவங்களினாலே வந்தன என்பதற்குச் சந்தேகமில்லை.

இவ்வேற்றுமைகளெல்லாம் நாம் முன்செய்த கர்மங்களினாலல்ல கடவுளுடைய சித்தத்தின்படி ஆயின என்பாயாகில், கடவுளானவர் எங்களுக்குத் தம்முடைய சித்தத்தின் படியேயன்றி, எங்கள் கர்மங்களின்படி சுகதுக்கங்களை அளிப்பவர் அல்லரென்றாயிற்று, அங்ஙனமாயில், நாம் புண்ணியம் செய்தாலும்கூட, பாவஞ்செய்தாலும்கூட, அகினால் நமக்கு இன்பமும்புல்ல, இதனால் நமக்கு தன்பமுமில்லை என்று முடியும். அன்றியும், யாதொரு காரணமுமின்றித் தமது சித்தத்தின்படியே பிறக்கும்பொழுதே சிலரை அப்படியும் சிலரை இப்படியும் படைத்தார் எனில், சருவசீவதயாபரர் என்னும் பெயர் இழந்து பண்பாதமுள்ளவராவர். ஆதலால், அதுபொருந்தாது.

சூயவனுவனையப்பட்ட பாண்டங்களுக்கில், எங்களை ஏன் இப்படி வனைந்தாய்? என்று அவனுடன் வழக்காடுவது நீதியன்றே; அதுபோல, கடவுளாலே சிருட்டிக்கப்பட்ட நாங்கள், எங்களை ஏன் இப்படிப்படைத்தீர்? என்று அவருடன் வழக்காடுவது நீதியன்று என்பாயாகில்; அவைகள் சடப்பொருளாகையில், அநதத் திஷ்டாந்தம் பொருந்தாது; அவைகளும் எங்களைப்போலச் சித்தப்பொருளாகில், ஒருவன் தன் பிள்ளைகளைச் சமமாகக் காப்பாற்றாதபொழுது, பிள்ளையானது தன் பிதாவைரோக்கி, என் பிசாவே, நீர் என் சேகரதரனுக்கு இந்தப்போக்கியப் பொருள்களெல்லாவற்றையுங் கொடுத்தீர்; எனக்கு ஒன்றுந் தத்திரில்லையே! உமக்கு நான்செய்த அபகாரம்யாது? அவன்செய்த உபகாரம்பாது? என்று வழக்காடுவதுபோல, வழக்காடுமே.

சூயவன வனையும்பொழுது, சிலபாண்டங்கள் கோணலாய்வனையப்படவில்லையா? சிலபாண்டங்கள் கெடித்துப்போகவில்லையா? என்பாயாகில், சூயவன் பாண்டங்களை வனையும்பொழுது, எல்லாப் பாண்டங்களும் யாதொரு குற்றமுமின்றிச் சிறந்தனவாகவே வனையப் படல்வேண்டுமென்று விரும்புகின்றான். விரும்பினும், அவன் சிறற்றிவு சிறுதொழிலுடையனாகையால், அவனுடைய விருப்பத்துக்கு மாறாகச்சில பாண்டங்கள் வவாறுகின்றன. கடவுள் எல்லாரையும் சமமாகவே படைத்தலவேண்டுமென்றுவிரும்பி, படைக்கும்பொழுது, அவருடையவிருப்பத்துக்கு மாறாகப் பலாருருமுதலிய குற்றமுடையவர்களாய்ப் பிறந்தாரெனில், அவரை முற்றறிவு முற்றுத்தொழில் உடையரெனல்கூடாது. ஆகலால், பலரைக் குற்றமுடையராகப்படைத்தல் வேண்டுமென்று நினைந்து படைத்திரார் என்பது சிறிதும்பொருதாது.

பெருமை சிறுமை இல்லையாகில் உலகம் நடவாதாதலால், அவ்வாறுபடைத்தார் என்பாயாகில், அவர் சர்வசாமாத்தியமுடையவராகையால், பெருமை சிறுமை இல்லாதிருப்பினும், உலகத்தை நடத்துவாரே; ஆகையால், அதுவும்பொருந்தாது.

இவ்வேற்றுமைகளெல்லாம் பிதாமாதா செப்தபாவங்களினாலே பிள்ளைகளுக்கு உண்டாகின்றன, பிரியம் வெட்டை

கிரந்தி ஈளை பாண்டுமுதலிய வியாதிகளிலே அழுந்தும் பிதாமாதாக்களிடத்திலே பிறக்கும் பிள்ளைகளும் அவ்வவ் வியாதிகளை உடையவைகளாய்ப் பிறக்கின்றன என்பாயாகில், மேற்கூறியவியாதி உள்ளவர்களுக்கு அவ்வியாதியில்லாத பிள்ளைகளும் வியாதியில்லாதவர்களுக்கு வியாதியுள்ள பிள்ளைகளும் பிறக்கக்காண்கின்றோமே! ஆதலால், ஒரோவழி வியாதியுள்ள பிதாமாதாக்களிடத்திலே வியாதியுள்ளபிள்ளைகள் பிறப்பினும், அப்பிள்ளைகள் பூர்வசென்மத்திலே செய்த வினையினாலேயே அவைகளுக்கு அவ்வியாதிகள் வந்தனவென்றுகொள்ளவேண்டும்; இன்னும், பிதாமாதாக்கள்செய்த கர்மத்தினாலே பிள்ளைகளைத் தண்டித்தல் நீதியன்று. அரசர்கள், ஒருவனை ஒருவன்கொலைபண்ணினால், அவனைக்கொல்வதேயன்றி அவன்பிள்ளையைக் கொல்லக்கண்டுமிரோம், கேட்டுமிரோம், இப்படியே சிற்றறிவினையுடையவர்களும் நீதியில் வருவக்கூடியவர்களும் ஆகியமனிதர்தாமும் ஆராய்ந்து அவரவர்கள்செய்த குற்றத்துக்கு அவரவரையே தண்டிப்பார்களெனில், முற்றியுடையவரும் நீதியில்வழுவாதவருமாகிய கடவுள் ஆராயாது ஒருவன்செய்தகுற்றத்துக்கு வேறொருவனைத் தண்டிப்பாரா! தண்டியாரோ. உபா. உசா. யசு. “பிள்ளைகளினிமித்தம் பிதாக்களும், பிதாக்களினிமித்தம் பிள்ளைகளும் கொலைசெய்யப்படவேண்டாம். அவனவன்செய்த பாவத்தினிமித்தம் அவனவனே கொலைசெய்யப்படவேண்டும்.” எசே. யஅ. ௨. “இஸ்ரவேல்தேசத்தைக்குறித்து, பிதாக்கள் திராட்சக்காய்களைத் தின்றார்கள், பிள்ளைகளின்பற்கள் கூசுகின்றன என்னும் இரதப் பழமொழியைச் சொல்லுகிறதென்ன?” இவ்வசனங்களினாலே ஒருவன்செய்தகுற்றம் மற்றொருவனைச் சாராதென்பதே உன் சமயநூற்றுணிபென்று தோன்றுகின்றது.

நாங்கள் முன்னும்பிறந்து கர்மஞ்செய்தோமெனில், நாம் முன்னேஇன்னபிறப்பாய்ப்பிறந்தோமென்றும், இன்ன இன்ன கர்மங்கள் செய்தோமென்றும், நமக்கு விளங்காதிருக்க வேண்டுவது என்னை? என்பாயாகில்; அறிவுடனே இருப்பவனொருவன் தன்கையிலிருக்கும் ஒருபொருளைத் தன்வீட்டிலே ஓரிடத்தில் வைத்துவிட்டு, உடனே எங்கேவைத்தேனோ தெரி

பவிலையே! என்று தடுமாறுகின்றான். இப்படியாமாகில், கருப்பாசயப்பை உறுத்தலினாலும், அதிற்சலம் பூரித்தலினாலும், உதராக்கினி சுநிதலினாலும், பிரகூதவாயு முரித்துத் தள்ளுதலினாலும், மலையிருத்திக் கொண்டதுபோலவும், கடலின்கண் நீழ்த்தி அமிழ்த்தல்போலவும், இருப்புக்கடத்தலடைத்து நெருப்பாற் சுநிதல்போலவும், மலைமேல்நின்றாண்த் தலைகீழாகத் தள்ளுதல்போலவும், வரும் பெருங்கொடிந் துன்பங்களினாலே பெலங்கெட்டு மிருந்த மயக்கத்தைப் பொருந்தி, ஆலையிலிட்ட கரும்புபோல மாதாவின் யோனித் துவாரத்தினாலே நெருக்கப்பட்டுப் பிறந்த எங்களுக்கு, பூர்வசென்மம் இதுவென்றும், அதிலே செய்யப்பட்ட காமங்களிவையென்றும், எப்படித் தெரியும்! தெரியாமையால், பூர்வசென்மம் இல்லையென்று சொல்லுதல் கூடாது. கடவுளானவர் ஆன்மாக்கள் செய்த புண்ணிய பாவகர்மங்களைத் திருவுளத்தடைத்து அவைகளை அதுபவித்துத் தொலைப்பிட்டு முத்தியடைவிக்கும பொருட்டு அவ்வக் கர்மங்களுக்கேற்ற சுக துக்கங்களை ஊட்டுவார் என்று சைவாகமங்கள் சாற்றுகின்றன. ஆதலால், நாம் இம்மையிலனுபவிக்கும் சுக துக்கங்களிரண்டையும் நாம் முன்செய்த புண்ணிய பாவங்களினாலே பெருங்கருணாநிதியாகிய கடவுள் நமக்கு ஊட்டுகின்றாரென்பது சத்தியம்.

அப்படியாமாகில், அரசனானவன் குற்றஞ்செய்தவனெருவனைத் தண்டிக்கும்பொழுது, நீ இன்னகுற்றம் செய்தமையால் இன்னதண்டம் பெறுவாய் என்று அவனுக்கு அக்குற்றத்தை உணர்த்தியன்றோ அவனைத் தண்டிப்பான். அதுபோல, நாம் பூர்வசென்மத்திலே பாவம்செய்தோமாகில், கடவுள், நீங்கள் இன்னபாவஞ் செய்தமையால் இன்னதண்டம் பெறுவீர்களென்று நமக்கு உணர்த்தியன்றோ நம்மைத் தண்டிப்பார். அங்ஙனம் உணர்த்தாது தண்டித்தல் நீதியன்றேயென்பாயாகில்; அக்கடவுள் இன்ன இன்ன பாவஞ்செய்தவர்கள் இன்ன இன்ன துன்பங்களை அடைவார்களென்று சைவாகமங்களால் நமக்கு உணர்த்துகின்றாரோ, இதுகாறும் கூறியவாற்றால், நாம் செய்த கர்மங்களினாலேயே மேன்மேலும் பிறந்திற்று சுக துக்கங்களை அதுபவிக்கின்றோம் என்பது நிரூபிக்கப்பட்டது.

ஆன்மாக்கள் தாம் தாம் செய்த புண்ணிய பாவ கர்மங்களினாலேயே பிறந்திருந்து சுக துக்கங்களை அனுபவிக்கின்றார்கள் எனில், அவர்கள் ஆகியிலே கடவுளால் படைக்கப்பட்டிருக்கிற சுக துக்கங்களை அனுபவித்தற்கு, முன்னே என்னகர்மஞ் செய்திருந்தார்கள்? என்பாயாகில்: பசுக்களும், அப்பசுக்களைப் பருகித்தபாசமும், அப்பாசத்தை ஒழித்து அப்பசுக்களுக்குப் பேரின்பத்தைக் கொடுக்கும்பொருட்டுப் பதியினாலே செய்யப்பட்டும் பஞ்சகிர்த்தியமும் ஆகியல்ல, அநாதியேயாம். பதியைப்போலப் பசுக்களையும் அநாதியெனில், பதியை ஒப்பில்லாதவொன்றால் கூடாதே என்பாயாகில், நீ ஆன்மாவுக்கு உற்பத்தியுண்டு நாசம் இல்லையெனக் கூறுகின்றாயே: அவ்வழியும், பதியைப்போலப் பசுவை நாசமில்லாததென்கையால், பதியை ஒப்பில்லாதவொன்றால் பொருநதாசென்று பேசல்வேண்டிமே! பதியும் பசுவும் அநாதிகிர்த்தாயினும், பதி அநாதிமலமுத்தசித்தம், பசு அநாதிமலபெத்தசித்தம், பதி பசவுக்குப் பாமுதநிவியத்திக்குறி அனுக்கிரகம்பண்ணும் சித்தம், பசு அவ்வனுக்கிரகத்தைப் பதியினிடத்தினின்றும் பெறும் சித்தம், பதி கிருட்டி சங்கார நிதி நிரோபாவ பத முத்தி அனுக்கிரகங்களைப் பண்ணுஞ்சித்தம், பசு அநதப் பஞ்சகிருத்திய பரதந்திரத்தில் அகப்பட்டுக் கட்டுண்ணுகித்தம், பதி ஒருவராலறிவிக்கப்படாது தானே அறியுரு சித்தம், பசு மற்றறிவு பேரறிவுகளினால் உணராததுவிசக் போககியமாருஞ் சித்தமாய், இருத்தலால், பதியை ஒப்பில்லாதவர் என்றல் கூடாதென்பது கூடாது.

பஞ்சகிருத்தியங்களை அநாதி என்றல் எவ்வாறு? என்பாயாகில், பஞ்சகிர்த்தியஞ் செய்யும்பதியும், அப்பஞ்சகிர்த்தியங்களில் அகப்படும் பசுவும், அநாதியாமாதலானும், அநாதியாகியபதி சிலகாலம் வாளாவிருந்து பின்னர்ப் பஞ்சகிர்த்தியஞ் செய்யத் தொடங்கினானெனில், அவரை நிருவிகாரியென்றல் கூடாது. அநாதியெனில், ஒருவனிடத்தினின்றும் உயிர்ப்புண்டாயொடுப்பதால் சென்றிண்ணர்த் தோன்றுதலின்றி ஓயாது எக்கால் பஞ்சகிர்த்தியம் சிலகாலத்துக்குப் பின்னர்த்

தோன்றுதலின்றி ஓயாது எக்காலத்தும் வருமாதலாலும், பதி பஞ்சகிருத்தியம் அநாதியென்பதே சித்தம்.

இப்படிப்பிறந்திறநதுழுவும் ஆன்மாக்கள்எப்பொழுதுமுத்தியடையும் என்பாயாகில, பலசென்மங்களிலே நிஷ்காமியமாகச்செய்த புண்ணியங்களினுலே, மந்ததரம் மந்தம் தீவிரம தீவிரதரம் என்னும் நான்கு சத்திநிபாதங்களும் கிரமமாகவரும். அப்பொழுது கருணாநிதியாகிய சிவன் ஆசாரிபமுர்த்தியை அகிட்டித்து, சிவதீக்ஷையை, முறையே சரியை கிரியை போகம் ஞானங்களிலே நிறுத்துவா. இந்நான்குபாதங்களின் வழிநின்றவர்கள் முறையே சாலோக சாமீப சாருப சாயுச்சியங்களைப் பெறுவார்கள். இவைகளெல்லாம், சைவாகமங்களைக் குருமுகமாக வாசிக்கில, தெளிவாகவிளங்கும்.

சைவாகமங்களை எனக்கு உணர்த்தல்வேண்டும் என்பாயாகில; அவைகளைச் சிவநிரதை பண்ணும புறச்சமயிகளுக்கஞ்சொல்ல எங்களுக்குச் சிவனுடைய அனுமதியில்லை. ஆதலால், உனக்குச் சொல்வதுகூடாது. மத். எ. சு. “நீங்கள் நாய்களுக்குப் பரிசுத்தமானதை இடாதிருங்கள், பன்றிகளுக்குமுன் உங்கள் முததுக்களைப் போடாதிருங்கள், இவைகள் அந்த முததுக்களைக் கால்களால் உழக்கி, திரும்பி உங்களைப் பீறும்.” என்னும் வசனத்தை நீ மந்தநனைபோலும். அது நிறக, சைவர்களுளும் எல்லாரும் சைவாகமங்களை வாசித்தற்கு அதிகாரிகளல்லா. சைவாகமங்களில் கிரியாகாண்டத்திற்குச் சமயதீக்ஷையோடு விசேஷதீக்ஷையும் பெற்றவர்கள் அதிகாரிகளாவர்கள். மற்றை ஞானகாண்டத்திற்கு அவ்விரண்டோடு நிர்வாணதீக்ஷையும் பெற்றவர்களே அதிகாரிகளாவர்கள். அதிகார முளளவாகளும் குருவின்றித் தாமே வாசிக்கப் புகுதல், ஆயுதபரீக்ஷை இல்லாதவர்கள் குருவின்றி ஆயுதங்களைப் பரீக்ஷிக்கப்புகுதல் தம்மைத்தாமே சேதித்தற்கு ஏதுவாமாதுபோல, தம்மைத்தாமே கெடுத்தற்கு ஏதுவாகும். ஆதலால், அவர்கள் சைவாசாரியரை அடைந்து வழிபட்டு, அவ்வாகமங்களைப் பூசித்து வாசித்தல்வேண்டும். அவர்களல்லாத சமயிகள் தாம் செய்யவேண்டுவனவற்றையும் விலக்கவேண்டுவனவற்றையும் அறியாது கெட்டுப் போகலாமா! என்

பாயாகில், அவர்கள் சைவாசாரியர்களை அடைந்து வழிபட்டு, தங்கள் தங்கள் பக்குவத்துக்கேற்ப அவர்கள் போதிப்பனவற்றை அறிந்து, அவ்வாறே நடக்கில் ஈடேறுவார்கள். யூதர்களெல்லாரும், தங்கள் சமயசாத்திரத்தை ஆசாரியா ஆலயத்திலே வைத்துப் பூசித்து இன்னது இன்னது செய்யல்வேண்டுமென்று தங்களுக்குப் போதிக்க, அறிந்து அவ்வாறே நடந்தார்களென்று அநதச் சாத்திரத்திலே சொல்லப்படுகின்றது. அங்ஙனமன்றி, அவர்களெல்லாரும் அதை எழுதி வைத்து வாசித்தார்களென்று தோன்றவில்லை. இன்னும், யேசுவுடைய சீடர்களும் சனங்கள் இன்னது இன்னது செய்யல்வேண்டும் என்று வாய்மொழியாக உபதேசித்தார்கள். தூரதேசத்தாருக்கு நிருபங்களை எழுதியனுப்பினார்கள். அங்ஙனமன்றி, தங்கள் சமயசாத்திரத்தைச் சகலசனங்களுக்கும் கொடுத்தனுப்பினார்களென்றும், அவர்கள் வாசித்தார்களென்றுங் காணப்படவில்லை.

பாதிரியே, நீ இவைகளைப் பக்தபாதம் இன்றி ஆராய்ந்துறிந்து, எங்கள் சைவத்தைத் தூஷியாமல் அடங்கியிருக்கக் கூடவாய்.

சூசனம்.

சனங்களே,

ஆன்மாக்களுக்கு ஆணவமாகிய மூலமலகாரணத்தினாலே கன்மானுசாரமாக உண்டாகும் பிறப்பு, அண்டசம் சுவேதசம் உற்பிச்சம் சராயுசம் என நால்வகைப்படும். அவைகளின் விரி எண்பத்துநான்கு தூறியிரம் யோனிபேதமாம். இவ்வாறுள்ள யோனிகளுள், இதர யோனிகளெல்லாவற்றையும் போகத்தினாலும் பிராயச்சித்தாதுகளினாலும் நீக்கி, மனுஷிய ஜன்மத்திலே வருதல் மிகுந்த அருமையாம். அவ்வருமை, ஆராயுங்காலத்து, சமுத்திரத்தைக் கையினாலே நீந்திக் களையேறுதல்போலாம். இப்படிப்பட்ட மனுஷிய ஜன்மத்தை எடுப்பினும், சாத்திரமணமும் வீசாத மலைகளிலும் வனங்களிலும் குறவர் மறவர் முதலியோர்களாய்ப் பிறவாது

சாஸ்திரங்கள் வழங்குந தேசங்களிலே பிறப்பது மிகுந்த புண்ணியம், அதிலும், சிவப்பிரணீதமாகிய வேதாகமங்கள் வழங்காத மிலேசச தேசத்தைவிட்டு, அவைவழங்கும் ஆரியதேசத்திலே பிறப்பது மிகுந்த புண்ணியம். அதிலும், வேதாகமவாகிய பரசமயிகள் வயிற்றிலே பிறவாமல், சைவசமயிகள் வயிற்றிலே, பிறப்பது மிகுந்த புண்ணியம். இப்படி மிக அருகையாகப் பெற்ற மனுஷிய ஜனமத்தினால் வரும் பயன சந்தருலக்ஷணம் குறைவற அமைந்த சைவாசாரியரை அடைந்து, சிவநீக்ஷபெற்று, சைவாகமவிதிவழிபொழுகி, சிவனை வழிபட்டு, பரமபுருஷார்த்தமாகிய நித்தியானந்த முத்தியை அடைதலேயாம்.

இந்த அவசியகாத்தவ்விய வெபுண்ணியத்துக்கு இன்றியமையாக் கருவியாகிய இம்மாஹுடஜனமத்தைப் பெற்றும், அப்பெரும்பயனை அடைகற்குச் சிறிதும் முயலாதுவிட்டு, சிவசாஸ்திரப் பொருள்களைக் குருவருளினாலே யதாராதமாக அறியாது விபீதமாக அறிதலாகிய பிராந்தியினாலும், அச்சிவசாஸ்திரங்களைச் சிறிதும் அறியாமையாகிய மோகத்தினாலும், பரசமயாபிமானிகளைப் பிரீதிப்படுத்தி, வயிறுவளர்விரும்புதலாகிய லோபத்தினாலும், முன்னே சுவீகரிக்கப்பட்ட குற்சித சமயத்தின் மேற்கொண்ட துராக்கிரகமாகிய மத துரபிமானத்தினாலும், இளைமையிலே புறச்சமயிகளோடு பரிசயஞ் செயதமையால் வந்த தூர்வாசனையின் அனுவிருத்தியினாலும், உங்கள் வாணனை வினாளாகப் போக்கி, நரகத்தில் விழுந்து அதிதிவீரவேதனைப்பட்டு உழல்வதற்கு உபாயம் தேடுகின்றீர்களே!

இவ்வாறே நாங்கள் கூறிய பரமபுருஷார்த்தமாகிய பேரினப்பதைப் பெறுதற்கு முயலாது, வியாதத்தமாகிய இம்மைச் சிறிதென்பதை துகாசற்குக் கருவியாகிய செல்வமே பொருளென்று மயங்கி உலேகிவீரீர்களே! நீங்கள் பெறக்கருதய சிறிதென்பத்தினிழிவு இப்படிப்பட்டதென்பதை “அடுகரி தொடரவீழ வைந்தலை நாகங் காண-விடிக் கணற் றறுகின் வேளைப் பற்றி நான்றிட விவ் வேளைக்-கடுகவோ ரெலியும் வந்து கடுகிட வதினின் றேனுக்-கிடைதுளி தேனக் கின்பம் போலு மிப்

பிறவியின்பம்." என்று முன்னோர்கூறிய செய்யுளைக்கொண்டு, சித்தித்துப்பாருங்கள்! இவ்வகை இழிவுடைத்தாகிய சிற்றின்பத்தை அனுபவிக்கும் வழியும், சிவனை வழிபட்டு முத்தியடைதற்குக் கருவியாகிய இத்தேகம் இன்னும் வழிபடுதற்கு ஆரோக்கியமாய் நிற்கும்பொருட்டு எனக்கொண்டு அனுபவித்தல் வேண்டும். அச்சிற்றின்பத்துக்கு நிமித்தமாகப் செல்வத்தைத்தேடும்வழியும், சமயசூரோகம் கொலை களவு பொய்ச்சான்றுரைத்தல் விசுவாசகாதம் முதலிய பாதகங்களினித்தேகடல்வேண்டும். நீங்கள் இங்ஙனம் செய்யாது, சறசமயமாகிய சைவத்தைவிட்டு, திஷணாவுணம் சிவசாததிரதுவுணம் முதலிய அதிபாதகங்களைச் செய்யும் பாதிரிகளால் மருட்டப்பட்டு, அவர்களுடைய தூர்ச்சமயமாகிய கிறிஸ்துசமயப் படுகுழியில் வீழ்ந்து, அதின்வழிபாகப் பொருளும் புகழும் தேடமுயன்று, அவர்களோடொருக அதிபாதிகளாகின்றீர்களே! இம்மையில் எளிதற பெறப்படுவனவாயிய மிகச்சிறிய பொருளையும் போலிப் புகழையும் குறித்தும், சைவத்தின்மேல் பாதிர்களேறலும் தூவுணத்தினால் மர்மமங்கியும், எம்மையிலும் பெறுதற்கரிய பெருஞ்சிறப்பினதாகிய ஆனமலாபத்தை இழந்துவிடாது உயரும்பொருட்டு, சைவதூவுணப்பிரகாரம் எனவும் இச்சூலைப் பகலுபாசமின்றிச் சித்தசமாதானத்துடனே பலமுறைவாசித்து ஆராய்ந்துபாடித்து, அப்பாதிரிகள் ஏற்றிய தூவுணங்களெல்லாம் பொய்யென்பதைத் தெளிந்து, வேளாண்மை வாணிகம் இராச்சேகை முதலிய தொழில்களாலும், அவை கூடாக்கால், யாசனத்துஞாலம் சீவித்துக் கொண்டு, அநிருதம் பூர்வாபரவிரோதம் முதலிய தோஷுகளொன்றுமின்றி, யதார்த்தமாய் விளங்கும் சைவத்தின்வழியினன்று, நித்தியானந்த முத்தியைப்பெற முயலக்கடவீர்கள். அதனை இன்னுமொருபிறப்பிலே அடைருவமெனின், ஐயையோ, இப்பிறவிதப்பிறவிலெப்பிறவி வாயக்குமோ யாதுவருமோ தெரியாதே! இப்பிறப்பிறகுனே இன்னுஞ் சிலநாட்சென்றபின் அடைருவமெனின், இப்பிறவி நீங்கும் எல்லை இதுவென்று தெரியாதே! இங்ஙனமே, "உலகத் தீரோ யுலகத் தீரோ- நாக்கடிப்பாக வாயப்பறை யறைந்து-சாற்றக் கேணமின் சாற்றக் கே

ணமின-மனிதாகது வயது தூறல்ல தில்லை- ஐம்ப தூவி லக
 லுந துயிலினால் - ஒட்டிய விளமையா லோரைநது நீங்கும-
 ஆககை யிளைமையி லைம்மூன்று நீங்கும் - எழுபது போக நீ
 க்கிருப்பன முப்பதே- அவற்றை - இனபுது நாளுநு சிலவே
 யதாஅன்று - துன்புது நாளுநு சிலவே யாதலால் - பெருக்கா
 றெடுத்தது செலவம, பெருக்கா - திடுக்கா யொத்த தூயமை
 யிடுக்கா - வாழ்மர மொத்தது வாழ்நா ளா, லால் - ஒன்றே
 செய்யவும் வேண்டிமொன்றும் - நன்றேசெய்யவும் வேண்டி
 நன்றும் - இன்றே செய்யவும் வேண்டி மின்றும் - ஒன்றே
 செய்யவும் வேண்டிமின்னும் - நானே நானே யென் னீ ராங்கு-
 நமதுடை முறை நா ளாவது மறியீர்-நம்முடை முறைநா ளா
 வது மறியீர் - எப்போ தாபினுங் கூற்றுவன் வருவான் - உப
 போ தந்தக கூற்றுவன் றனனைப் போற்றவும் போகான பொ
 ருனொடும போகான- சாற்றவும் போகான, மரொடும் போ
 கான - நல்லா னொரு னல்லா வறியான் - ியா னொருந்
 செலவொன் றுன்னா-றியா னொருகண் டாறுக ளான."''
 எனப்பெரியோர் கூறினார். ஆதலால், இச்சரீரமுள்ளபொழு
 தே, மேற்கூறியவாறே முந்நியடைய முபலக்கடவாகீர்.

சைவ தூஷணபரி காரம்

முறதுப்பெற்றது.

